KALKI 31.3.96 ரூ. 3.00

கல்கி

சிறப்புக் கட்டுரை

ஒரு வார்த்தை சொன்னால் ஒரு லட்சம் வோட்டு!

இந்த பளுவுக்குப் பிறகே குடும்பப் பளு!

சூரியப்ரபாவை நேரில் பார்த்தால் தேசிய சாம்பியன் என்றோ, உலக அளவில் பளுதூக்கும் போட்டிகளில் மூன்றாம் இடம் வகிப்பவர் என்றோ சத்தியமாகச் சட்டென்று சொல்லிவிட முடியாது.

ஒரு மிக சாதாரண, கீழ் மத்திய தரக் குடும்பப் பெண்ணின் தோற்றம். பழைய மாடல் மூக்குக் கண்ணாடி. பேச்சில் வெகு சிக்கனம். குரலில் கொஞ்சம் கரகரப்பு.

ஆறு வருஷ தேசிய சாம்பியன். அண்ணா நகரில் சின்னதாக ஒரு வாடகை பிளாட்டில் வாசம். அலமாரி நிறைய கோப்பைகள். மெடல்கள். கூடத்துத் தரையில் வெயிட் லிஃப்டிங் உபகரணங்கள். சமீபத்தில் ஜெயலலிதா இவரைக் கவனித்து, ஒரு லட்ச ரூபாய் வழங்கி, திருமுல்லைவாயிலில் ஒரு வீட்டையும் கொடுத்திருக்கிறார். "இனிதான் குடி போக வேண்டும்" என்றார் இருபத்திரண்டு வயது சூர்யப்ரபா.

கிரிக்கெட் போன்ற விளையாட்டுக்களையும் விளையாடுபவர்களையும் கவனிப்பதைப் போல, நம் அரசாங்கம் பளு தூக்கும் வீரர்களைக் கவனிப்பதில்லை என்பது இவர் குறை. சின்ன வயதில் ஹாக்கியில் ஆர்வம் காட்டி, பின் அப்பா கண்ணப்பனின் ஊக்குவிப்பால் பளு தூக்கும் விளையாட்டுக்கு வந்தவர் சூர்யப்ரபா. "அவரும் ஒரு வெயிட் லிஃப்டர் தான்."

மென்மையான பெண்களுக்கு வெயிட் லிஃப்டிங் எல்லாம் எப்படி சரிப்பட்டு வரும்?

"பழகப்பழக எதுவும் சாத்தியம்" என்கிறார் சூர்யா. பள்ளி நாட்களிலிருந்தே பரிசுமழையில் நனையத் தொடங்கியவர் இவர்.

"தியானம், யோகா மாதிரிதான் பளு தூக்குதலும்' என்பது இவர் கருத்து.

தேர்தல் வருகிறது...

தெருச் சுவர்கள்
வண்ண எழுத்துக்களின்
மெருகில்
புண்ணாகும்.

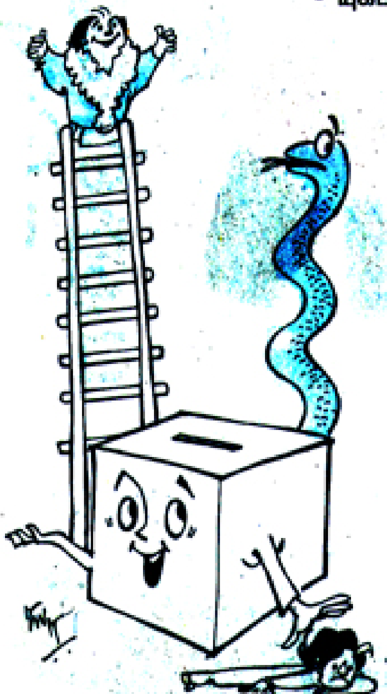
முக்கம், சந்தெனை
திரும்பும்
திக்கெல்லாம்
பிரசாரத் தீ

வாக்குறுதிகள்-
பொய்த்தழும்பேறிய
நாக்கின்
வேட்டைக் களமாகும்.

தேர்தல் பரமபதத்தில்
ஜனநாயகத் தாயம்
வெற்றி பெற்றவர்க்கு
ஏணியாகும்.

வாக்கிடுபவர்க்கோ-
வாழ்க்கை மீண்டும்
சறுக்கி விழச் செய்யும்
பாம்பாகும்.

- யுகபாரதி

"மன ஒருங்கிணைப்பு மிக முக்கியம் மனம் ஒன்றுபட்டால் உடல் தன்னால் ஒத்துழைக்கும்" என்கிறார்.

உடற்பயிற்சிகளும் அதிகம் வேண்டும் என்கிறார். தினசரி இரண்டு மணி நேரப் பயிற்சி. தவிர கொஞ்சம் சத்துணவு (ஒரு லிட்டர் பால், இரண்டு முட்டைகள், பேரீச்சம்பழம், பாதாம்).

"இதற்குக் கூட சிரமப்படும் குடும்பம் எங்களுடையது. இருப்பினும் எப்படியும் என் தேவைகளை நிறைவேற்றி விடுகிறார்கள்" என்று நெகிழ்ச்சியுடன் குறிப்பிடுகிறார்.

சாதாரணமாக எத்தனை வயது வரை பளு தூக்குதலெல்லாம் சாத்தியம்?

வயது ஒரு பொருட்டல்ல என்கிறார் இவர். "ஆண்களில் 40 வயது ஆனவர்களும் முப்பத்தைந்தைக் கடந்த பெண்களும் கூட போட்டிக்கு வருவார்கள்."

"திருமணமாகி குழந்தைகள் உள்ள பெண்கள் கூட உலக அளவில் பளுதூக்கும் சாம்பியன்களாக இருக்கிறார்கள்" என்று சொன்னார் சூர்யப்ரபா.

அதுசரி. இது போன்ற வீர விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடும் பெண்களுக்குக் குடும்ப வாழ்க்கையெல்லாம் சிக்கலில்லாமல் இருக்குமோ? கணவனுக்குப் பிடிக்காவிட்டால்...?

"என்னைப் பொறுத்தவரை, தற்சமயம் திருமண எண்ணமெல்லாம் இல்லை. அடுத்த உலக சாம்பியனாக வேண்டும் என்பது தான் லட்சியம். பிற்காலத்தில் ஒரு ஸ்போர்ட்மேன் கணவனாக வந்தால் என்னைப் புரிந்து கொண்டு ஒத்துழைக்க முடியும். அப்படி அமையாத பட்சத்தில் எத்தனை நான் முடிகிறதோ, அதுவரை போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு, ஓய்வுக்குப் பின் தான் திருமணம்!"

மிக திடமாக இருக்கிறார் சூர்யப்ரபா.

டீ.வி.பார்ப்பது, புத்தகம் படிப்பது, சினிமா எதிலும் ஆர்வம் இல்லை இவருக்கு. ("தியேட்டருக்குப் போய் பல வருஷங்கள் ஆச்சு!")

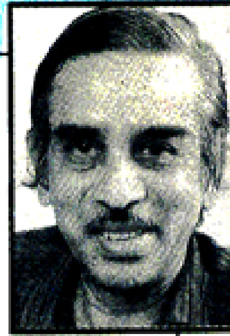
ஒரே லட்சியம்- பளு தூக்குதலில் உலக அளவில் நம்பர் ஒன்.

அதற்காகப் படிப்பைக் கூட, பள்ளி அளவிலேயே நிறுத்தி இருக்கிறார்.

- எஸ். சந்திரமௌலி

வண்ணப்படங்கள் : யோகா

சுஜாதா பக்கம்

படம் : யோகா

சென்ற மாதம் ஸ்ரீரங்கம் சென்றிருந்தபோது ஒரு ராட்சச மாநாடு முடிந்து, திருச்சி சுவர்கள் முழுவதும் தமிழ்த்தாய், காவிரித்தாய், தெய்வத்தாய், அன்புத்தாய், கழகத்தாய் என்றெல்லாம் ஒரு தனி நபர் துதிக்கப்பட்டதைக் கண்டேன்." இந்தத் தாய் பிசினஸ் நம்மில் ஊறியது. தேசத்தைத் தாய் என்போம். மொழியை, நிலத்தைத் தாய் என்போம். திருவள்ளுவரே 'நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்' என்கிறார்.

ஆனால் இப்போது பூமியைத் தாயாகக் கருதுவதில் மட்டும் அறிவியல் ஆதாரம் இருக்கிறது. கெய்யா (Gaia) என்கிற சித்தாந்தத்தின்படி நம் பூமியே ஓர் உயிருள்ள செல் என்கிறார்கள்.

பியர் ஷார்டின் என்கிற கத்தோலிக்கத் தத்துவ அறிஞர் THE PHENOMENON OF MAN என்கிற நூலில் பூமிக்கு ஒரு மனம் இருக்கிறது என்கிற கருத்தைச் சொன்னார். அவருடைய சகாக்களுக்கு ஷார்டினின் கருத்துகள் ஒத்துவரவில்லை. அவர் புத்தகங்கள் எதையும் அவரது வாழ்நாளில் பதிப்பிக்கவில்லை. இப்போது அவர் சொன்னதற்கு மதிப்பு வந்துள்ளது.

கெய்யா தத்துவம் ஜேம்ஸ் லவ்லாக் என்னும் பிரிட்டிஷ் உயிரியல் விஞ்ஞானியால் கொண்டுவரப்பட்டது. 'கெய்யா' பூமி தேவதைக்கு உண்டான கிரேக்க வார்த்தை. பூமி என்பது அதன் உயிரினங்களால் உயிர் வாழும் - அவைகளை வாழ வைக்கும் ஓர் உயிர் என்பதே இதன் சாரம்.

கோடி வருஷங்களாக பூமியின் அமைப்பில் மாறுதலே இல்லை. அதன் சூழலில், காற்றில் உள்ள சங்கதிகளின் விகிதாசாரம் அப்படியே இருக்கிறது. கடல் உப்பின் சதவிகிதம் நிலைத்து இருக்கிறது. திடீர் என நைட்ரஜன் அதிகமாவதில்லை, கடல்நீர் குடிநீராவதில்லை, உஷ்ண நிலையும் ஓரளவுக்குக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. லவ்லாக் இது தற்செயலானது அல்ல, பூமி உயிரினங்களைத் தாங்குவதற்கென ஏற்பட்ட ஒரு மகா உயிர்; தன் சுற்றுச் சூழலைப் பல லட்சக்கணக்கான வருஷங்களாகக் கட்டுப்படுத்தி, நாம் வாழ்வதற்கேற்ப திருத்திக் கொண்டே இருக்கும் உயிர் என்கிறார்.

லவ்லாக்கின் சித்தாந்தத்தை மறுப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆதரவாளர்கள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமெரிக்க அறிஞர் லூயிஸ் தாமஸ், பூமியே ஒரு செல் உயிராக இருக்கலாம் என்கிறார். இன்று இண்டர்நெட் மூலம் அதன் கணிப்பொறிகள் அனைத்தும் இணைத்துக் கொள்வது, மூளையின் நியூரான்கள் அறிவு பெருகப் பெருக இணைப்புகளை அதிகரிப்பது போல் என்கிறார்.

சுற்றுச் சூழல் பாதிக்கப்பட்டு ஓஸோன் போர்வை கிழிந்தாலும் பூமி நம்மைக் காப்பாற்ற ஏதாவது வழி வகை செய்யும் என்று சிலர் நம்புகிறார்கள்.

பூமியில் உள்ள அத்தனை உயிரினங்களின் மொத்த எடையை 'பயோமாஸ்' (Biomass) என்கிறார்கள். அது இப்போது ஏழாயிரத்து ஐந்நூறு கோடி டன் என்று கணக்குப் பண்ணிச் சொல்கிறார்கள். அதில் இருபத்தைந்து கோடி டன் மனித இனம். நூற்று எண்பது கோடி டன் மிருகங்கள். அதில் பாதிக்கு மேல் மீன் இனங்கள். ஆயிரம் கோடி டன் செடிகொடிகள். மரங்கள் மூவாயிரத்துத் தொள்ளாயிரம் கோடி. கடல் பாசியே இரண்டாயிரத்து நானூறு கோடி!

இதெல்லாம் குத்துமதிப்பான எண்ணிக்கைகள்தாம். நம் உலக மக்கட்தொகை ஐந்நூறு கோடி பேர், இன்றைய வேகத்தில் குப்பை கொட்டி மரம் வெட்டிக் கொண்டிருந்தால் இன்னும் நூறு வருஷம்தான் தாங்குவோம் என்கிறார்கள்.

அதுவரை -

பூமித்தாய் காப்பாற்றுவாள் என்று சிலர் நம்பலாம். இந்த 'காப்பாற்றல்' நம் மனமாற்றத்தின் மூலமாகவும் பூமியை விட்டு வெளியே சென்று புதிய காலனி அமைப்பதன் மூலமும்தான் ஏற்படும் என்கிறார்கள். அணு ஆயுதப் போரிலிருந்து ஒருவாறு தப்பித்துவிட்டோம் என்று சொல்லலாம். கி.பி. 2100 வரை கவலை இல்லை. அதாவது இதைப் படிக்கும் எனக்கும் உங்களுக்கும் கவலையில்லை.

நம் பேரப்பிள்ளைகளுக்கு...

நம்முடைய முட்டாள்தனத்தையும், பேராசையையும், 'நிலமென்னும் நல்லாளை' நாம் பாளம் பாளமாகச் சேதமாக்கியதின் அறிவீனத்தையும் ஒட்டுமொத்தமான ஓர் 'உலக மனம்' ஒப்புக் கொண்டால்தான் விமோசனம்.

(மீண்டும் அடுத்த வாரம்)

உள்ளே — வெளியே :

"வெறும் பெருங்காய டப்பா ஸார்"

வெளியே :

சென்னை மாநகராட்சி- ரிப்பன் கட்டடம். சுற்றுச் சுவரை ஒட்டி நடப்பவர்களுக்கு கட்டடத்தைப் பார்க்காமலேயே புரிந்து விடும், மாநகராட்சி அலுவலகத்தை ஒட்டி நடக்கிறோம் என்பது. மூக்குக்கு மூடி போடும் அளவுக்கு துர்நாற்றம், நடைபாதையின் கீழுள்ள மழைநீர் வடிகால் கால்வாயிலிருந்து அடிக்கிறது.

விதவிதமான மோதிரங்கள். அதன் முகப்பில் வண்ண, வண்ண கற்கள். கொஞ்சம் உற்றுப் பார்த்தோம். "சொல்லுங்க ஸார்... உங்க ராசி என்ன, நட்சத்திரம் என்ன?" அதுக்கேற்ற கலர் கல் வைத்த மோதிரம் தர்றேன்'' என்றார் கேட்டை ஒட்டி கடை போட்டிருந்த அந்த நடுத்தர வயது வாலிபப் பெரியவர். பக்கத்தில் ஓர் அட்டையில் இங்கு உள்நாடு வெளிநாட்டு புதிய, பழைய கரன்ஸிகள் வாங்கப்படும்' என்று வேறு எழுதி வைத்திருந்தார். அது சரி, ரிஸர்வ் வங்கி வேலை செய்ய இவருக்கு யார் அனுமதி கொடுத்தது? விசாரித்தால் "கரன்ஸி நோட்டுக்கள் சேர்..து பலருக்கு ஹாபி. அதுதான், வேறொன்றுமில்லை. நாங்க வாங்கி அவங்களுக்கு வித்துடுவோம்."

பக்கத்தில் கைரேகை; ஜோசியம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் பெரியவர் ஒருவர். "மணி பதினொண்ணாகப் போவுது... காலைல இருந்து நாஷ்டா கூடப் பண்ணலை. முதல்ல பணத்தைக் கொடு.. சாப்பிட்டாத்தான் தெம்பு வரும்" என்றார் பெரியவர்.

"போன தபா நீ சொன்ன மாதிரி ஒண்ணும் நடக்கலியேப்பா. வீடு ராயபுரத்திலே. ஆனா வேலையை வேளச்சேரிக்கு மாத்திட்டாங்க. போய் வர்றதே பேஜாரா இருக்குதே!"- மாநகராட்சி ஊழியர் போலிருக்கிறது.

"ஆமாய்யா... அவனவன் காஷ்மீர், பஞ்சாப்னு போய் பொழைப்பைப் பார்க்குறான். இவரு என்னவோ வேளச்சேரி போறதுக்கு கஷ்டப்படறாரு... சரி... சரி... காசைக் கொடுப்பா..." என்று காரியத்தில் கண்ணாக இருந்தார் பெரியவர்.

அதற்குள் வாலிபர் ஒருவர் "ஸார் கடை லைஸன்ஸ் புதுப்பிக்க எங்க ஸார் போணும்?" என்று அந்த மாநகராட்சி ஊழியரிடம் கேட்க "இந்த பில்டிங் பின்னாடி போய்ப் பார்... ஜே... ஜேன்னு கூட்டம் அலை மோதும்" என்றார் அவர். அந்த வாலிபர் விறுவிறுவென ரிப்பன் பில்டிங்கில் நுழைய, நாமும் அவரைப் பின் தொடர்ந்து நுழைந்தோம்.

உள்ளே:

கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் பேருக்கு மேல் வரிசையில் நின்றிருந்தார்கள். போலீஸ் கூட்டத்தை ஒழுங்கு படுத்திக் கொண்டிருந்தது. சென்னை மாநகராட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகளில் கடைகள், ஹோட்டல்கள், வைத்திருப்பவர்கள் குறிப்பிட்ட கால அவகாசத்துக்குப் பிறகு மாநகராட்சி லைசென்சைப் புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். அதுதான் கூட்டம்.

"ஏய்...ஏய்... சைடுல ஆளை விடாதே!" என்று க்யூவின் கடைசியில் குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் சிலர்.

"இது என்னா ஸார்... படா பேஜாரு. ஒழுங்கா லைசென்ஸ் இருந்தா மட்டும் மாமூலை கொடுக்காம இருந்திட முடியுமா? அதை வேற அவ்வப்போது அழுது தொலைக்கணுமே'' என்று நம்மிடம் புலம்பினார் சிறிய டிபன் கடை நடத்தும் ஒருவர்.

இன்னொரு இடத்தில் 'உயிர் சான்றிதழ் பெற்றுக் கொள்ளப்படும்' என்று எழுதி வைத்திருந்தார்கள். அட, உயிர் சான்றிதழ். அது என்ன? உள்ளே சென்றோம். அது ஓய்வூதிய அலுவலகமாம். மாநகராட்சியில் பணி செய்து ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு பென்ஷன் ஆபீஸ். ஓய்வு பெற்ற துப்புரவுப் பணியாளர்கள், ஆசிரிய, ஆசிரியைகள் என்று அந்த சிறிய ஹாலில் ஏகப்பட்ட கூட்டம். தமிழைவிட தெலுங்கு வாடை அதிகம்.

"வயசான காலத்துலே எங்களை ஏன் இப்படி அலைய வைக்கறாங்க... பாரம் வாங்க ஒரு தடவை. அதைக் கொடுக்க ஒரு தடவை. என்று வர வேண்டியிருக்கு... இன்னா தம்பி சொல்லறே..." என்று நம்மைப் பார்த்து கேட்டார் அந்த சீனியர் சிடிசன்.

ஓய்வூதியம் வாங்குபவர்கள் வருஷத்துக்கு ஒருமுறை 'நாங்கள் உயிரோடு தான் இருக்கிறோம்' என்று சான்றிதழ் தர வேண்டுமாம். அதுதான் விவகாரம், வேறொன்றுமில்லை!

அப்படியே நகர்ந்து மாநகராட்சி கருவூல அலுவலகத்துக்கு வந்தோம். அங்குள்ள கேஷ்

கவுண்டருக்கு முன்னால் பத்துப் பதினைந்து பேர் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். கவுண்டரில் ஆள் இல்லை. "நமக்கு வேற வேலை இல்லை. என்னப்பா இது அரைமணியா ஆள் இல்லை" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார் ஒருவர். எதிரில் படிக்கட்டுகளில் மாநகராட்சி அடையாளக் கார்டு மாட்டிக் கொண்டு (ஊழியர்கள்) நாலைந்து பேர் மலரும் நினைவுகளை அவிழ்த்து விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மாநகராட்சி, நகரைத்தான் அசுத்தமாக வைத்திருக்கிறதே தவிர, அதன் தலைமை அலுவலகத்தை spic and span என்று சொல்வார்களே அப்படி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மாடிப் படிக்கட்டுகளில் சிவப்புக் கம்பளம். முதல் மாடியில் ஆணையர் அலுவலகம்.

இரண்டாவது மாடியில் சிறப்பு அதிகாரியின் அலுவலகம் மற்றும் மாநகராட்சி உறுப்பினர்கள் கூடும் மன்றம். வெள்ளி விழா காலத்துக்குத் தேர்தல் நடைபெறாத நிலையை மனத்தில் கொண்டோ என்னவோ, மேயர் ஆசனத்தைக் கறுப்புத் துணி போட்டுப் போர்த்தியிருக்கிறார்கள். காவலுக்கு போலீஸ்காரர் வேறு.

முதல் மாடி வராந்தாவில் காப்பி விற்பவரைச் சுற்றி சுமார் இருபது பெண்கள். கலகலப்புக்குக் கேட்க வேண்டுமா?

"ரொம்பத்தான் லொள்ளு பண்றான் அந்த ஆளு! அங்கேருந்தே முறைக்கறான் பார்." நாமும் அலுவலகத்துக்குள் பார்வையை அலைய விட்ட போது, தென்பட்டவர் ஒரு சோடா பாட்டில் கண்ணாடியுடன் இருந்த நாமக்காரர்.

கீழ்த்தளத்தில் நிலம் வாங்குவது, விற்பது மற்றும் கட்டடங்கள்ள்ளான் சம்பந்தப்பட்ட அலுவலகங்கள். நடுத்தர வயது பெண்மணி, தம்மைப் பார்க்க வந்திருந்தவர்களிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

"இன்னிக்கு அந்த 'பாய்' இல்லை. இருந்தா காரியத்தை முடிச்சிடலாம். நாளைக்கு வாங்க... அவரு இல்லாட்டி கூட செக்ஷன்ல போய்ப்பாருங்க. வில்லங்க சர்டிபிக்கேட்டுக்குப் பத்துப் பதினைந்து ரூபாய் போதும். ஐம்பது, நூறுன்னு கேட்டா பேசாம வந்து என்கிட்ட சொல்லிடுங்க..." என்று ரொம்ப தேர்த்தியாக ஆலோசனை சொல்லிக் கொண்டிருந்தார் அவர்.

கட்டடத்துக்குள்ளே ஐந்து முறை சுற்றி விட்டு வெளியே வரும் போதுதான் தெரிய வந்தது, அனுமதி சீட்டு வாங்கிக் கொண்டு உள்ளே போக வேண்டு மென்பது!

புறப்படும்போது, "ஆளுங்கட்சிக்காரர்களெல்லாம் இங்கே சிபாரிசுக்கு வருவதில்லையா?" என்று வயதான மாநகராட்சி ஊழியர் ஒருவரிடம் கேட்டோம்.

"ரொம்பத்தான் அலட்டிக்கிறாங்க... சும்மா எலும்புக்கூடு மாதிரி தான் இந்த ஆபீஸ். எப்போ டிரைனேஜும், குடிநீரும் கார்ப்பரேஷன் கண்ட்ரோல்ல இல்லையோ... அப்புறம் என்ன ஸார் இருக்கு? வெறும் பெருங்காய டப்பாதான். பழைய பெருமையைப் பேசிக்கிட்டே இருக்கலாம்" என்றார் அவர்!

-தில்லப்பா

படம் : யோகா

இனி, 'கறார்' பேசாது கம்ப்யூட்டர்!

"குளிக்கத் தண்ணி எடுத்து வை."

"நீங்க என்னத்தை வெட்டி முறிக்கிறீங்க? பொழுது விடிஞ்சாப் பல்லை வெளக்கிட்டுப் பேப்பரைப் பிரிச்சு வச்சுக்கிட்டு உக்காந்துட வேண்டியது... இங்கே ஒருத்தி கெடந்து தனியா லோல்படறாளேன்னு ஒரு சவு இரக்கம் வேணாம்... சரிசரி சொல்லுங்க... பச்சைத் தண்ணியா... சுடுதண்ணியா...?"

"வெதுவெதுன்னு வை."

திருமதி புரிந்துகொள்வார். வார்த்தை சூடாக இருந்தாலும், தண்ணீர் வெதுவெதுப்பாகக் குளியலறை போய்ச் சேர்ந்துவிடும்.

மனைவியின் இடத்தில் கம்ப்யூட்டர் இருந்தால்?

"வெதுவெதுப்பா? அதெல்லாம் தெரியாது... சூடா இல்லை ஜில்லுனு... ரெண்டுலே ஒண்ணு கேளுங்க..."

கம்ப்யூட்டரின் இந்தக் கறார்த்தனத்துக்குக் காரணம் மின்சாரம்.

ஒவ்வொரு கம்ப்யூட்டருக்கு உள்ளேயும் சிலிக்கன் சில்லுகள். ஒவ்வொரு சில்லுக்கு உள்ளேயும் லட்சக்கணக்கான 'டிரான்சிஸ்டர்' என்ற நுண்கருவிகள். டிரான்சிஸ்டரில் மின்சாரம் பாய்கிறபோது ஒரு நிலை. மின்சாரம் இல்லாத போது மற்றொரு நிலை... அடிப்படை இதுதான்.

எந்த மொழியில் எந்த ஆணைத் தொடரை எழுதினாலும், அதைப் பூஜ்யமாகவும் ஒன்றாகவும் மாற்றித்தான் கம்ப்யூட்டர் புரிந்து கொண்டு செயல்படும். ஒன்று என்பது 'உள்ள நிலை'. பூஜ்யம் என்பது 'இல்லாத நிலை.'

இருமைத் தத்துவம் (Binary Logic) என்ற இந்தக் கோட்பாட்டின்படி எதிலுமே இரண்டு நிலைதான்... உண்மை - பொய், வெளிச்சம் - இருட்டு, சரி - தப்பு, குளிர்ச்சி- வெப்பம், வெண்மை - கறுப்பு...

பைனரி காதல் என்றால், உம்மா - கும்மா.

கம்ப்யூட்டர் காதலிக்க வேண்டாம்... கொஞ்சம் போலாவது மனிதனைப் போலச் சிந்திக்க வைக்கலாமே என்று நினைத்தவர்களை இந்த 'இருமை' மேற்கொண்டு போக விடாமல் தடுத்தது.

தடையை மீறி நடைபோட, 'கொஞ்சம் போல', 'சற்றே கூடுதலாக', 'ஏறக்குறைய', 'பாதி சரி - பாதி தப்பு' போன்ற நம் வளமுறைகளைக் கம்ப்யூட்டருக்குக் கற்றுக் கொடுக்க ஏற்பட்டதுதான் மசங்கல் தத்துவம் என்ற ஃபஸ்ஸி லாஜிக் (Fuzzy Logic).

1965-ல் கலிபோர்னியா பல்கலைக் கழகத்தில், லோத்பி சாதிக் என்ற பேராசிரியர் மசங்கல் தத்துவத்தை முன்மொழிந்தபோது ஏகப்பட்ட எதிர்ப்பு.

"அனாசாரம்... இதை வைத்து வேலை பார்த்தால் அனர்த்தம்தான்" என்று அறிவியல் ஆராய்ச்சிக்காகக் கோடி கோடியாகப் பணத்தைக் கொட்டிக் கொடுக்கும் நிறுவனங்கள் கையைப் பின்னுக்கு இழுத்துக் கொண்டன. இதுபற்றிக் கட்டுரை எழுதி அறிவியல் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பினால், மறுதபாலில் திரும்பி வந்து சேர்ந்தது.

தன் முயற்சியில் சற்றும் தளராத பேராசிரியர் சாதிக், "போங்கடா போங்க" என்று அமெரிக்காவைப் புறக்கணித்து ஜப்பானைக் கூப்பிட்டார். ஓடோடி வந்து மசங்கல் தத்துவத்தை வாரி எடுத்துப் போன ஜப்பானியர்கள், வாஷிங் மிஷினிலிருந்து வாக்குவம் கிளீனர் வரை சகலமானதிலும் அதைப் புகுத்திக் காசு பண்ணத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

'முழு உண்மை அல்லது அப்பட்டமான பொய் என்று இல்லாமல், உண்மையும் பொய்யும் கலந்தே இருக்கும்' என்ற சகஜமான பார்வை கொண்டது புத்த மதம். பௌத்தம் வளர்ந்த பூமி என்பதால், ஜப்பான் போன்ற கிழை நாடுகள் அதே ரீதியான மசங்கல் தத்துவத்தையும் சிரமமில்லாமல் ஏற்றுக் கொண்டன.

- மேதாவிகள் சொல்கிற இந்த விளக்கம் முழுக்க உண்மையாகவோ, பாதி உண்மையாகவோ இருக்கலாம்.

இப்படி ஜப்பானை வெற்றி கொண்ட மசங்கல் தத்துவம், அமெரிக்காவுக்குத் திரும்ப இறக்குமதியாக, அங்கேயும் அதைச் சுறுசுறுப்பாக நடைமுறைப்படுத்த ஆரம்பித்தார்கள். முக்கியமாகக் கம்ப்யூட்டர்களில்.

'மின்சாரம் பாய்கிற நிலை' 'இல்லாத நிலை' என்ற இருமைக்கு முன்பாரம், பின்பாரமாக மசங்கல் தத்துவத்தை வைத்துக் கம்ப்யூட்டரின் கறாரையும், கண்டிப்பையும் குறைக்க வழி செய்தார்கள்.

மனிதனைப் போலச் சிந்திக்கக் கம்ப்

பூட்டருக்குச் சொல்லித் தருவதில் சிக்கல் குறைய, மூளைவலை (Neural Network) ஏற்படுத்துகிற காரியம் சற்று எளிமையானது.

போக்குவரத்தை ஒழுங்குபடுத்த ஏற்பட்ட மூளை வலைகள், நாலா திசையிலும் வாகன இயக்கத்தைத் தொடர்ந்து அவதானித்து, சிக்னல்களை அதற்கேற்றபடி நேரம் கூடுதலாக, குறைவாகக் காட்டி மாற்ற, மசங்கல் தத்துவம் தான் அடிப்படை.

கம்ப்யூட்டருக்கு வெளியே மசங்கல் தத்துவம் எப்படிச் செயல்படுகிறது?

மசங்கல் தத்துவம் கொண்ட சலவை யந்திரம் இதோ இயங்கத் தயாராகிறது.

அழுக்குத் துணிகளை எல்லாம் உள்ளே போட்டு, சோப்புத் தூளையும் அதற்கான இடத்தில் நிரப்பி, தண்ணீர்க் குழாயை இணைத்து, சுவிட்சைப் போடுகிறோம்.

யந்திரத்திலுள்ள மைக்ரோபிராசசர், முதலில் துணியின் எடையைக் கணக்கிடுகிறது. இந்த அளவு 'மிக அதிகம்', 'கொஞ்சம் போல அதிகம்', 'குறைவு', 'மிகக் குறைவு' என்பது போல மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

கையளந்ததைக் கண் அளந்தது போன்ற மதிப்பீடாக மாற்றுகிற இந்த முதல் படிக்கு மசங்கலாக்குதல் (Fuzzification) என்று பெயர்.

இதற்கு அடுத்த நடவடிக்கை வழி காணுதல் (Rule Evaluation).

அதிகத் துணி என்றால் அதிகமாக சோப்புத் தூள் கலந்து அதிக நேரம் துவைக்க வேண்டும் என்பது போல வழி காணப்படுகிறது.

அடுத்து, அதிக சோப்புத்தூள் என்றால் எவ்வளவு, அதிக நேரம் என்றால் எத்தனை நிமிடம் என்று துல்லியமான அளவுகளாகக் கணக்கிடப்படுகிறது. இது தெளிவுபடுத்துதல் (Defuzzification)

நாம் கையைக் கட்டிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்க, எல்லாக் கணக்கும் போட்டு, வெள்ளை வெளேர் சலவை முடிந்துவிடும்.

எடை மட்டுமில்லை... எவ்வளவு அழுக்கு... என்ன மாதிரித் துணி என்றும் தீர்மானித்து அதற்கு ஏற்றாற்போல சலவை செய்ய, இப்படிப்பட்ட வாஷிங் மிஷினில் வகையுள்ளது.

மசங்கல் தத்துவப்படி அமைந்த டெலிவிஷனில், அறையின் வெளிச்சத்தைப் பொறுத்துத் திரையில் வெளிச்சத்தைக் கூட்டவும் குறைக்கவும் இதேபோல வழிமுறையுள்ளது.

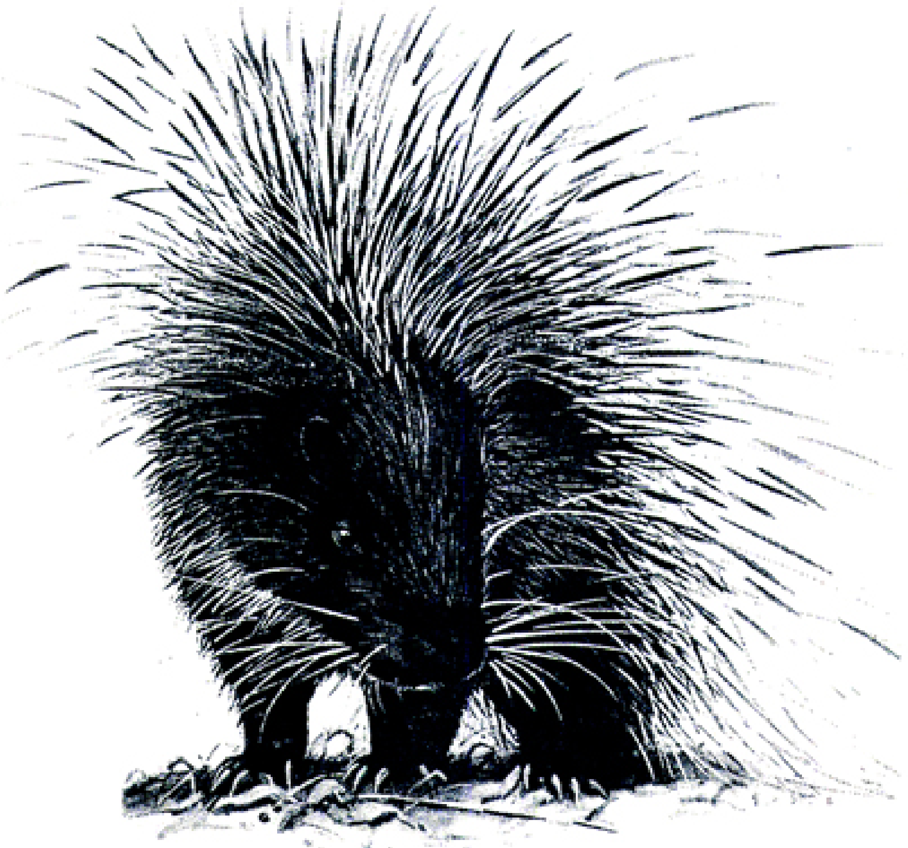
இந்தத் தத்துவம் கொண்ட வாக்குவம் கிளீனர், தரையமைப்பு, தூசியளவு இவற்றைப் பொறுத்து வேகமாகவோ, மெல்லவோ இயங்கி, 'கறுப்பு வளையல் கையுடன் ஒருத்தி குனிந்து வளைந்து கூட்டிப் போனது போல' துப்புரவு செய்ய, அறை சுத்தமாகும். மனசு குப்பையாகாது.

வெதுவெதுப்பான வெந்நீர் வேண்டும் என்றால், மனைவியரை நேசிக்கிற கணவர்கள் 'மசங்கல் தத்துவம் கொண்ட வாட்டர் ஹீட்டர்' என்று கேட்டு வாங்குவார்கள்.

உங்க வீட்டுலே எப்படி?

- இரா. முருகன்

பிரமிப்பூட்டும் சில உயிரினங்கள் நமக்குக் கற்றுக் கொடுப்பது...

எல்லா உயிரினங்களுமே ஆபத்திலிருந்து தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள நிரந்தரமாகப் போராடி வருகின்றன. அவை தம்மைத்தாமே காப்பாற்றிக் கொள்ள இயற்கை அவைகளுக்கு அற்புதமான ஆயுதங்களை அளித்துள்ளது. பொதுவாக தோலின் விசித்திரமான நிறமே அவற்றின் அருமையான போர்வையாக ஆகிறது அல்லது அவற்றின் முரட்டுத்தோல் எதுவும் ஊடுருவ முடியாதபடி பாதுகாக்கிறது.

கொண்டை முள்ளம்பன்றி *(The Crested Porcupine)*

கொறிக்கும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த இப்பிராணி ஆப்பிரிக்காவிலும், ஆசியாவிலும் காணப்படுகிறது. வலுவும் கூர்மையுமுள்ள, சுமார் 50 செ.மீ. நீளமான முட்கள் முடியைப் போல் இதன் முதுகை மூடியிருக்கிறது. இதன் உதவியால் இந்த முள்ளம்பன்றி தன்னைத் தாக்க வரும் எதிரிகளிடமிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்கிறது.

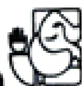
தனது வருமானத்திற்குள் வாழ்வதும் வருங்காலத்திற்காகச் சேமிப்பதும் வழிவழியாக நாம் பின்பற்றி வரும் கொள்கைகள் ஆகும். அப்போதுதான் நாம் எப்பொழுதும் சமுதாயத்தில் தலைநிமிர்ந்து மாற்றுக் குறையாமல் மதிப்புடன் வாழ முடியும். ஆனபோதிலும் இந்த நவீன உலகத்திலே விலைவாசி உயர்வை சமாளிப்பது அவசியமாக உள்ளது. குழந்தைகளின் படிப்பு, திருமணம் இவற்றிற்காகவும் சொந்த வீடு, டி.வி, ஃபிரிட்ஜ், டூ-வீலர் முதலியவற்றை வாங்கவென்றும் மற்றும் தொடர்ந்து ஏற்படும் செலவுகளைச் சமாளிக்கவும் அதற்காகச் சேமிக்கவும் வேண்டிய கட்டாயங்கள் உள்ளன. சேமிக்கவும் வேண்டும், அதே சமயம் உங்களது அந்தச் சேமிப்பு, தேவை ஏற்படும்போது உங்களுக்கு உதவவும் வேண்டும். என்னாளும் நாம் சமுதாயத்தில் தலை நிமிர்ந்து மாற்றுக் குறையாமல் மதிப்புடன் வாழ அப்படிப்பட்ட வழி ஏதேனும் இருக்கிறதா?

THE VALUE *of* PROTECTION

ராம் காஷ்யப் உங்களது தேவைகளைப் புரிந்து கொள்கிறது. அத்துடன் காலத்தை வென்று நிற்கும் தனது சீட்டுத் திட்டங்களால் அவ்வித உத்திரவாதத்தை அளிக்கிறது. அத்துடன் சேமிப்பு என்பதை மாதாந்திரப் பழக்கமாக ஆக்கி வருகிறது. உடனடித் தேவைகளுக்காக உங்களது செல்வத்தைக் காக்கும் கவசமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது.

ராம் காஷ்யப் சிட்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்டுடன் நீடித்த உறவு தொடர்ந்து நிலவட்டும்.

நீங்கள் என்றுமே சீட்டுச் சந்தாதாரராக இருந்ததில்லை என்றால் எங்களுக்கு எழுதுங்கள். எந்தவித நிர்ப்பந்தமும் இல்லாமல், எமது அதிகாரிகள் உங்களை சந்தித்து விவரங்களை எடுத்துக் கூறி விளக்குவார்கள்.

Ram Kaashyap

Chits Private Limited

(Member Ram Kaashyap Group)

நிர்வாக அலுவலகம் : 1/1 சர் தேசிகா ரோடு (அடித்தளம்),
ஆழ்வார்பேட்டை சிக்னல் அருகில், சென்னை 600 004.
போன்: 4994303, 4998325

கிளைகள் : சென்னை : • **மைலாப்பூர்** • **மேற்கு மாம்பலம்** – போன்: 4896638 • **அண்ணா நகர்** – போன்: 610979 • **அடையாறு** – போன்: 418081 • **கோயம்புத்தூர்** – போன்: 231886 • **கும்பகோணம்** – போன்: 24221 • **மதுரை** – போன்: 541802 • **தஞ்சாவூர்** – போன்: 25871 • **திருச்சி** – போன்: 704752 • **ஈரோடு** • **திருவாரூர்**

ஈடில்லா சேமிப்பு; இணையற்ற தேர்வு

Insight-1550

தாஜ்மகால் பற்றி எவ்வளவோ படித்திருக்கிறோம். அப்போதெல்லாம் அது பற்றி அத்தனை அதிசயம் உண்டானதில்லை; நேரில் பார்த்தபோதுதான் உண்டானது. ஆக்ரா ரயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து தாஜ்மகாலுக்கு டாக்ஸி பிடித்துச் சென்றோம். தாஜ்மகால் கண்ணுக்குத் தெரிந்தபோது, ஏதோ நிலவை நோக்கிச் செல்வது போன்ற சிலிர்ப்பு! வாழ்க்கையில் எதற்குமே ஆசைப்படாத நான் அப்போது... அடுத்த விநாடியில் தாஜ்மகால் அருகே போய் விட மாட்டேனா என்று துடித்தேன்; அத்தனை அழகு! காலமெல்லாம் அங்கேயே இருந்துவிடக் கூடாதா என்று தவிக்கச் செய்து விட்டது அது!

தாஜ்மகாலின் நுழைவாயிலில் 'எங்களால் தாங்க முடியாத துயரத்தைத் தாங்குவதற்கு உதவி செய் கடவுளே!' என்று ஷாஜஹான் எழுதி வைத்திருக்கிறான். அது மேலும் சிலிர்க்க வைத்து விட்டது என்னை.

திருச்சி-8, எம்.கதிஜா ஹனீபா.

நிலாவுக்குச் சென்ற அனுபவம்!

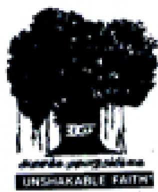
தொலைந்த பணமும் ஆட்டோ டிரைவரும்!

சில மாதங்களுக்கு முன்பு மதுரையிலுள்ள உறவினர் வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தோம். அப்போது இன்னொரு உறவினர் வீட்டுக்குச் சென்று விட்டுப் பழையபடி ஆட்டோவில் திரும்பும் போது இரவு வெகு நேரமாகி விட்டது. வந்த பிறகும் வெகுநேரம் கழித்துத்தான் எங்களது பணப்பை காணாமல் போனது தெரிய வந்தது.

வருத்தத்தோடு ஊர் திரும்பினோம். திரும்பிய மூன்று நாட்களில் கல்லூரியில் படிக்கும் என் மகன் கல்லூரியிலிருந்து போன் செய்து, தொலைந்து போன எங்கள் பணப்பை கிடைத்து விட்டதாகச் சொன்னபோது ஆச்சரியமாயிருந்தது. எப்படிக் கிடைத்தது?

நாங்கள் பயணம் செய்த ஆட்டோ டிரைவர் மறுநாள்தான் எங்கள் பணப்பை ஆட்டோவில் இருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறார். அதில் என் மகன் பெயரும் அவன் படிக்கும் கல்லூரி முகவரியும் இருக்கவே, தபால் நிலையம் சென்று போஸ்ட் மாஸ்டரிடம் விஷயத்தைச் சொல்லி அனுப்பக் கோரியிருக்கிறார். அவரோ, விடுமுறைக்கு வந்திருக்கும் தமது தங்கை படிக்கும் கல்லூரிதான் அது என்றும், விடுமுறை முடிந்து அடுத்தநாள் அவள் புறப்பட்டுப் போவதால் அவளிடமே கொடுத்து சேர்க்கச் சொல்வதாகச் சொல்லி, அதன்படியே கொடுத்தனுப்பியிருக்கிறார். அந்த ஆட்டோ டிரைவரின் செயலை நினைத்துச் சிலிர்த்துப் போனேன்.

கோவைப்புதூர், பொன்னம்பலம்

பெஸ்ட் பெனிபிட் பண்ட் லிமிடெட்

(மத்திய சர்க்காரால் இந்திய கம்பெனிகள் சட்டம் 1956-ன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டது)

தலைமை கார்யாலயம் (விடுமுறை இல்லை) : 3-வது மாடி, சாந்தி காம்ப்ளெக்ஸ், 26, ரங்கநாதன் தெரு, தி.நகர், சென்னை - 17. Ph : 4348560/4347025

நங்கநல்லூர் கிளை (ஞாயிறு வேலை நாள்) : 13, கல்லூரி சாலை, சென்னை - 600 114.
BM : P. தியாகராஜன், மாஜி கிரைண்ட்லேஸ் பேங்க்.

குரோம்பேட்டை கிளை (ஞாயிறு வேலை நாள்) : 5, 2வது பிரதான சாலை, நியூ காலனி, சென்னை - 600 044.
BM : S. இராஜகோபால், M.Sc., CAIIB, மாஜி இந்தியன் பேங்க்.

தாம்பரம் சானடோரியம் கிளை (ஞாயிறு வேலை நாள்) : 7, ஸ்டேஷன் ரோடு, சென்னை - 600 047.
BM : R. V. இராமமூர்த்தி, மாஜி கிரைண்ட்லேஸ் பேங்க்.

1. வாடிக்கையாளர் வசதி திட்டம் : ™

30 நாட்கள் - 18% 45 நாட்கள் - 19% 60 நாட்கள் 20% 90 நாட்கள் 21% வேண்டும்போது பணம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். குறிப்பிட்ட காலம் முடிந்தவுடன் புதுப்பிக்க வரவேண்டிய அவசியமில்லை.

2. பென்ஷனர்/பொதுஜன பாதுகாப்புத் திட்டம் : ™

1 வருடம் - 22%; 2 வருடம் - 23%; 3 வருடம் - 24%

3. அதிகபட்ச வருவாய் திட்டம்/சுமங்கலி கல்யாணத் திட்டம் : ™

டெபாசிட் தொகை	முடிவில் கிடைக்கும் தொகை				
	12 மாதம்	24 மாதம்	36 மாதம்	40 மாதம்	60 மாதம்
ரூ. 1,000	ரூ. 1,240	ரூ. 1,533	ரூ. 1,880	ரூ. 2,000	ரூ. 3,000
ரூ. 5,000	ரூ. 6,200	ரூ. 7,665	ரூ. 9,400	ரூ. 10,000	ரூ. 15,000

4. குழந்தைகள் எதிர்கால பாதுகாப்பு திட்டம்/பெஸ்ட் பாண்ட் ஸ்கீம் : ™

ரூ. 1,000 பத்து வருடங்களில் ரூ. 10,740 ஆகும். 15 வருடங்களில் ரூ. 35,250 ஆகும்.

5. முன் கூட்டிய வருவாய் திட்டம் : ™

டெபாசிட் காலத்திற்கான முழு வட்டியும், டெபாசிட் செய்யும் தேதியன்றே தரப்படும். 1 வருடம் 18%.

6. தாத்தாவின் பரிசுத் திட்டம் : ™

ரூ. 1,000 15 வருடங்களில் ரூ. 35,250 ஆகும். 10 வருடங்களில் ரூ. 10,740 ஆகும்.

7. சேவிங்ஸ் பேங்க் : 14% ; ™ : டிரேட்மார்க்

உங்கள் வீட்டிற்கும் வந்து சேவை செய்கிறோம்

BBF — THE CUSTOMER CONSCIOUS MAHASHAKTHI ™
BBF — THE CUSTOMER FRIENDLY MAHABANK ™

CHAIRMAN
Prof. V. VIVEKANAND B.Com (Distn), MBA (Distn), CAIIB (All India First), EKSAMD (Distn.) (GERMANY) IAS (Topper).

Dr. PARMESWARI, M.B.B.S.
VICE CHAIRMAN

13. சீனத்து இடி முழக்கம்

தமிழ் மண்ணில் அடியெடுத்து வைத்து விட்ட காரணத்தினாலோ, அல்லது தன் சகோதரி பவானியைக் காண வேண்டும் என்ற ஆவலினாலோ, தெற்கு நோக்கிப் பாய்ந்த காவிரியின் நடை பெரும் துள்ளலாகவே இருந்தது. கொங்கு நாட்டிற்கும் போசள நாட்டிற்கும் இடைப்பட்ட பகுதியென்பதால் இடைப்பாடி நாடு எனப் பெயர் பெற்று விட்ட அந்த வட கொங்குப் பகுதியில் காவிரியின் கிழக்கில் செழித்த வயல்களும் மேற்கில் அடர்ந்த வனமுமாக இருந்தது. எண்ணற்ற மூலிகைகளுடன், சந்தனமும் தேக்குமாக நிறைந்து கிடந்தாலும் துஷ்ட மிருகங்கள் அதிகம் உலவியதால் அந்த வனப் பகுதியில் மனித சஞ்சாரம் என்பது அறவே அற்றுப் போய், கோரைப் பற்களும் கூர் நகங்களும் வைத்ததே அங்கு சட்டமாக இருந்தது.

இந்திர தனுசு

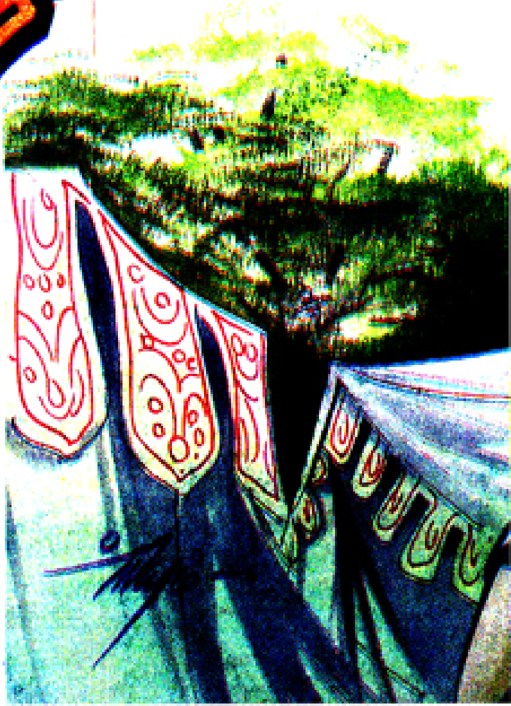
அவ்வப் பொழுது ஒலித்த உறுமல்களும், கர்ஜனைகளும் வேடுவர்கள் கூட அங்கு அதிகம் உலவுவதில்லை என்பதை நிரூபித்தன.

ஆனால் இயற்கையின் எந்தச் செல்வத்தையும் விட்டு வைக்க மனிதன் ஒப்புவதில்லையென்பதையும் நிரூபிக்க, காவிரியின் ஓரங்களில் மரங்கள் வெட்டப்பட்டு சாய்ந்து கிடந்தன. வனத்தின் முகப்பில் வெறும் அடிமரங்கள் நின்றன.

மாலைப் பொழுது முற்றி இருள் கவியத் துவங்கு முன்பாகவே கருத்த மேகங்கள் கார்காலம் நெருங்கி விட்டதை அறிவுறுத்தின. தெற்கிலிருந்து வேகமாக வந்து வானை மூடி இருள் கவியச் செய்து விட்டன. துஷ்ட மிருகங்களின் நடமாட்டம் இனி அதிகரித்து விடும் என்று உணர்ந்ததால், மரங்களை வெட்டிக் கொண்டும் அடுக்கிக் கொண்டுமிருந்த பணியாட்களை விரைவில் அக்கரைக்குச் செல்லும்படி போசள வீரர்கள் ஏவிக் கொண்டிருந்தார்கள். பன்னீர் தெளிப்பது போல் தெறிக்கத் தொடங்கிய மழைச் சாரலையும், பெரும் அரக்கன் ஒருவன் வாயைக் குவித்து ஊதுவதுபோல் விட்டு விட்டு வீசத் தொடங்கிய ஊதற்காற்றையும் லட்சியம் செய்யாமல், வெட்டப்பட்ட மரங்களைச் சுமந்த பணியாட்கள், காவிரியின் கரைகளை இணைத்த மரப்பாலத்தின் வழியே நடந்து சற்றுத் தூரத்தில் தெரிந்த இடைப்பாடி நாட்டுக் கோட்டையை நோக்கி விரைந்தனர்.

கோட்டைக் கதவுகளினூடே நுழைந்து முன்புறமிருந்த இரு உயரமான மாளிகைகளையும் கடந்து, பின்புறம் வீரர்கள் அணி வகுப்புக்கென்றே ஏற்பட்ட திடலில் மரங்களைக் கொண்டு சேர்த்து விட்டு, அருகிலிருந்த கூடாரங்களில் ஒதுங்கி நின்றனர்.

அந்தக் கூடாரங்களிலேயே சற்று பெரிதாகவும் நடுநாயகமாகவும் விளங்கிய ஒரு கூடாரத்தின் வாயிலுக்கு நேர் எதிரில் உட்புறமாக இருந்த மரப்பலகையொன்றில் அமர்ந்து, வெளியே திடலில்

இறைந்து கிடந்த மர உருளைகளையும், கூடைகள் போல் செதுக்கப்பட்ட மரங்களையும் வெறித்துப் பார்த்தபடி அமர்ந்திருந்தான் ஒரு மனிதன். அவன் மஞ்சள் முகமும், சிறுத்த விழிகளும், பகரவடிவ மீசையும் அவன் ஒரு சீனன் என்பதைத் தெரிவித்தன. பார்வைக்கு மெலிந்து காணப்பட்டாலும் அவன் தேகம் வைரம் பாய்ந்து இறுகித் தெரிந்தது. அந்த சீனனின் அருகில் நின்று அவனிடம் இரைந்து ஏதோ கூறிக் கொண்டிருந்தான் சற்று படாடோபமான உடையுடன் இன்னொருவன். ஆனால் அந்த சீனனின் பார்வை அந்த மனிதனை நோக்கித் திரும்பியதாகவோ, அவன் கூறுவதை கவனித்ததாகவோ தெரியவில்லை.

தான் கூறியதைக் கேளாமலும் பதிலேதும் கூறாமலும், மரங்களை வெறித்துக் கொண்டிருந்த சீனனின் போக்கு, பக்கத்தில் நின்றவனுக்குப் பெரும் ஆத்திரமேற்படுத்தியிருக்க வேண்டும் என்பது அடுத்து அவன் இரைந்ததிலிருந்து தெரிந்தது.

"யாங்சின், நான் கூறியது உன் செவிகளில் விழுந்ததா இல்லையா?" இரைந்தான் அந்த மனிதன்.

யாங்சின்னின் மஞ்சள் முகமும் சிறிய விழிகளும் அந்த மனிதனை நிதானமாகத் திரும்பி நோக்கின. "என் செவிகளுக்கு இதுவரை பழுதொன்றுமில்லை சிங்கணா" என்ற பதிலும் வெகு அலட்சியமாக வந்தது அவனிடமிருந்து.

போசாளத் தண்ட நாயகனும், பெரும் தந்திரசாலியென்று பெயரெடுத்தவனும், ஏறக்குறைய பாதி தமிழகத்தையே ஆட்டி வைத்துக் கொண்டிருந்தவனுமான சிங்கணனுக்குத் தன்னை அந்த சீனன் சர்வ சாதாரணமாகப் பெயர் சொல்லி அழைத்தது இன்னும் ஆத்திரமேற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். இன்னும் சற்று உக்கிரமாகவே இரைந்தான் அவன், "நான் கேட்ட கேள்விக்கு இன்னும் உன்னிடமிருந்து பதில் வரவில்லை யாங்சின்!" என்று.

"என்ன கேட்டாய் நீ?" யாங்சின்னின் பதிலும் கேள்வியாகவே வந்தது.

"யந்திரப் பொறிகள் இன்னும் ஒரு திங்களுக்குள் தயாராகி விடுமா என்று கேட்டேன்...."

"ஆகாது..."

யாங்சின்னின் பதில் திட்டமாக வந்தது.

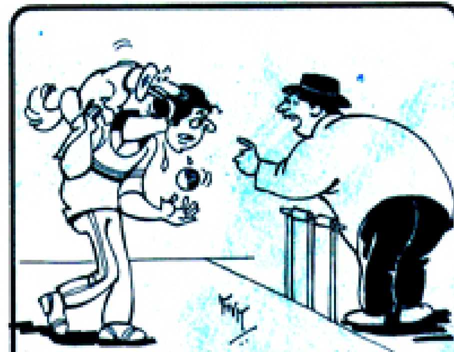
"ஏன் ஆகாது?" சிங்கணன் மீண்டும் இரைந்தான்.

"இவை அரண்மனை உபயோகத்திற்குச் செய்யப்படும் சாதாரண மரப் பொருட்கள் இல்லை சிங்கணா, அனைத்தும் போர்க்கருவிகள். செய்யும் முறையில் சிறு பிழை ஏற்பட்டாலும் பயன் தராது."

மேற்கொண்டு ஏதோ கூற வந்த சிங்கணன் போசள வீரன் ஒருவன் நனைந்தபடியே ஓடி வருவதைக் கண்டு நிதானித்தான்.

வீரன் சிங்கணனை அடைந்ததும் தலை வணங்கி, "படைத் தலைவரே, உத்தமபாளையத்திலிருந்து முக்கிய சேதியுடன் ஒருவன் தங்களைக் காண வந்திருக்கிறான்" என்றான்.

சிங்கணன் முகத்தில் சிந்தனை படர்ந்து.

"பந்துல தேச்சுக்க எச்சில் வேணும் இறதுக்காக இப்படி நாக்கைத் தொங்கப் போட்டுக்கிட்டு ஒரு நாயை தோள் மேல் வைச்சுக்கிட்டே நீங்க 'பௌல்' பண்றதை ஒத்துக்க மாட்டேன்!"

– கிரிஜா மணாளன்

"சரி, வரச்சொல்" என்று உத்தர விட்டான்.

சற்று நேரத்தில் அரை ஓட்டமாக, நனைந்தபடியே வந்தவன் நீண்ட பயணத்தில் களைத்திருந்தது அவன் முகத்தில் தெரிந்தது. சிங்கணனை வணங்கி நிமிர்ந்தவனின் பார்வை அருகில் அமர்ந்திருந்த யாங்சின்னைக் கண்டதும் ஏதோ பிசாசைக் கண்டவன் போல மருண்டது. அவன் குரலும் குழறியபடி வந்தது. கச்சையிலிருந்து ஓலைக்குழலை எடுக்கச் சென்ற கரமும் திசைமாறி, யாங்சின்னைக் காட்டியது. "இவன்... இவன்" என்று குழறினான் அந்த வீரன்.

அவன் குழப்பத்துக்கும் குழறலுக்கும் காரணம் புரியாத சிங்கணன் முகத்தில் மீண்டும் சினம் ஏறியது. "வீரனே, நீ கூறவந்ததை உடனடியாகக் கூறு" என்று உத்தரவிட்டான்.

அந்த வீரன் குழறியபடியே "பிரபு, இவனை இரு தினங்களுக்கு முன்பு உத்தமபாளையத்தில் கண்டேன்" என்றவன், யாங்சின்னை சற்று உற்று நோக்கி, "இல்லையில்லை. அவன் இன்னும் இளைஞனாக இருந்தான். அவன் கழுத்தில் கடல் நாகம் பொறித்த பதக்கம் ஒன்றும் இருந்தது" என்றான்.

யாங்சின்னின் முகத்தில் மெலிதான முறுவல் ஒன்று பிறந்தது. அவன் மஞ்சள் முகமும் சிறு விழிகளும் அந்த வீரனை நோக்கித் திரும்பின.

வெளியே வானத்தில் மேகங்கள் வேகமாக மோதி பளீரென்ற மின்னல்களுடன் பலமாக இடி முழக்கம் செய்யத் தொடங்கின.

"பேச்சு வெளிவரும் வரை ஒரு முட்டாள் அறியப்படுவதில்லை" என்று வடமொழி வாக்கியம் ஒன்று கூறுகிறது. உண்மையே ஆனாலும் தக்க இடத்தில்தான் அதைக் கூற வேண்டும் என்றும் அது கூறுகிறது. உத்தமபாளையத்திலிருந்து வந்த வீரன், உளறிவிட்ட சொற்களின் பொருள் சிங்கணனுக்கு ஏதும் விளங்கவில்லையென்றாலும் யாங்சின்னுக்குப் புரிந்து விட்டதால் அதுவரை லேசாக வாடிக் கிடந்த அவன் முகத்தில் ஒரு மலர்ச்சியும் இதழ்களில் ஒரு முறுவலும் நெளியத் தொடங்கின. வந்த வீரனை சிங்கணன் இழுத்துச் செல்லாத குறையாக மாளிகைக்கு அழைத்துச் சென்று விட்ட பிறகும் அப்படியே அமர்ந்திருந்த யாங்சின்னின் முகத்தில் இலேசான சிந்தனையும் படர்ந்தது.

சட்டென்று ஏதோ தீர்மானத்திற்கு வந்த யாங்சின், சற்றுத் தள்ளியிருந்த கூடாரங்களில் மழைக்கு அஞ்சி ஒதுங்கி நின்ற தச்சர்களை, கைகளைத் தட்டி அழைத்தான். அவர்களால் செய்யப்பட்ட மர உருளைகளையும் இன்னும் சில மரப் பொருட்களையும் கொண்டு வரப் பணித்தவன், அவற்றில் சிலவற்றை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்து உளியையும் சுத்தியலையும் கொண்டு செதுக்க ஆரம்பித்தான். இன்னும் வேகத்துடன் தொடர்ந்த மழையையோ, இரவு ஏறத் தொடங்கிவிட்டதையோ அவன் லட்சியம் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. நெடு நேரம் நின்றுவிட்டு தச்சர்கள் மெள்ள கலைந்து சென்ற பின்பும் சீனனின் கரத்திலிருந்த சுத்தியலின் சப்தம் ஓயவில்லை. கூடாரத்தின் வாசல் புறம், மழைச் சாரல் எட்டாதவாறு பொருத்தப்பட்டிருந்த தீப்பந்தத்தின் ஒளியில் அவன் பணி தொடர்ந்தது.

கதிரவன் உதிக்கும் நேரம் வரையிலும் கூட மழை ஓயவில்லை. மேகங்கள் கலைய மனமின்றி அங்கேயே நிலைத்தன. முற்றிலும் இருள் விலகாத அடுத்த தினத்தின் காலைப் பொழு

தில் விழித்தெழுந்து வெளியே வந்த தச்சர்கள் பிரமித்து நின்றார்கள்.

யாங்சின்னின் கூடார வாயிலில் முழு வடிவில் அமைக்கப்பட்ட யந்திரப் பொறி ஒன்று நின்றிருந்தது. பெரும் வில் போன்ற அதன் அமைப்பையும் உச்சியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த மரக்கூடையின் அகலத்தையும் இணைப்புக்களில் பயங்கரமாகத் தெரிந்த பெரும் மரப் பற்களையும் கண்டு ஆச்சர்யத்தில் உறைந்து நின்ற தச்சர்கள், யாங்சின்னை ஏதோ பிசாசைப் பார்ப்பது போலப் பார்த்தார்கள். அவர்களில் இருவர் சிங்கணனுக்குச் சேதி சொல்ல மழையில் நனைந்தபடியே மாளிகையை நோக்கி ஓடவும் செய்தார்கள்.

சற்று நேரத்தில் அரை ஓட்டமாக வந்து நின்ற சிங்கணன் தன் கண்ணெதிரில் எழுந்து நின்ற காட்சியை நம்ப இயலாதவன் போல் வெறித்து நோக்கினான். அவன் முகத்தில் திகைப்பும், ஓரளவு அச்சமும் சந்தேகமும் கூடத் தோன்றின.

சிங்கணனின் பின்புறமிருந்து ஒலித்தது யாங்சின்னின் குரல் : "சிங்கணா, இது தமிழகத்தின் இடங்கணிப் பொறி. இளைய பாண்டியர் வடிவமைத்தவற்றில் சில மாறுதல்களைச் செய்திருக்கிறேன். இதை நகர்த்துவதற்கு உரிய சக்கரங்களும், அச்சும், அந்த எறிகூடையை வில்லுடன் இணைக்கும் நாணும் மட்டுமே பொருத்த வேண்டும்."

பிரமிப்பு நிரம்பிய பார்வையை யாங்சின்னின் மீது வீசிய சிங்கணன், "கல்யாணபுரத்திலிருந்து அச்சுக்களும் நாண் பூட்ட மணிக் கயிறுகளும் கொண்டுவர இப்பொழுதே உத்தரவிடுகிறேன் யாங்சின்" என்றான்.

கருங்கல்லின் மீது வரிசையாக குறுவாட்களை எறிந்தது போல நகைத்தான் யாங்சின்.

"ஏன் நகைக்கிறாய்?" என்ற சிங்கணனின் கேள்வியில் இலேசான அச்சமிருந்தது.

நகைப்பதை நிறுத்திய யாங்சின்னின் சிறு விழிகளில் ஏளனம் வழிந்தது. "சிங்கணா, சாளுக்கிய கல்யாணபுரத்திலிருந்து வரும் அச்சுக்களைப் பொருத்த இவை பவனி ரதங்கள் அல்ல. ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட பெரும் எரியம்புகளையும், பாறைகளையும் வீசவல்லவை. நூற்றுக் கணக்கில் வீரர்களையும், பெரும் கோட்டைக் கதவுகளையும் நொடியில் அழிக்க வல்லவை. நீ கொண்டுவரக்கூடிய அச்சு இதன் முதல் சுழற்சியிலேயே முறிந்து விடும்."

"பின் இந்த யந்திரத்திற்கான அச்சு எங்கு கிடைக்கும்?" சிங்கணனின் கேள்வியில் குழப்பம் ஒலித்தது.

யாங்சின்னின் பதில் நிதானமாக வந்தது: "பெரும் ஆலயத் தேர்களுக்கும், இது போன்ற யந்திரப் பொறிகளுக்கும் முறிபடாத அச்சுக்

அருள்வாக்கு

நடைமுறை உலகில் மநுஷ்யர்கள் எல்லோரும் "பணமே வேண்டாம்" என்று இருப்பது சாத்தியமே இல்லை. "பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை" என்று திருவள்ளுவரே சொல்லிவிட்டார். ஆனாலும் அவசியமில்லாமல் ஏராளமாகச் சம்பாதிப்பதும் அவசியமில்லாமல் விரயமாகச் செலவழிப்பதும், அல்லது பூதம் காத்த மாதிரி பாங்கில் மூட்டை மூட்டையாகப் போட்டு வைப்பதும் ரொம்பப் பிசகு. போதும் என்ற மனசோடு சம்பாதனம் செய்து, அதைக் கவனத்துடன் செலவழிக்க வேண்டும். சொந்தச் செலவுகளை அதமபட்சமாக்கிக் கொண்டு, தான தர்மங்களுக்கு முடிந்த மட்டும் செலவழிக்க வேண்டும். செலவுகளுக்குள் நமக்கு என்று இல்லாமல் தானமாகச் செலவழிப்பதுதான் உண்மையில் நமக்கு "வரவு". இதனால் புண்ணிய வரவு கிடைக்கிறது. தனக்கென்று செலவழிப்பதால் பெற முடியாத ஆத்ம சிரேயஸை இதனாலேயே பெறுகிறோம். சொந்த விஷயங்களில் "கணக்காயிருந்தால்" ஏழை எளியவர்களாலும் கூட ஒரு பைசாவாவது தர்மம் பண்ணமுடியும். அப்படி அவர்கள் கொடுக்கிற பைசாவை ஈசுவரன் கோடியாக மதித்து அநுக்கிரகம் செய்வான்.

— ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்.

இவர் விட்ட சவால்!

புதிதாக ராகம் கண்டுபிடித்திருப்பதாக வித்வான்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்போது உமையாள்புரம் சிவராமன் சவால் விட்டிருக்கிறார்: நாராயணி என்ற தாளத்தைப் புதிதாக கண்டுபிடித்து வாசிக்கப்போகிறாராம்!

—எஸ்.வி.என்.

களை ஒரே வார்ப்பில் உருவாக்கும் கலைஞர்கள் சோழ நாட்டில் இருக்கிறார்கள்."

"சோழ நாட்டில் எங்கிருக்கிறார்கள்?" சிங்கணனின் குரலில் ஆவல் அபரிமிதமாகத் தொனித்தது.

"குடந்தைக்குத் தெற்கே சேங்காலிபுரம் என்ற நகர் இருக்கிறது. இத்தகைய அச்சுக்களை செய்வதைக் கலையாகப் பயின்றவர்கள் அங்கிருக்கிறார்கள். அங்கிருந்து அச்சுக்கள் கொண்டு வர இயலுமா உன்னால்?"

சோழ நாட்டில் தனக்கிருக்கும் அதிகாரத்தையும் அங்கிருக்கும் மூவாயிரம் போசள வீரர்களையும் எண்ணியவன் மனத்தில் நம்பிக்கை பிறந்தது. யாங்சின்னை ஏறிட்டவன், "நீ கூறிய இடத்திலிருந்து இன்னும் பத்து தினங்களுக்குள் அச்சுக்களை வரவழைக்கிறேன்" என்றான்.

யாங்சின்னிடமிருந்து அடுத்த கேள்வி வந்தது: "சிங்கணா, இந்த யந்திர வீரர்களுக்கு நாண் பூட்ட என்ன செய்யப் போகிறாய்?"

"அதற்கும் தனிப்படத் தயாரிக்கும் இடம் ஏதேனும் இருக்கிறதா? சொல். அதையும் வரவழைக்கிறேன்" என்றான் சிங்கணன்.

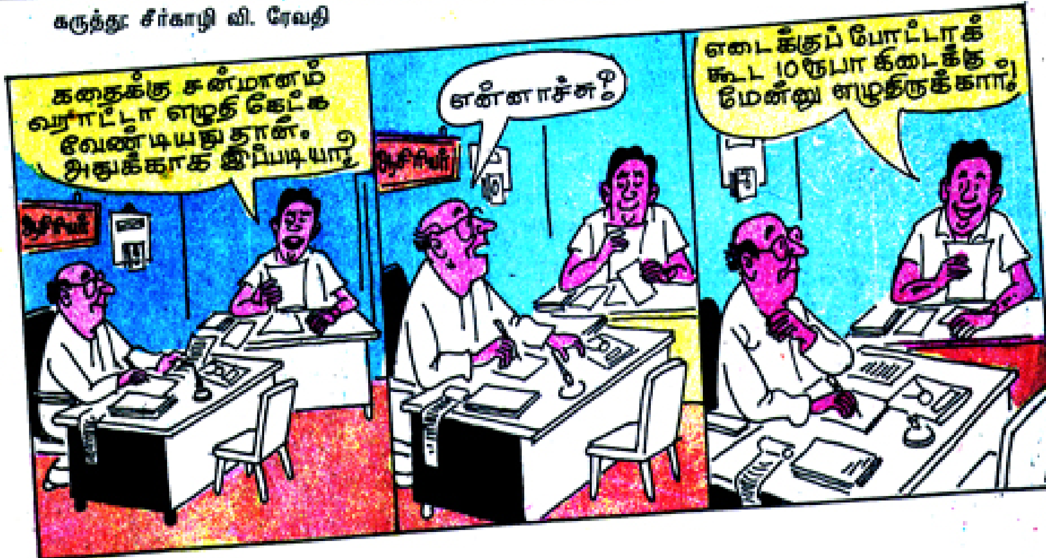
மீண்டும் நகைத்த யாங்சின், "சிங்கணா, நாண் பூட்டுவதற்கான மணிக்கயிறுகள் கோட்டைக்குள்ளே, இங்கேயே இருக்கின்றன. இதோ பார்... என்று கூறிவிட்டு கூடாரத்தினுள் தயாராக வைத்திருந்த நல்ல முறுக்கேறிய கயிறு ஒன்றை எடுத்து யந்திரப் பொறியிலும் மரக் கூடையிலும் சேர்த்து பக்குவமாகச் சுழற்றி மாட்டினான். அடுத்து தச்சர் நால்வரை அழைத்து வாட்களைத் தீட்டுவதற்காகத் திடலின் ஓரத்திலிருந்த பெரும் பாறையொன்றையும் எடுத்து மரக்கூடையில் வைக்க உத்தரவிட்டான்.

பொறியின் மறு பக்கமிருந்த விசையை இரண்டு சுற்றுக்கள் சுழற்றியதும், கயிறு முறுக்கேறி, அந்த மரக்கூடையை விசையுடன், உயர்த்தி பாறையை ஆகாயத்தில் எறிந்தது. அதிவேகத்துடன் பறந்து, திடலையும் கடந்த பாறை, சுற்றி வளைத்த கோட்டை மதிலின் ஒரு பகுதியை உடைக்கவும் செய்தது! அதே நேரத்தில் பொறியிலிருந்த மணிக்கயிறும் அறுந்து விழுந்து தொங்கியது!

சிதிலமாகிவிட்ட கோட்டை மதிலையும், அதற்குக் காரணமான யந்திரப் பொறியையும் கண்டு பிரமித்துப் போய் சிலையாகவே நின்ற சிங்கணனுக்கு, இதைப் போன்ற பல பொறிகளுக்கான மரங்கள் திடலில் கிடப்பதும் அவை முழுதும் வடிவமைக்கப்பட்டால் ஆயிரம் வீரர்கள் செய்யும் பணியை அவை செய்து விடும் என்பதும் புரிந்தது. இவற்றைக் கொண்டு பாண்டியரை மட்டுமின்றி, கிழக்கில் அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கும் காகதீய மன்னனையும், காஞ்சியின் விஜயகண்ட கோபாலனையும் கூட அடக்கி விடலாம் என்றும் தீர்மானித்தான் சிங்கணன்.

(தொடரும்)

கருத்து: சீர்காழி வி. ரேவதி

காங்கிரஸ்

வாங்க! வாங்க! நீங்க முந்திக்கோங்க!

1996 மார்ச் 31
யுவ பங்குனி 18
மலர் : 54
இதழ் : 35

கல்கி

தமிழ்த்திரு நாடுதன்னைப் பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா - பாரதியார்.

விரட்டப்பட வேண்டிய விஷப்பாம்பு!

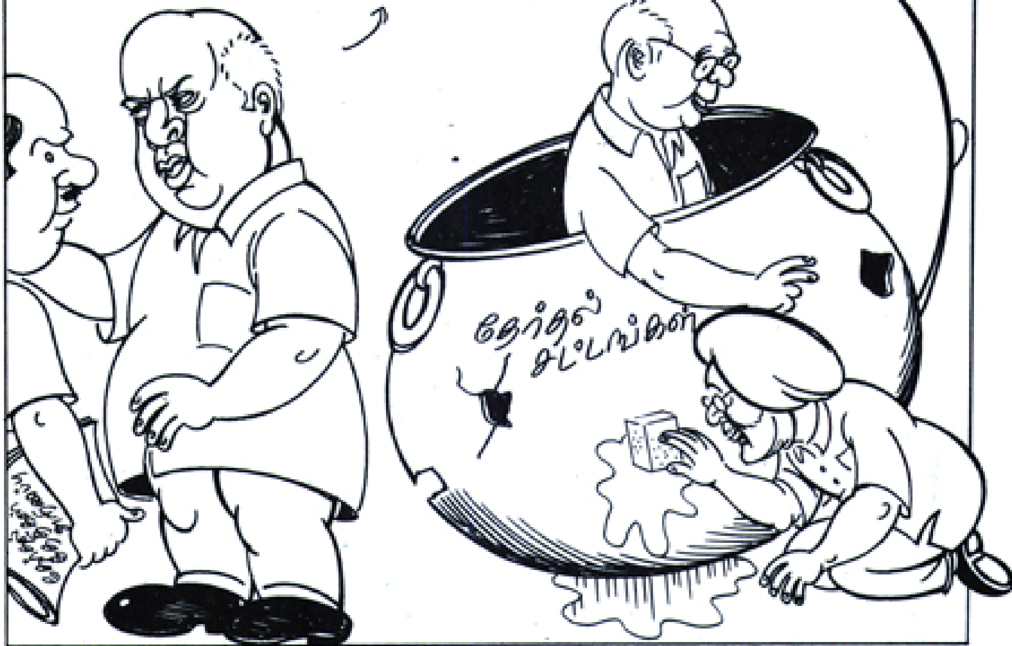
தமிழகத்தில் கூட்டணி குறித்த முடிவைப் பளிச்சென்று எடுக்காமல், பிரதமர் வழக்கம் போல் குட்டையைக் குழப்பிக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த இதழ் வெளியாகும் நேரத்தில் அவரது முடிவு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும். என்ன முடிவு எடுப்பார் என்பதை இப்போது சொல்ல இயலாவிட்டாலும் என்ன முடிவை அவர் எடுக்க வேண்டும் என்று அடித்துச் சொல்லலாம்.

அ.தி.மு.க.வும் சரி, காங்கிரசும் சரி, ஊழல் குற்றச்சாட்டுக்கு உள்ளான கட்சிகள் என்று பெயர் பெற்றுவிட்டன. ஆனால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கும் முன்னாள் குற்றவாளிகளுக்கும் அ.தி.மு.க. தலைமை பாதுகாப்பு அளித்து ஊக்குவித்து வருகிறது. அவர்களுக்கு எதிராக எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. காங்கிரஸ் தலைமையோ, ஊழல் நடவடிக்கைக்குப் பச்சைக்கொடி காட்டியிருக்கிறது.

இந்தச் சூழ்நிலையில், காங்கிரஸ் அ.தி.மு.க.வுடன் தேர்தல் உடன்பாடு செய்து கொள்வது தற்கொலைக்குச் சமமாகும் என்பதை அரசியலின் ஆரம்பப் பாடம் மட்டுமே அறிந்தவர்கள்கூட ஒப்புக் கொள்வார்கள்.

தி.மு.க. - காங்கிரஸ் கூட்டணிக்கு எதிராக வாதாடுவோர், தி.மு.க.வின் பேரிலுள்ள ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளுடன் இலங்கைப் பிரச்னையில் அக்கட்சி வகித்துள்ள விடுதலைப் புலிகள் ஆதரவு நிலையையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள்.

விடுதலைப்புலிகள் ஆதரவில் தீவிரம் காட்டிய தி.மு.க.வின் வை. கோபால்சாமி

பிரிவினர் தனிக்கட்சி அமைத்துவிட்டார்கள்.

தி.மு.க. பேரில் சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளை ஆராய அமைக்கப்பட்ட சர்க்காரியா கமிஷன் வாபஸ் பெறப்பட்டது. குற்றப் பத்திரிகை எதுவும் தாக்கல் செய்யப்படவில்லை.

பின்னர் 1991-ல் கருணாநிதி தலைமையிலான தி.மு.க. ஆட்சி டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டதற்கும் வலுவான ஆதாரங்களுடன் காரணம் காட்டப்படவில்லை.

எம்.ஜி.ஆர். மன்றங்களும் ஜனதா கட்சியும் இன்று தி.மு.க. - காங்கிரஸ் கூட்டணிக்கு வெளிப்படையாகவே ஆதரவு தெரிவித்துவிட்டன.

கருணாநிதியும் காங்கிரசுடன் 'கூட்டணி குறித்துப் பேசத் தயார்' என்று கூறிவிட்டார்.

இவ்வளவும் நடந்த பிறகு, பிரதமர் தி.மு.க. நீட்டும் நேசக்கரத்தை ஏற்பதுதான் புத்தி சாலித்தனம்.

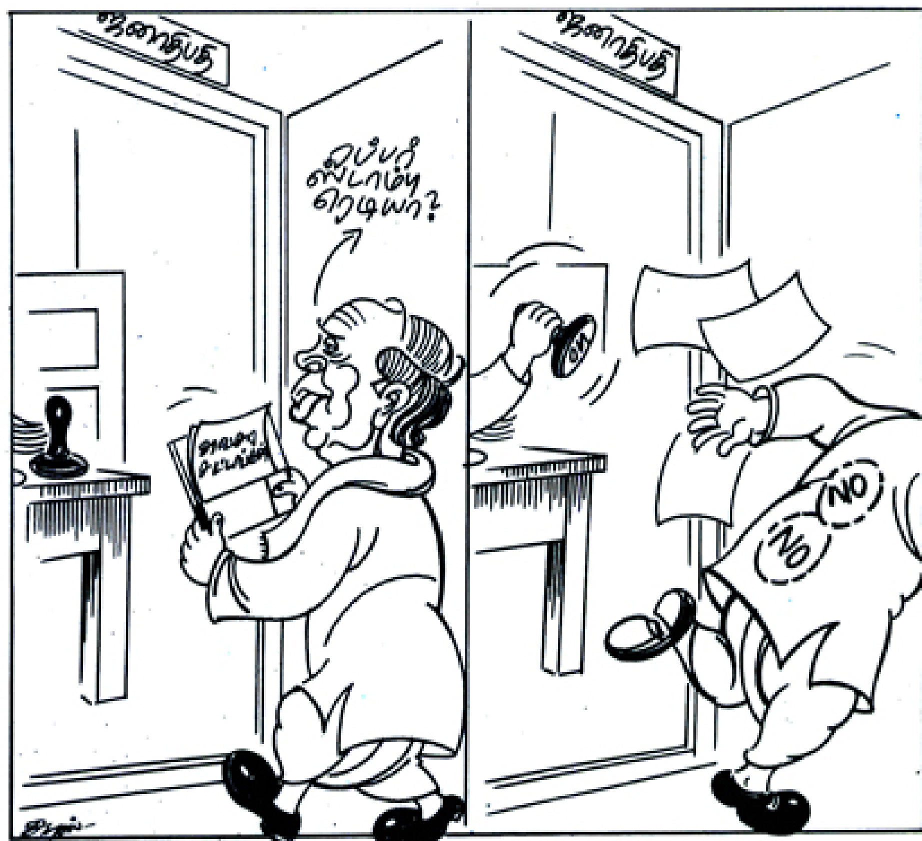
ஆனால், உடனடி முடிவு எடுப்பதற்குப் பதிலாக காங்கிரஸ் தலைமை, கடைசி நிமிடம் வரை தங்களுக்குள்ளேயே பேசிப் பேசி மாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

விஷப்பாம்பை அடிக்க முற்படுபவர்கள், கையில் கிடைத்த கழியை எடுத்துச் செயல்படுவார்களேயொழிய, கோலின் அழகை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்க மாட்டார்கள்.

தமிழகத்தில் ஒன்றுக்குப் பலவாக விஷப்பாம்புகள் ஊர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை அப்புறப்படுத்தத்தான் பிரதமர் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமேயொழிய, அந்தப் பாம்புகளுக்குப் பால் வார்த்துப் போஷிக்கக் கூடாது. அவ்வாறு செய்வதனால் தமிழக காங்கிரஸ் மட்டுமல்ல, தமிழகமே நஞ்சு மயமாகிவிடும்.

தேர்தல் வியாபாரம்!

ஓர் அறக்கட்டளை நிறுவி, அதற்குத் தொழில் நிறுவனங்கள் நன்கொடை வழங்க வேண்டியது; தேர்தல் சமயத்தில் பல்வேறு கட்சிக்காரர்களும் நன்கொடை கேட்டு நச்சரிக்

கும்போது, அந்த அறக்கட்டளை மூலம் உதவியைச் சமமாக அனைவருக்கும் வழங்க வேண்டியது....

- இந்தியத் தொழில்துறை நிறுவனங்கள் கூட்டமைப்பின் சமீபத்திய முடிவு இது.

அரசியல் களத்திலிருந்து லஞ்ச ஊழலை ஒழிக்கும் நோக்குடன் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள இம்முயற்சி நிறைவேறினாலும், அதன் நோக்கம் நிறைவேறாது என்பதே சோகமான உண்மை!

பெரும்பாலான தொழிலதிபர்கள், ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வரக்கூடியவர்களிடமிருந்து பிரதியுபகாரத்தை எதிர்பார்ப்பதால்தான் நன்கொடையே தருகிறார்கள். ஓர் அறக்கட்டளை மூலம் அனாமதேயமாய் வழங்கப்படும் தொகைக்கு எந்தத் தனியொரு தொழிலதிபரும் பிரதியுபகாரம் கேட்க முடியாது.

எனவே, அறக்கட்டளைக்குக் கொடுக்கும் கணக்கில் வரும் தொகை தவிர, கணிசமான கறுப்புப் பணமும் தேர்தல் சமயத்தில் கைமாறத்தான் செய்யும்.

இந்த அவலநிலை நீங்க ஒரே வழி, தேர்தல் செலவினங்களை தாட்சண்யமின்றிக் குறைப்பதுதான். ஒவ்வொரு வேட்பாளரும், கட்சி சார்பிலும் சொந்தப் பணமாகவும், நண்பர்கள் உதவி, நன்கொடை என்றும் பெற்றுச் செலவழிக்கக் கூடிய ஒட்டுமொத்தத் தொகைக்குக் கடுமையான உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டால், தேர்தலின் போது பணத்தால் அடித்து வோட்டுப் பெறும் பழக்கம் மாறிப் போகும். கொள்கைகளை முன்வைக்கும் எளிமையான பிரசாரம் முக்கியத்துவம் பெறும். பதவிக்கு வர பணம் செலவழிப்பது - பிறகு பதவியிலிருக்கும்போதே பல மடங்காகச் சம்பாதிப்பது என்ற விஷ வட்டத்தை முறியடிக்க, இந்தச் சீர்திருத்தம் ஒன்றே சிறந்த வழி.

ஸ்ரீராமின் சித்திரை கோலாகலம்

ஏப்ரல் 4-13, 1996

1

2

3

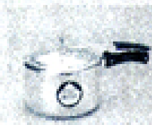

4

5

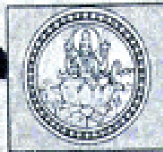

6

7

8

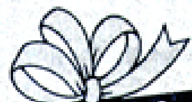

9

10

11

ஒவ்வொரு நாளும் பட்டுவாடா செய்யப்படும் ஏலத்தொகை ரூ.2 கோடி. விரைந்து எட்டிக் கொண்டிருக்கும் வணிக இலக்கு ரூ.1000 கோடி. தொடர்ந்து பெருகிவரும் சந்தாதாரர்களின் எண்ணிக்கை 11 லட்சம்.

கல்வி, திருமணம், வர்த்தகம், எதிர்பாராத தேவை என எதுவாக இருந்தாலும் சந்தாதாரர்களுக்கு உடனடியாக உதவும் நண்பனாக ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் விளங்குகிறது. நீங்களும் உங்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு புதுமலர்ச்சியைப் பெற வேண்டாமா? ஸ்ரீராம் இயக்கத்தில் இன்றே உறுப்பினர் ஆகுங்கள். அதுமட்டுமல்ல - ஒவ்வொரு புதிய சந்தாதாருக்கும் ஓர் அழகிய பரிசும் உண்டு - எப்போதும் போல.

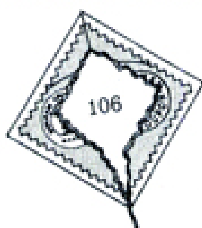
சந்தாதாரர் பரிசுகள்

வ. எண்	சீட்டு மதிப்பு ரூபாயில்	சந்தாதாரர் பரிசு
1.	250 x 40 = 10,000	SS ஸ்வீட் டிரே (2)
2.	500 x 30 = 15,000	5 கிராம் வெள்ளிக்காசு
3.	625 x 40 = 25,000	மூடியுடன் கூடிய 2 SS பௌல்கள்
4.	500 x 60 = 30,000	[illegible]
5.	1,000 x 50 = 50,000	SS CB டேக்சா
6.	2,500 x 30 = 75,000	SS CB ஃப்ரையிங் பான்
7.	2,500 x 40 = 1,00,000	[illegible] SS கேசரோல்
8.	5,000 x 30 = 1,50,000	SS இட்லி குக்கர்
9.	5,000 x 40 = 2,00,000	ஹாகின்ஸ் மிஸ்மேரி 4.5 லிட்டர்ஸ் பிரஷர் குக்கர்
10.	10,000 x 30 = 3,00,000	[illegible] SS குக்கர் 5 லிட்டர்
11.	20,000 x 25 = 5,00,000	4 கிராம் தங்கக் காசு

* நுழைவுக்கட்டணம் தனி * முன் அங்கீகாரம் பெறப்பட்டது

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்.

0 லட்சத்திற்கும் மேலான சந்தாதாரர்களின் இதயங்களில் இடம் பெற்றுள்ள பெயர் !

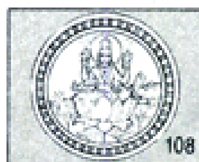

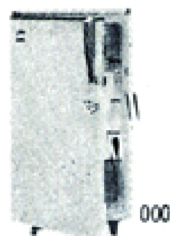

றைந்திருக்கும் பரிசை புடைய வழி:

இப்பொழுது உள்ள சந்தாதாரர்களுக்கு அனுப்பப்படும் அஞ்சலில் ஒரு புதிய சின்னஞ்சிறு காற்றாடி இடம் பெற்றிருக்கும். ஸ்ரீராம் கிளையில் ஒரு புதிய சந்தாதாரரை அறிமுகம் செய்தவுடன் அதனைக் கொடுத்து பரிசுக் காற்றாடிக் கூப்பனை பெற்றுக்கொள்ளலாம். இதில் உள்ள நூலை இழுக்கும் போது, 3 இலக்க எண் தென்படும். அதன் கூட்டுத் தொகைக்கேற்ப உங்கள் பரிசை நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு பரிசுக் காற்றாடிக் கூப்பனுக்கும் உங்களுக்கு ஒரு பரிசு உண்டு. ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் சிந்தாமணி டப்பா முதல் 90 லிட்டர் ஃப்ரிட்ஜ் வரை.

தொடரும் பரிசுக் குவியல்:

இந்த அறிமுகப்படுத்துவோர் பரிசுகளைத் தவிர, ஆண்டு முழுவதும் உங்களுக்காகப் பரிசுகள் காத்திருக்கின்றன. மொத்தம் ரூ. 4 கோடி மதிப்புள்ள 402350 பரிசுகள். கைனடிக்ஹோண்டா முதல் 2 கிராம் தங்கக்காசு வரையுள்ள மாதாந்திர சூப்பர் குலுக்கல் பரிசுகளும், 4 கிராம் தங்கக் காசு முதல் மாருதி 800 கார் வரையுள்ள பம்பர் குலுக்கல் பரிசுகளும் இவற்றுள் அடங்கும்.

ஸ்ரீராமில் சேர்ந்திடுங்கள்.
பரிசுகளை வென்றிடுங்கள்.

- கிளைமேலாளர் முன்னிலையில் மட்டுமே காற்றாடியைத் திறக்க வேண்டும்.
- அறிமுகப்படுத்துவோர் பரிசு தற்போதைய சந்தாதாரர்களுக்கு மட்டுமே.
- அறிமுகப்படுத்துவோருக்காக மறைந்து காத்திருக்கும் பரிசுகளில் அடங்குபவை SS மிக்ஸ்பௌல், 4 கிராம் தங்கக்காசு முதல் 90 லிட்டர் ஃப்ரிட்ஜ் வரை.

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் &
இன்வெஸ்ட்மெண்ட்ஸ் லிமிடெட்.
ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்
தமிழ்நாடு லிமிடெட்.

நிர்வாக அலுவலகம்: "சுப்பிரமணியம் பில்டிங்,"
1, கிளப் ஹவுஸ் ரோடு, சென்னை - 600 002.
போன் : 8520700/8523932/8522651/
8525536/8520797

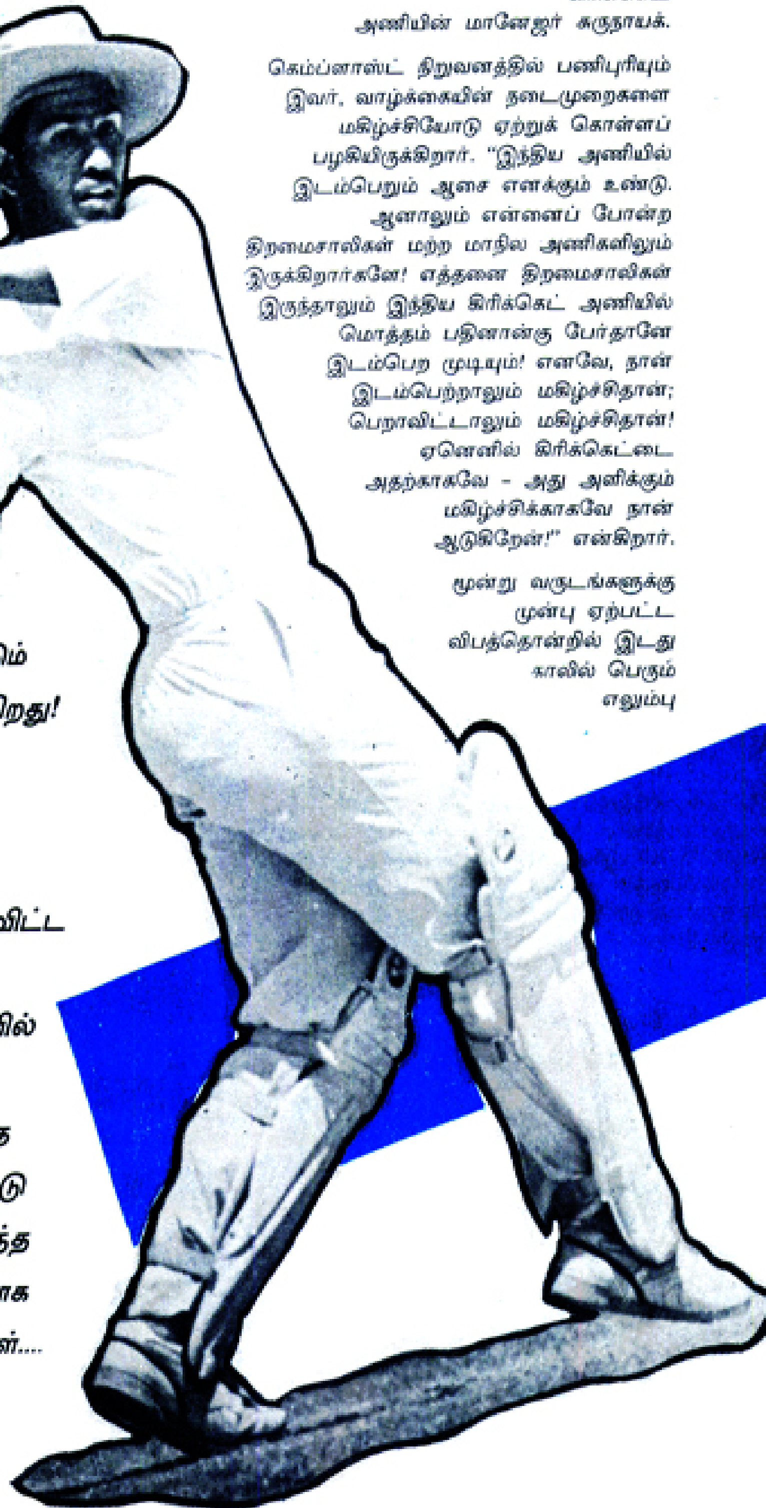
ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் - உங்கள் வளமைக்குப்பாதை.

ADWAVE/SCI/5277

சரத். தற்போதைய தமிழக கிரிக்கெட் அணியின் நம்பிக்கை நட்சத்திரங்களில் ஒருவர். இடக்கை ஆட்டக் காரரான இவர். கோவாவுக்கு எதிராக ஆடிய ரஞ்சிகோப்பை ஆட்டத்தில் இருநூறு ரன்கள் எடுத்தார். பம்பாய்க்கு எதிராக ஆடிய போது 90 ரன்களைக் குவித்தவுடன், "சரத்தால்தான் தமிழக அணி வென்றது!" என்றார் பம்பாய் கிரிக்கெட் அணியின் மானேஜர் கருநாயக்.

கெம்ப்னாஸ்ட் நிறுவனத்தில் பணிபுரியும் இவர், வாழ்க்கையின் நடைமுறைகளை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்ளப் பழகியிருக்கிறார். "இந்திய அணியில் இடம்பெறும் ஆசை எனக்கும் உண்டு. ஆனாலும் என்னைப் போன்ற திறமைசாலிகள் மற்ற மாநில அணிகளிலும் இருக்கிறார்களே! எத்தனை திறமைசாலிகள் இருந்தாலும் இந்திய கிரிக்கெட் அணியில் மொத்தம் பதினான்கு பேர்தானே இடம்பெற முடியும்! எனவே, நான் இடம்பெற்றாலும் மகிழ்ச்சிதான்; பெறாவிட்டாலும் மகிழ்ச்சிதான்! ஏனெனில் கிரிக்கெட்டை அதற்காகவே - அது அளிக்கும் மகிழ்ச்சிக்காகவே நான் ஆடுகிறேன்!" என்கிறார்.

மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட விபத்தொன்றில் இடது காலில் பெரும் எலும்பு

சேபாக் மைதானம் மீண்டும் களைகட்டியிருக்கிறது! ரஞ்சிக் கோப்பை அரையிறுதியில் டெல்லியை விளாசித் தள்ளி விட்ட தமிழக அணி, இறுதிப் போட்டியில் கர்நாடகாவுடன் மோதுகிறது. அந்த அணியின் இரண்டு இளைஞர்கள், இந்த சீசனில் அற்புதமாக ஆடியிருக்கிறார்கள்....

முறிவு. "ஆறு மாதங்கள் படுத்த படுக்கையாக இருந்தபோது, இனி விளையாடவே முடியாதோ என்று பயந்து போனேன். என் அம்மாவும் பெங்களூரில் டாக்டராக இருக்கும் என் அத்தையும் கொடுத்த உற்சாகத்தால்தான் மீண்டும் பழையபடியே விளையாட ஆரம்பித்திருக்கிறேன்!" என்று கூறும் சரத் போட்டிகளில் விளையாடப் போகும்போது அம்மன், விநாயகர் படங்களைப் பாக்கெட்டில் வைத்துக் கொள்ளாமல் போவதில்லை!

ரூபன் பால்

அறுபது பந்துகளில் நூறு ரன்கள். கடைசி ஐம்பது ரன்கள் பதின்மூன்றே பந்துகளில் எடுத்துச் சாதனை புரிந்த இன்னொரு நம்பிக்கை நட்சத்திரம் ரூபன் பால். இத்தனைக்கும் அவர் ஆடிய முதல் ரஞ்சிடிராஃபி மாட்ச் அது!

"பத்ராவதியில் கர்நாடகாவுக்கு எதிராக ஆடிய ஆட்டத்தில் எதிரணியினர் இரு இன்னிங்ஸில் 716 ரன்கள் எடுத்தபோதிலும் அவற்றில் ஒரு 'பை' (bye) கூட இல்லாமல் பார்த்துக் கொண்டேன்!" என்கிறார் விக்கெட் கீப்பரான இவர் காலரை நிமிர்த்திக் கொண்டு!

இருபத்து மூன்று வயதாகும் ரூபன் பால் இந்திய அணியில் இடம்பெற வேண்டும் என்கிற ஆசையைச் சிறு வயதிலிருந்தே வளர்த்து வந்திருக்கிறார்.

இந்திய அணியில் இடம் கிடைக்குமா?

"மாநில அளவில் நடந்த 17-வயதுக்கு உட்பட்ட பிரிவில் ஒருமுறை சென்சுரி அடித்தேன். இருப்பினும் அடுத்த மூன்று முறைகளிலும் என் பெயர் அணியில் இடம்பெறவில்லை. இவ்வளவுக்கும் அப்போதைய அணித்தலைவர் ஆஷிஷ் என்னை அணியில் சேர்த்துக் கொள்ளவே விரும்பினார். இதற்குக் காரணம் 'பாலிடிக்ஸ்' என்று சொல்லப் பிடிக்கவில்லை. ஆனால் வேறு எந்த வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தி அதுபோன்ற சூழ்நிலையை விளக்குவது?" என்று தாம் மனமொடிந்த சந்தர்ப்பங்களைக் குறிப்பிடுகிறார்.

உலகக் கோப்பைப் பந்தயத்தில் பங்குபெற்ற ஆஸ்திரேலிய அணியின் விக்கெட் கீப்பர் இயான் ஹீல்லியை இவருக்கு ரொம்பப் பிடிக்குமாம். "என்னிடம் ரொம்ப நட்பாகப் பழகினார். வெவ்வேறு வகைப்பட்ட பாட்ஸ்மென்களை விக்கெட் - கீப்பிங்கில் எப்படிக் கையாள வேண்டும் என்பது பற்றி எனக்கு விளக்கினார்!" என்கிறார் ரூபன் பால்.

சரத் மாதிரியே இவரும் தீவிர பக்தர். தமது ஒவ்வொரு சாதனைக்கும் மாதா கோவிலுக்குச் சென்று காணிக்கை செலுத்தத் தவறுவதில்லை இவர். "ஆண்டவர் மனசு வச்சதால்தானே என்னால் இன்றைக்குப் பேர் சொல்லும்படி வளர முடிந்தது!" என்கிறார் பக்தியில் நெகிழ்ந்தபடி!

- ஜி.எஸ்.எஸ்.
படங்கள் : **சாரி**

கல்யாண விருந்து

"**இ**துதான் உன்னோட ரூம்'' என்று பாலா அடையாளம் காட்டினான்.

கதவைத் திறந்ததும் நெடி குப்பென்று அடித்தது. காற்றுப் போக வசதி இல்லை.

"ஸ்டோர் ரூம் இன்-சார்ஜ்."

தலையில் கிரீடம் வைக்கப் பட்டது.

"டேய் பாலா..."

அவனது மாமா பின்னாலேயே வந்து விட்டார்.

"என்னடா இது... முதல்லே அவருக்கு டிபன், காப்பி தருவியா. வந்த உடனே பொறுப்பைத் தலையில கட்டிக்கிட்டு..."

இடைமறித்தேன்.

"நான்தான் விசாரிச்சேன். ஸ்டோர் ரூம் எதுன்னு..."

"வாங்கோ. மூணு நாளும் இங்கேதான் நிக்கப் போறேன். மத்தியானம்தான் சாமான் வேன்ல வருது. ராஜப்பா வந்திருவார்... என்ன மெனுன்னு ஒரு தடவை பார்த்திரலாம்."

கல்யாணம் ஒரு பெரிய வீட்டிலும் வந்து இறங்கிய நாங்கள் இன்னொரு வீட்டிலுமாக ஏற்பாடு. எதிர் வீடே மாமாவினுடையதாம்.

டிபன் சாப்பிடும் போது சொன்னேன்.

"இதான் எனக்கு ஃபேர்ஸ்ட் எக்ஸ்பீரியன்ஸ், வில்லேஜ்ல மேரேஜ் அட்டெண்ட் பண்றது."

"எனக்கும். தலைசுத்தறது. எது வேணும்னாலும் மூணு கி.மீ. போகணும் டவுனுக்கு. எங்கப்பாவோட பெரிய பிரச்னை. நல்லவேளை தங்கை கல்யாணம் கிராமத்துலன்னு முடிவாச்சு. எவரெஸ்ட்ல வையின்னு சொல்லாம போனாரே..."

"கவலைப்படாதே..." என்றேன்.

"எனக்கென்ன... நீதான் பிராமிஸ் பண்ண மாதிரி கூடவே வந்துட்டியே. கண்ணன், சக்தி எல்லாம் மாப்பிள்ளை அழைப்புக்கே வரதாச் சொன்னாங்க. அவங்களும் வந்தாச்சுன்னா உனக்கும் ஒரு சேஞ்ஜ் கிடைக்கும்."

"ஒண்ணும் வேணாம். ஐ கேன் மானேஜ். ரெண்டு நாள் கூத்து."

பாலா தணிந்த குரலில் சொன்னான்.

"இங்கே பாரு... சட்டுனு கேட்ட உடனே எடுத்துக் கொடுத்துராதே. ஒரு கிலோ கேட்டா முக்கா கிலோ கொடு. அதையும் ஏன்... எதுக்குன்னு விசாரிச்சுட்டுக் கொடு. முழுசா மாமாவையும் நம்பிர முடியாது."

இதுவரை தெளிவாய் இருந்தவன் இப்போதுதான் குழம்பினேன்.

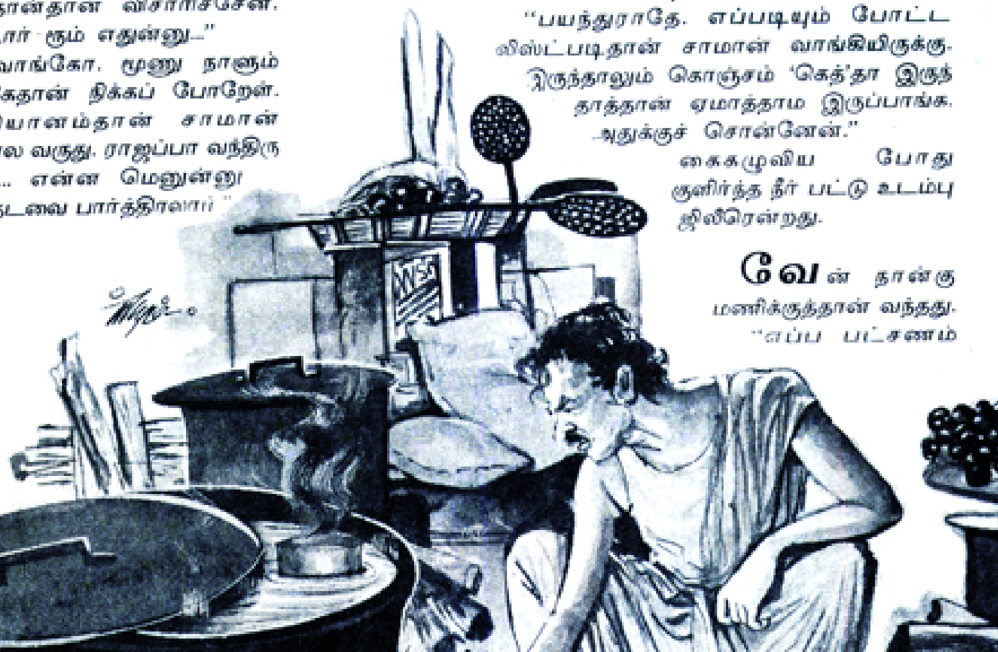
"என்ன.... சொல்றே?"

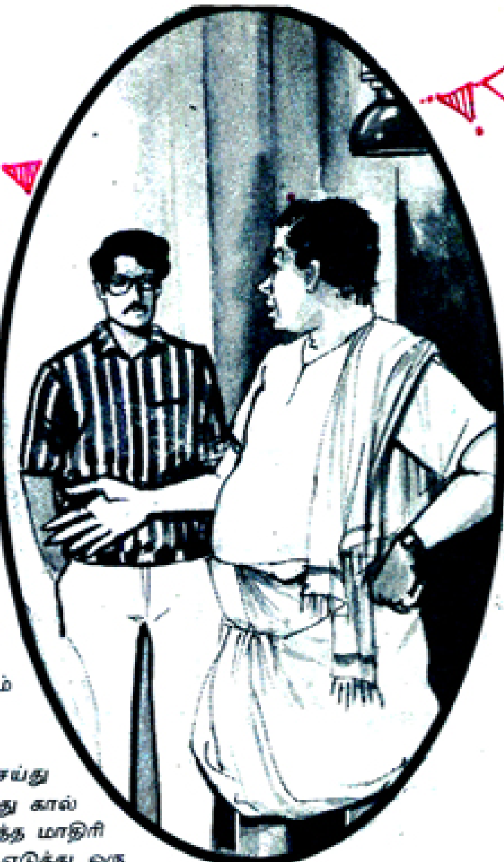
"பயந்துராதே. எப்படியும் போட்ட லிஸ்ட்படிதான் சாமான் வாங்கியிருக்கு. இருந்தாலும் கொஞ்சம் 'கெத்'தா இருந்தாத்தான் ஏமாத்தாம இருப்பாங்க. அதுக்குச் சொன்னேன்."

கைகழுவிய போது குளிர்ந்த நீர் பட்டு உடம்பு ஜிலீரென்றது.

வேன் நான்கு மணிக்குத்தான் வந்தது.

"எப்ப பட்சணம்

பண்றது?" என்று யாரோ பொருமிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இதற்காக சுமாரான வேட்டி, சட்டை கொண்டு வந்திருந்தேன். இறங்கிய பொருட்களை எடுத்து அடுக்கவே அரைமணியானது.

"காய்கறி வருமே.. அதை எங்கே வைக்கறது?"

"ஏகப்பட்ட எடம் இருக்கு. பின்கட்டுல போடுங்கோ. நறுக்கி வைக்கிறவாளுக்கும் வசதி."

பின்கட்டு, எடுத்துக் கட்டி, முற்றம். கேமரா ரூம், சம்புடம் என்று தனி அகராதி தேவைப்படுகிற அளவு புதுப்புது வார்த்தைகள்.

"இதான் முந்திரி, திராட்சை.. சர்க்கரை மூட்டை அதோ மூலைல..."

எனக்குச் சூழல் புரிபடுவதற்குள் கல்யாணம் முடிந்து விடுமென்று தோன்றியது.

ராஜப்பாவை எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார்கள். தளர்ந்து போன உடம்பு. இடது கால் சற்று வீக்கம். பொடி மட்டை சொல்லி வைத்த மாதிரி கீழே விழுந்து கொண்டேயிருந்தது. மறுபடி எடுத்து ஒரு வசவுடன் இடுப்பில் சொருகிக் கொண்டார்.

மழமழவென்ற மரத்தூணில் சாய்ந்து கொண்டார்.

எட்டடி நீளக் குழிதான் அடுப்பு. கிட்ட நெருங்கும்போதே அனலடித்தது. நிரந்தரமாய் இரண்டு பெரிய அடுக்குகளில் கலங்கலாய் வெந்நீர். ஒன்றில் காப்பி பாத்திரம் கூட மிதந்தது.

"எத்தனை பேர் சாப்பிட வருவா... கரெக்டா சொல்லிட்டா... எனக்கும் வசதி..."

"நம்ம உறவுக்காரா... அப்புறம் இவங்க ஆபீஸ்காரான்னு எப்படியும் இருநூறு பேர் தேறலாம். கிராமத்து டிக்கெட் இருக்கே. ஒரு பய அடுப்பு மூட்ட மாட்டான்" என்றார் மாமா.

"ப்ச்... என்ன மாமா இது. நாமதானே இன்வைட் பண்ணியிருக்கோம்..." என்றான் பாலா.

"போடா... இங்கே எவனுக்கும் சொரணையே இல்லே... திட்டினாக் கூட ஈன்னு இளிச்சுண்டு திப்பான்..."

பாலா, மாமாவைப் பற்றி அதிருப்தி தெரிவித்ததன் காரணம் புரிந்தது. மனிதருக்கு எதிலுமே சீரியஸ்னஸ் இல்லை.

"சொல்லுங்கோ... என்ன போடலாம்"

ராஜப்பா மெனுவைப் பற்றி விசாரிக்க பாலா சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

நகர்ந்தேன். கொல்லைப்புறம் விளக்கு வெளிச்சம் இல்லை. நூறடி நடந்தால்தான் டாய்லட் வசதி.

"இருட்டுல எப்படி போறது..." என்றேன் கவலையாக.

"குச்சி நட்டு டியூப்லைட் வச்சிருவான். எல்லாம் ஏற்பாடு ஆயிருத்து..." என்றார் மாமா.

திரும்பி வந்ததும் பாலா மீண்டும் என்னை ராஜப்பாவிடம் அறிமுகப்படுத்தினான்.

"என்ன சாமான் வேணும்னாலும்... இதோ... இவர்தான்."

"பேஷா..." என்றார் சர்ரென்று பொடியை உறிஞ்சி.

மாப்பிள்ளை அழைப்பன்று இரவு முகூர்த்தப் பை போடும் நேரம் பாலா என்னுடன் இருந்தான்.

சக்தி, கண்ணனின் வாழ்த்துத் தந்திகள் வந்தன. ஏதாவது சமாதானம் சொல்லி விடுவார்கள், திரும்பிப் போனதும்.

மற்ற நேரங்களில் என் சாம்ராஜ்யம் அனலடிக்கிற சமையலறையும், கால்களைக் கீழே வைக்கக் கூசுகிற அளவு 'சொத சொத'வென்ற தரையும், கலவையான நெடிகளும், 'விட்டு எப்போது ஓடலாம்' என்கிற மனோநிலையும்தான்.

ராஜப்பா கடைசி வரை உட்கார்ந்த இடத்தை விட்டு எழுந்திருக்கவே

ரிஷபன்

வில்லை.

"அண்ணா... சாம்பாருக்கு.."

"ஊறுகாய்க்கு இது போதுமா..."

"கோசுமல்லிக்கு."

அளவுகளைச் சரிபார்க்கச் சொன்னார்கள். முறத்தோடு உப்பை அள்ளிப் போய் பாத்திரத்தில் கவிழ்த்தார்கள். மிளகாய்ப் பொடி நெடி கமறியது.

"அய்யோ... அண்ணா.. இப்பத்தான் நான் உப்புப் போட்டேன்... சாம்பாருக்கு.."

இரண்டாம் தடவை போட்டு விட்டான் தவறுதலாய். ராஜப்பா நிதானமாய் பொடி உறிஞ்சி விட்டுச் சொன்னார்.

"உருளைக் கிழங்கு இருக்காடா."

"ஆயிருத்து..."

"போடா மடச்சாம்பிராணி.. எடுடா.. இந்த சைசுக்கு... சாதத்தை கெட்டியாப் பிடி.. போடு அதை சாம்பார்ல..."

பின்பு சாப்பிட்டவர்கள் எந்தக் குறையும் சொல்லவில்லை என்றதும் எனக்கு ஆச்சர்யம்.

"ஸாரை நன்னாக் கவனிடா. நம்ம கூட வெந்துண்டு இருக்கார்..." என்றார் நடுவில் என்னையும் கவனித்து.

"ஒண்ணும் வேணாம். பசியே இல்லே.. எதுவுமே பிடிக்கலே" என்றேன்.

"என்னது... நீங்கதான் சர்டிபிகேட் தரணும்... போடுரா இலையை..." என்று சகாவை அதட்டினார்.

கைநீட்டி மறுத்தேன். இலையில் வைத்த சாதம் திணறியது.

"என்ன இப்படி முழிக்கிறீங்க. ரேஸ்கறி போடு..."

"வேணாம்... ஒரு அப்பளம் வைங்கோ..." என்றேன்.

என்னருகில் நகர்ந்து வந்தார். பக்கத்தில் தான் இலை போடப்பட்டு இருந்தது.

"போடுரா அப்பளத்தை.." என்றவர் அவன் நகர்ந்து போனதும் சொன்னார்.

"உங்களுக்குத் தெரியாதது இல்லே. டவுன்ல இருக்கிறவா படிச்சவா... கொரிக்கிறது இப்ப நாகரிகம். நாங்க அந்தக் காலம். வேணும் கிறதைக் கேட்டு வாங்கி ருசிச்சுச் சாப்பிட்டாலே எங்களுக்கு நிறைஞ்சுரும். எவ்வளவு மெனு பாருங்கோ. இதையெல்லாம் விட்டுட்டு கடை அப்பளத்தை கேட்கிறேளே.. எங்களுக்கு எப்படி ஸார் திருப்தி வரும்?"

சுரீலென்றது. சைகை செய்ததும் ஒவ்வொன்றாய் ஒரு கரண்டி பரிமாறப்பட்டது.

"கஷ்டப்படுத்தலே... டேஸ்ட் பாருங்கோ. போதும்..."

அஸிஸ்டெண்ட் எதிரில் வந்தான்.

"அண்ணா... கரைச்சாப்ல கொண்டு வரவா..."

"ம்.." என்றார்.

மோர் சாதம் கரைத்துத் தரப்பட்டது.

"போதும்டா... எதேஷ்டம்.."

கடகடவென்று குடித்தார்.

"நீங்க போங்கோ... கொஞ்சம் ரெஸ்ட் எடுத்தா... நிம்மதி. சாயங்கால காரியம் இருக்கே.. டேய்... அங்க பாரு.. அடுப்புல நிய றது..." என்றார் சட்டென்று திரும்பி.

கையலம்ப எழுந்து போன போது இந்தக் கல்யாணத்தை மறக்க மாட்டேன் என்று தோன்றியது.

'சுருக்–நறுக்' போட்டி முடிவு – 21

மகிழ்ச்சி என்பது.....

- கடவுளைப் போல, அதை உணர்ந்தவர் உள்ளத்திலேயே ஊற்றெடுக்கும் ஊற்று நீர்.
  – ஜி. இந்திரா, சென்னை - 40.

- குருடனின் கண்களுக்குக் கூட காட்சி தரும் வானவில்.
  – எல். பாபு, போரூர்.

- பாலைவனத்தில் வீசப்பட்ட பனிக் கட்டித் துண்டுகளைப் போல விரைவில் மறைந்து போகும்.
  – எஸ். சம்பத்குமார், மதுராந்தகம்.

- மனநிறைவின் வெளிப்பாடு.
  – வி. ஸ்வர்ணலட்சுமி, சென்னை – 17.

- இன்று 'ஊழல்' பற்றி நாளிதழில் செய்தி வராமல் இருப்பது.
  – விருதை க. தனசேகரன்.

- பிறருடன் பங்கிடப் பங்கிட அதிகரிக்கும் ஒரே பொருள்.
  – வி.பி. மகராசி, மதுரை-16.

(ஒவ்வொன்றும் ரூ. 50 பரிசு பெறுகிறது)

தலித்துகள் தனிமாநிலம் கேட்கிறார்களே!

● வி. சத்தியப்ரியன், சென்னை - 15.

? உலகக் கோப்பையை வென்ற இலங்கை அணி பற்றி...?

! சிறுவன் டேவிட், கோலியத்தை வீழ்த்தியது போன்ற அபார சாதனை. 'நான் கேப்டனாயிருந்தால் இந்த பிட்சில் முதலில் பேட் செய்யத்தான் விரும்புவேன்' என்ற இம்ரான்கானின் கருத்துக்கு நேர் மாறாக, ஆஸ்திரேலியாவை முதலில் பேட் செய்ய அனுமதித்தார் ரணதுங்கா. 'என்ன இப்படிச் செய்து விட்டாரே...?' என்று நினைத்ததற்கேற்ப, ஆஸ்திரேலியா கணிசமான ரன்களை எடுத்து விட்டது. தொடர்ந்து, ஸ்ரீலங்கா சொற்ப ரன்களுக்கு இரண்டு விக்கெட்டுகளை இழந்துவிட, 'ஹூம் இனி இவர்கள் அம்பேல்தான்...' என்று முடிவு கட்டி விட்டேன். அப்புறம் பார்த்தால், சின்னப் பழுவேட்டரையர் பெரிய பழுவேட்டரையர் போல குருசிங்கேயும் டிசில்வாவும் வந்து நங்கூரம் பாய்ச்சி நின்று, நிலைத்து ஆடி ரன் எடுத்து–

• இனி மாறுவார்!

• வசதியாக மறந்தார்!

• அதிரடியாய் மொழிந்தார்!

● த. கார்த்திபன், தஞ்சாவூர் – 2.

? 'நரசிம்மராவோ ஒரு ஜடம்; காங்கிரஸ் ஆட்சியோ பஜனை மடம்!' என்று டி.ஆர். பேசியிருப்பது குறித்து...?

! அவசரப்பட்டதற்கு வருந்தி வாங்குவார் வாபஸ்; மாறும் இனி அவர் தாக்குதலின் ஃபோகஸ்!

● சுதந்திரச் செல்வன், சித்தமல்லி.

? பத்திரிகைகள்தான் எதிர்க்கட்சியாக இருந்து செயல்பட வேண்டும் என்று ஜெ. ஆட்சிக்கு வந்தபோது கூறினார். இதனை பத்திரிகைகள் எந்த அளவு கடைப்பிடிக்கின்றன...?

! பத்திரிகைகள் கடைப்பிடித்துதான் வருகின்றன. 'ஜெ'தான் தாம் சொன்னதை மறந்து விட்டார்!

● எம். நாவுக்கரசு, சென்னை - 106.

? தினமும் அ.தி.மு.க.வில் பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் பேர் – வேறு கட்சியிலிருந்து சேர்கிறார்களே... அதெப்படி?

! வேட்பாளர் டிக்கெட்-மனு என்று தினமும் லட்ச லட்சமாய்க் குவிகிறதே... எப்படி? இதையெல்லாம் பக்கத்துலயிருந்தா கணக்குப் பார்க்குறோம்..!

● சீதாமகன், மதுரை - 16.

? டீ.வி.யில் கல்விக்காக தனி சேனல் தொடங்கப் போகிறார்களாமே... நன்மையா?

! சத்தியமாக இல்லை! டீ.வி.யே பொழுது போக்குச் சாதனம்தான் என்கிற கண்ணோட்டம் இருப்பது ஒரு காரணம். கல்வி சானலை, எல்லோரும் பார்க்கத் தூண்டும்படி சுவாரஸ்யமாக நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிக்க மாட்டார்கள் என்பது இரண்டாவது காரணம்.

● இரா. கல்யாணசுந்தரம், மதுரை.

? தலித்துகளுக்குத் தனி மாநிலம் கேட்க ஆரம்பித்துள்ளார்களே...?

! மற்ற ஜாதியாரோடு இருப்பதால்தானே ஒதுக்கப்படுகிற நிலை – தனி மாநிலமாக இருந்தால் ஜாதி வித்தியாசமின்றிச் சமமாக இருக்கலாமே என்று எண்ணுகிறார்கள் போலும்! இருப்பினும், அந்த மாநிலமே 'தலித் மாநிலம்' என்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டு விட்டால்...? சரியல்ல. ஒன்றாக இருந்து, வித்தியாசங்களை எதிர்த்துப் போராடுவதே வீரம்.

● ஸ்ரீவித்யா காளிதாஸ், சிதம்பரம்.

? 'ரஜினியின் திடீர் முடிவு என் அறிவுரையால்தான்...' என்று அத்வானி கூறியிருக்கிறாரே?

! 'பிள்ளையாரைப் பால் குடிக்க வைத்தது நான்தான்' என்று சந்திராசாமி சொன்னது போல் இல்லை...?!

● ஜி. ராமமூர்த்தி, அரசவனங்காடு. ❑

? மயான ஊழல், ஏழைகளுக்கு இலவச வேஷ்டி புடவை ஊழல் – இதெல்லாம் ஒருவரும் நிரூபிக்க முடியாதா?

! 'மத்திய அரசு தமிழகத்து நலப்பணிகளுக்காக ஒதுக்கிய நிதியை மாநில அரசு முறைகேடாகப் பயன்படுத்துகிறது; இது குறித்து உடனடியாக சி.பி.ஐ. விசாரணை தேவை' என சென்னை உயர்நீதி மன்றம் ஒரு பொதுநல நோக்கு மனு மீது தீர்ப்பளித்துள்ளது. இந்தத் தீர்ப்பை விட வலுவான ஆதாரம் ஊழல்

குற்றச்சாட்டுகளுக்குத் தேவையா என்ன? ஆனால் தமிழக அரசுக்கு எதுவுமே லட்சிய மில்லை. எல்லாம் எருமை மாட்டின் முதுகில் பெய்த மழைதான்!

● எம். ரேவதி, மன்னார்குடி.

? உலகக் கோப்பை கிரிக்கெட் போட்டியில் யாருடைய ஆட்டத்தை வெகுவாக ரசித்தீர்கள்?

! அரையிறுதியில் வெஸ்ட் இன்டீஸைத் தோற்கடித்த ஆஸ்திரேலியாவின் ஆட்டத்தை. ஆரம்பத்திலிருந்தே தொழில்ரீதியான அணுகு முறைக்கு இலக்கணமாக அமைந்து அசத்திய ஆஸிகளின் ஆட்டம் அன்று உச்சகட்டத்தைத் தொட்டது.

● கு. பாலமுருகன், சிந்தாத்தூர்.

? அடுத்த மாதம் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குத் தேர்தல் நடத்தப் போவதாக தமிழக அரசு அறிவித்துள்ளது குறித்து...?

! சட்டமன்றத் தேர்தல், நாடாளுமன்றத் தேர்தல் – இரண்டுமே வரவிருப்பது தெரிந்தும், இனி புதிய ஆட்சியில்தான் கூ. சங்கத் தேர்தல் நடத்த முடியும் என்பதை அறிந்தும் இப்படி அறிவித்தால் அதை என்னவென்பது...!

● என். செல்வராஜ், சென்னிமலை.

? காங்கிரஸ் கட்சிக்குக் கை சின்னம் ஒதுக்கிய தீர்ப்பில் சேஷன் மற்ற இரு கமிஷனர்களிலின்று வேறுபட்டிருக்கிறாரே...?

! பெரும்பான்மை அடிப்படையில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது சரிதான். ஆனால், 'தலைமை தேர்தல் கமிஷனர் பிரதமரைத் தனியே எப்படி சந்தித்து, தேர்தல் தேதி குறித்துப் பேசலாம்...?' என்று கிருஷ்ணமூர்த்தி சண்டைக்கு வருவதைத்தான் ஏற்க முடியவில்லை. கமிஷனின் சார்பாக அதன் தலைவர் பிரதமரைச் சந்திப்பதும் பேசுவதும் எப்படித் தவறாகும்? நடைமுறை சௌகரியங்களுக்காகச் செய்யப்படும் காரியங்களுக்கு உள்ளர்த்தம் கற்பிக்க ஆரம்பித்தால் முடிவில்லாமல் சண்டைதான்!

● ஆர். கர்ணன், நனக்கர்குளம் அஞ்சல்.

? அரசியல்வாதிகள் அரிச்சந்திரனாக நடிப்பது எப்போது...?

! மாநில அரசு பேரிலுள்ள ஊழல் குற்றச்சாட்டை விசாரிக்க சி.பி.ஐ.க்கு உரிமையில்லை என வாதாடி, லல்லுவைப் போல வழக்கு தொடரும்போது...! ஹவாலா ஊழலுக்காக வெளியேற்றப்பட்ட பொம்மையின் இடத்தில் நியமனமான தாமும் அதே கதிக்கு ஆளாகி விடுவோம் என்ற பயம்.

● ஆர். முருகானந்தம், எஸ். மாரியூர்.

? தமிழக முதல்வர், மீனவர்களுக்குச் சில சலுகைகள் அளித்துள்ளது குறித்து...?

! மீனவர்களுக்கு மட்டுமா? ...தேர்தல் கண்ணோட்ட 'கொடை'கள், கிராம கோயில் பூசாரிகள் முதல் பல பேருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. நெல்லை, வ.உ.சி., மாவட்டங்களுக்கு 160 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள நலத் திட்டங்களைத் திடீரென்று அறிவித்துள்ளதும் இதே கண்ணோட்டத்தில்தான்! எல்லாம் அறிவிப்புடன் நின்று போகும்!

• [illegible] ரசித்தார்!...

● செங்குன்றம் பாலசுப்ரமணியன், சென்னை – 52.

? பாகிஸ்தானை வென்ற சந்தோஷத்தைச் சில நாட்களிலேயே தொலைத்து விட்ட இந்திய அணி குறித்து...?

! போட்டிகளின் முடிவில், சச்சினும் கும்ப்ளேயும் முறையே ரன் குவிப்பிலும், விக்கெட் எடுப்பதிலும் முதலிடத்தைப் பிடித்திருப்பதைப் பார்த்த போது சந்தோஷம் திரும்பி விட்டது!

• விக்கெட்டுகள் வீழ்த்தினார்!

● குடந்தை ஆர்.எஸ். நாதன், கும்பகோணம் – 1.

? தி.மு.க. – பா.ம.க. கூட்டணி தொடர்பாக அடிக்கடி நடைபெறும் 'லடாய்' குறித்து?

! அவங்க லடாய் கிடக்கட்டும். இப்போ சென்னை மக்களுக்கே பா.ம.க.வுடன் லடாய்! 16.3 அன்று இங்கு ஒரு பேரணி நடத்துகிறேன் பேர்வழியென்று அநியாயத்துக்கு, முன்னறிவிப்பின்றி போக்குவரத்தைத் தடைசெய்து விட்டார்கள். அன்று சொல்ல முடியாத அவதிக்குள்ளாகி நேரமும் உழைப்பும் வீணடித்த ஆயிரக்கணக்கானவர்களுள் நானும் ஒருவன்! பா.ம.க. என்கிற பேச்சையே இன்னும் கொஞ்சம் நாளைக்கு எடுக்காதீங்க!

• மிகவும் பயந்தார்!

● என். சண்முகம், திருவண்ணாமலை.

? ஜெயலலிதா ஆட்சியில்தான், முன்பெந்த ஆட்சியிலும் நடைபெறாத அளவுக்குக் கும்பாபிஷேகங்கள் நடைபெற்றுள்ளன என காஞ்சி ஸ்ரீ ஜெயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் பாராட்டியிருப்பது பற்றி...?

! அதே ஆட்சியில்தான் முன்பெந்த ஆட்சியிலும் நடைபெறாத அளவுக்குக் கோயில் கொள்ளைகளும் நடைபெற்றுள்ளன...!

❑ ரூ. 25 பரிசு பெறுபவர் :
ஜி. ராமமூர்த்தி,
அரசவனங்காடு,
செம்பங்குடி அஞ்சல்,
குடவாசல் வழி - 612 603.

KKR

300 கோடி முதலீட்டு
பாமாயில் தொழிற்சாலை திட்டத்தில்
பங்கேற்க பொதுமக்களை அழைக்கிறது.

திட்டவட்ட
ஆண்டு வருமானம் **40%**

அதிகபட்ச வருமானம்

40% ஆண்டிற்கு

17% முதல் 25% வரையிலான ஆண்டு வருமானம் 5 வருடங்களுக்கு பின் தேதியிட்ட காசோலையாக வழங்கப்படும்.

இரண்டாவது வருடத்திலிருந்து 15% மதிப்பீட்டு உயர்வுடன் எங்கள் நிறுவனமே திரும்பப் பெறும் வாய்ப்பு.

வருடத்திற்கு **300%** க்கு மேல்

இதோடல்லாமல் எதிர்பார்க்கக் கூடிய அதிகபட்ச ஆதாயம்
ஆண்டிற்கு 300%

கணக்கின் அடிப்படை விவரம்

ஏக்கருக்குப் பயிரிடும் மரங்கள் 57. 1மரத்தில் விளையக் கூடிய பழக் கொத்து 4.- 1 பழக்கொத்தின் எடை 80Kg. ஆண்டுக்கு விளையும் பழக்கொத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம் Rs.7,66,080/- (57x4x80xRs.3.50x12months). மொத்த வருமானத்திலிருந்து 50% (சதவீதமான) உங்களுடைய பங்கு Rs.3,83,040/-

குறைந்தபட்ச முதலீடு

Rs.12,000/- செலுத்தி 1 யூனிட் (10 சென்டு) அல்லது 4,356 ச. அடி நிலத்தை நீங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளலாம்.

உடனடியாக பெறும் சலுகை

13.4.96 வரை பதிவு செய்வோருக்கு தங்க நகையும், இலவச பத்திர பதிவும் உண்டு.

EFFICIENT/KKR/POL/105(A)96

புத்தம் புது பழக்குலைகள்

மூன்று வயது முதிர்ந்த மரம்

100% பாதுகாப்பு

முதற்கட்ட பதிவுகள் 13.4.96 உடன் முடிவடைகிறது.

● உங்களுடைய முதலீட்டிற்கு முழு பாதுகாப்புடன் நிலத்தை உங்கள பெயரிலேயே பத்திர பதிவு செய்யப்படுகிறது. ● சென்னையிலிருந்து 100 கி.மீ. தொலைவிற்குள் இந்த நிலங்கள் இருப்பதால் இதன் மதிப்பு பன்மடங்காக உயரும். மேலும் இந்த நிலங்கள் பாலாறு, குசஸ்தலை ஆறுகள் மற்றும் ஏரிகளின் படுகையில் இருப்பதால் நீர்வளமிகுந்தவை. ● நிலத்தில் விளையும் பழக் கொத்துக்களை பாமாயில் தயாரிப்பிற்காக எங்கள் தொழிற்சாலையே பயன்படுத்துகிறது. ● வருமானவரி மற்றும் சொத்துவரியிலிருந்து விலக்கு. ● உலக முன்னோடிகளான ASD-DE COSTA RICA, அமெரிக்க தொழில் நுட்பமும் ஆயில்பாம் விதைச் செடிகளும் இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. ● மூன்றாவது வருடத்திலிருந்து விளைச்சல் தரும் இப்பனைகள், வருடம் முழுவதும் 40 வருடங்களுக்கு மேல் தொடர்ந்து விளைச்சல் தரும்.

● இரண்டாவது வருட முடிவிலிருந்து 15% மதிப்பீட்டு உயர்வுடன் நிறுவனமே திரும்பப்பெறும் வாய்ப்பு.

● 20வருடங்களுக்கு இலவச பராமரிப்பு.

ஒரு ஒப்பற்றத் திட்டம்
முழுமையான பாதுகாப்பு +
மிகுந்த ஆதாயம்

KKR பாமாயில் (இந்தியா) லிட்

பதிவு அலுவலகம்:
121, மாதவரம் நெடுஞ்சாலை (வடக்கு) பெரம்பூர்,
சென்னை - 600 011.
போன் : 5375456, 5376796, 5377795
ஃபேக்ஸ் : 044-5377777

கார்பொரேட் அலுவலகம்:
126, Dr. ராதாகிருஷ்ணன் சாலை,
மைலாப்பூர், சென்னை-600 004.
போன் : 8552669

ஒவ்வொரு ஞாயிறும் காலை 9 மணியிலிருந்து எங்கள் ஆயில் பாம் எஸ்டேட் சுற்றுலாவில் கலந்துகொள்ள முன்பதிவிற்காக இந்தக் கூப்பனை பூர்த்தி செய்து அனுப்பவும் அல்லது எங்கள் அலுவலகத்தை தொடர்பு கொள்ளவும்.

பெயர் ....
விலாசம் ....
..............................நபர்களின் எண்ணிக்கை
போன்:

EFFICIENT/KKR/POL/105(B)96

'மீண்டும் ஜெயலலிதா ஆட்சிக்கு வந்தால், தமிழ்நாட்டை ஆண்டவனால் கூட காப்பாற்ற முடியாது!' என்று ரஜினி அறிக்கை விட்ட போது, தமிழக அரசியலில் ஒரு புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டு விட்டதாகவே அனைவரும் கருதினார்கள். தனிக்கட்சி ஆரம்பிக்கப் போவதில்லை என்றாலும் ஒரு நல்லாட்சி அமைய தாம் உதவப் போவதாக ரஜினி கூறியபோதும் அவரது ஆதரவு யாருக்கு என்கிற கேள்வி எழுந்தது. காரணம், அவர் ஒரு வார்த்தை சொன்னால் ஒரு லட்சம் வோட்டுகளைச் சுலபமாகப் பெற முடியும் என்கிற யதார்த்தம் – ரஜினி ரசிகர் மன்றங்கள் என்கிற ஒரு புதிய வோட் பாங்க்!

இதனாலேயே தமிழக காங்கிரஸார் மத்தியில் ஒரு புதிய உற்சாகம் பிறந்தது. ரஜினியின் ஆதரவு தங்களுக்கே கிடைக்கும் என்று முழுமையாக நம்பி அவரை அடிக்கடி சந்தித்தார்கள். ரஜினியும் பிரதமரை பலமுறை சந்தித்தார். விளைவு? தமிழக காங்கிரஸோடு எம்.ஜி.ஆர். அ.தி.மு.க. (திருநாவுக்கரசு) மற்றும் எம்.ஜி.ஆர். ரசிகர் மன்றங்கள் (ஆர்.எம். வீரப்பன்) என்று ஜெ. எதிர்ப்பாளர்களெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு புதிய கூட்டணியை உருவாக்கி, மூன்றாவது அரசியல் சக்தியாக விளங்குவார்கள் என்றே பலரும் எதிர்பார்த்தார்கள்.

இதற்கிடையில் கலைஞரும் ரஜினியை நேரடியாகச் சந்தித்துப் பேசாவிட்டாலும் டெலிபோனில் பேசினார். "என்ன பேசினீர்கள்?" என்று நிருபர்கள் கேட்டபோது, "தமிழ்!" என்று தமக்கே உரிய சாதுர்யத்தோடு பதிலளித்தார் கலைஞர். அதனால் ரஜினி தி.மு.க.வைத்தான் கடைசியில் ஆதரிக்கப் போகிறாரோ என்று நினைக்க ஆரம்பித்த போது, ம.தி.மு.க.வினரோ, 'அரசியலில் ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும்' என்று ரஜினி ஒரு பேட்டியில் சொன்னதை வைத்துக் கொண்டு, அவரது ஆதரவு தங்களுக்கே என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இத்தனை எதிர்பார்ப்புகளுக்கு மத்தியில் தான், 'வரும் தேர்தலில் நான் எந்தக் கட்சியையும் ஆதரிக்கவில்லை. தேர்தலின் போது என் படத்தைக் கூட யாரும் பயன்படுத்தக் கூடாது!' என்று ஒரு குண்டைத் தூக்கிப் போட்டு விட்டு வெளிநாட்டுக்குப் பறந்து விட்டார் ரஜினி.

ரஜினி, ஒரு வார்த்தை செ
கிடைக்கும் என்கிற நி
அறிக்கையைக் கொடுத்துவிட்டு
நியாயம்தானா? என்று சிலர் புலம்
நம்பிக்கை இழக்காம

ரஜினியின் இந்தத் திடீர் அறிக்கைக்கு என்ன காரணம்?

"அ.தி.மு.க.வுடன் காங்கிரஸ் கூட்டு வைத்துக் கொள்ளாது என்பதை நீங்கள் வெளிப்படையாகவே தெரிவித்து விட வேண்டும் என்று பிரதமரிடம் வலியுறுத்திக் கொண்டேயிருந்தார் ரஜினி. ஆனால் பிரதமரோ கடைசியாக நடந்த பாராளுமன்றக் கூட்டத்தில் தம் அரசு மீது கொண்டு வரப்படும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைத் தோற்கடிக்க அ.தி.மு.க.வின் ஆதரவு தமக்குத் தேவைப்பட்டதால் மௌனமாகவே இருந்தார். கடைசியாக ரஜினி சந்தித்த போது இன்னும் இரண்டு நாட்கள் பொறுத்துக் கொள்ளும்படி பிரதமரே ரஜினியிடம் கேட்டுக் கொண்டார். ரஜினிதான் பொறுமை காட்டாமல் அவசரப்பட்டு அறிக்கை விட்டு விட்டார்!" என்று சொன்னார், ரஜினியின் அறிக்கைக்குப் பிறகு பிரதமரைச் சந்தித்துப் பேசிய காங்கிரஸ் புள்ளிகளில் ஒருவர்.

ஒரு வார்த்தை சொன்னால்

ரஜினியின் அறிக்கையால் மிகவும் நொந்து போயிருப்பவர் திருநாவுக்கரசுதான். கருத்துக் கேட்ட போது, "சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை!" என்றார். ஆனால், ஆர்.எம்.வீயோ, "இது இடைவேளை போன்றதுதான்; இனிமேல்தான் கிளைமாக்ஸ் வரும்!" என்று சினிமா பாணியில் பேசினார். அதற்கு விளக்கம் என்ன? அவரிடமே கேட்ட போது, "காங்கிரஸார் – எம்.ஜி.ஆர். முன்னணிக்குத் தமது தார்மீக ஆதரவைத் தரலாம் என்று நினைத்திருந்தார் ரஜினி. அதைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் கெடுத்துக் கொண்டார்கள். இது மாதிரிதான் நடக்கும் என்பதும் எனக்கு எப்போதோ

னால் ஒரு லட்சம் வோட்டுகள்
பில் இப்படி தடாலடியாக ஓர்
ளிநாட்டுக்குப் பறந்து போய் விட்டது
ாலும் சில அரசியல்வாதிகள் இன்னும்
நான் இருக்கிறார்கள்....

தெரியும். இடைவேளை என்று சொன்னது எங்களுக்குத்தானே தவிர ரஜினிக்கல்ல... இனி எங்கள் லட்சியத்தை நோக்கி நாங்கள் நடை போடுவோம்!'' என்றார் ஆர். .எம்.வீ!

''ரஜினியை எனக்கு நன்றாகவே தெரியும். 'உன்னோட மன நிலைக்கு அரசியல் சரிப்பட்டு வராது' என்று நான் எப்போதோ ரஜினியிடம் சொல்லி விட்டேன்!'' என்றார் கே. பாலசந்தர்.

"சினிமா உலகைப் பொறுத்தவரை ரஜினி பொன் முட்டையிடும் வாத்து ஆயிற்றே! அதனால்தான் சூப்பர் ஸ்டாரான ரஜினி அரசியலுக்குப் போவதை சினிமாகாரர்களான நீங்கள் விரும்பவில்லையோ!'' என்றபோது, "ஏன் சார், பொன் முட்டையிடும் அந்த வாத்தை அரசியல் ஆதாயத்துக்காகச் சிலர் பயன்படுத்த நினைப்பது மாத்திரம் சுயநலமில்லையா?'' என்று நம்மைத் திருப்பிக் கேட்டார் கே. பாலசந்தர்.

ஜெ. ஆட்சி அகற்றப்பட வேண்டும் என்று சொன்ன ரஜினிக்கு, மாற்றாக ஒரு நல்ல ஆட்சியைக் கொடுக்கப் போகும் ஓர் அரசியல் கூட்டணியை மக்களுக்கு அடையாளங்காட்ட வேண்டிய கடமை இல்லையா என்ன?

"நிச்சயமாக ரஜினிக்கு ஒரு சமுதாய commitment இருக்கிறது என்பதே என் கருத்தும். ஆரோக்கியமான சமுதாய - அரசியல்

ஒரு லட்சம் வோட்டு!

சூழலைக் கொண்டு வருகிற ஒரு துவக்கத்தை ரஜினி செய்யலாம். ஆனாலும் மனதில் பட்டதைத் துணிச்சலுடன் சொல்லுகிற குணம் ரஜினிக்கு. இந்த குணம் அரசியலுக்கு ஒத்து வராது என்பதும் ரஜினிக்குத் தெரியும். இது தான் அவரது சமீபத்திய முடிவுக்குக் காரணமோ என்னவோ!" என்றார் ரஜினியின் பேட்டியை தூர்தர்ஷனில் ஒளி பரப்பியவரும் அவரது நெருங்கிய நண்பருமான எஸ்.வி. ரமணன்.

ஒருவேளை, ரஜினியின் ஆதரவு எதிர்க்கட்சிகளுக்குக் கிடைக்காமல் செய்து விடுவதே ஒரு பெரிய வெற்றி என்று, ரஜினியின் உறவினர் களின் மூலம் ஜெயலலிதா ஏற்படுத்திய நிர்ப்பந்தம்தான், ரஜினியின் இந்த முடிவுக்குக் காரணமோ?

"சுத்த ஹம்பக்! அந்தக் கடவுளே வந்து சொன்னாலும் அவர் மனசாட்சி என்ன சொல்றதோ அதன்படிதான் முடி

''ராமசாமி மணகல எதையும் வச்சிக்கிற டைப் இல்லே'ன்னு நீ சொன்னதை நம்பினது தப்பாப் போச்சு!''

''ஏன், என்ன ஆச்சு?''

''கொடுத்த கடனை தேதி வாரியா ஞாபகம் வச்சிக்கிட்டு திருப்பிக் கேட்கறாரே!''

— ஆலத்தம்பாடி ராஜகோபால்

''வோட்டர்ஸ் லிஸ்ட் ரொம்பப் பழசுன்னு எப்படிச் சொல்றீங்க?''

''மயிலாப்பூர் தொகுதியில பாருங்க திருவள்ளுவரோட பெயர் இருக்கு!''

— புளியறை கணேசன்

பம்பாய்க்கு அடுத்த பரபரப்பு!

பம்பாய் மூலம், மதக் கலவரத்தைத் தொட்ட மணிரத்னம், அடுத்த படத்தில் (ஆனந்தம்) அலச விருப்பது, தமிழ் நாட்டு பாலிடிக்ஸ்! சினிமாக் காரர்கள் ஆட்சிக்கு வருவதுதான் படத்தின் கதை. எம்.ஜி.ஆர்., கருணாநிதி தவிர ஜெயலலிதா வுடைய சினிமா மற்றும் அரசியலும் படத்தில் அலசப்படும். படம், தேர்தலுக்கு முன்பு கண்டிப் பாய் வெளிவந்து விடும் என்று தெரிகிறது.

— மௌனஷ்ரீ

வெடுப்பார் ரஜினி. நாங்கள் எங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை அவர்மீது திணிக்க நினைத்தால் வீம்புக்காகவே மாறுபட்டுச் செயல்படு வாரே தவிர, நாங்கள் சொல்வதைக் கேட்க மாட்டார்!'' என்றார் ரஜினியின் நெருங்கிய உறவினரான ஒய்.ஜி. மகேந்திரா.

''மனைவியே சொன்னாலும் அவர் கேட்டுக் கொள்வாரே தவிர, முடிவை மனைவி சொல்கிறாரே என்பதற்காக எடுத்துவிட மாட்டார். தமக்குச் சரியென்று பட்டால்தான் எடுப்பார்!'' என்றார் எஸ்.வி. ரமணன்.

ரஜினியோ கடந்த பதினாறாம் தேதி தனியாகவே புறப்பட்டு அமெரிக்காவுக்குப் போய் விட்டார். மே மாதம் இரண்டாவது வாரத்தில் அதாவது தேர்தல் முடிவுகள் வெளிவருகிற சமயத்தில் சென்னை திரும்புகிற திட்டம். ஏப்ரலில் அவர் மனைவியும் குழந்தைகளும் போய் அவரோடு சேர்ந்து கொள்ள, பிறகு லண்டன், ஆஸ்திரேலியா என்று பல இடங்களுக்கும் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொள்ளப் போகிறாராம்.

இந்த நிலையிலும், ''தேர்தலின் போது நம் பலத்தைக் காட்டுங்கள்! என்று தமது ரசிகர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார் ரஜினி. எனவே, ஜெயலலிதாவுக்கு எதிராகப் பலமானதொரு மாற்று அணியாக தி.மு.க. - காங்கிரஸ் கூட்டணி ஏற்பட்டால் அதற்கு வாக்களிக்கும்படி ரஜினி அறிக்கை விட்டாலும் விடலாம்!'' என்றார் பண்ருட்டி ராமச்சந்திரன்.

பண்ருட்டியின் இந்த அனுமானத்தைச் சில பத்திரிகைகள் செய்தியாகவே வெளியிடுகிறதே, அது உண்மைதானா? கேட்டபோது, ''எனக்குத் தெரிந்து ரஜினி எந்தப் பத்திரிகைக்கும் தனிப்பட்ட முறையில் பேட்டி கொடுக்கவில்லை. எனவே, பத்திரிகைச் செய்திகளுக்கு நாங்கள் பொறுப்பாளிகள் அல்ல!'' என்றார் ரஜினி ரசிகர் மன்றத் தலைவரான சத்தியநாராயணா.

''அப்படியொரு நிலையில் தமது ஆதரவை ரஜினி தெரிவித்தால் நிச்சயமாக அதை நாங்கள் வாழ்த்தி வரவேற்போம்!'' என்றார் தி.மு.க.வின் செய்தித் தொடர்பாளரான ஆலடி அருணா.

அப்படியொரு அறிக்கையை ரஜினி விடுவாரா? விட வேண்டும் என்பதே சம்பந்தப்பட்டவர்களின் விருப்பம். விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவாரா ரஜினி என்பது ஒருவேளை அந்த ஆண்டவனால் கூட அறிய முடியாததோ என்னவோ!

— ப்ரியன்

அட்டை வண்ணப்படம், படம் : யோகா

அபிராமி
அறிமுகப்படுத்தும் அற்புதமான திட்டம்

கொடைக்கானலில்

மயோபுரா பண்ணை நிலத்திட்டம்

வருடத்திற்கு 50% மதிப்பு உயரக்கூடிய பண்ணைநிலத்துடன் அனைத்து வசதிகளையும் பெற இன்றே இணைவீர்!

➤ உங்கள் முதலீட்டை திரும்ப பெறுவீர். ➤ பத்திர செலவு - இலவசம். ➤ 5 ஆண்டுகளுக்கு பண்ணை பராமரிப்பு - இலவசம். ➤ மயோபுரா ரிசார்ட்ஸ்களில் ஐந்து வருடங்கள் 3 நாட்கள் வீதம் இலவசமாக தங்கலாம். ➤ பொழுதுப்போக்கு கிளப்பில் நுழைவு ஐந்து வருடங்களுக்கு இலவசம். ➤ வருடாந்திர விவசாய வருமானம். ➤ 100% வரி இல்லா வருமானம். ➤ காட்டேஜ் கட்ட இட ஒதுக்கீடு. ➤ 2,400 ச.அடி முதல் கிடைக்கும். ➤ ச.அடி. விலை ரூ. 37/- மட்டும். ➤ ஒரே தவணையில் செலுத்தினால் 10% தள்ளுபடி. ➤ ரூ. 15,800/- செலுத்தி பண்ணையை தங்கள் பெயருக்கு பதிவு செய்துக் கொண்டு, மீதி தொகையை ரூ. 2,500/- வீதம் 30 மாதங்கள் செலுத்தலாம். ➤ **BUY BACK FACILITY AVAILABLE.**

அபிராமி

மயோபுரா எஸ்டேட்ஸ்

தலைமை அலுவலகம் :

சித்ரா காம்ப்ளக்ஸ், திருச்சி - 2. போன் : 31467

கிளைகள் : 49 / 21, முருகன் காம்ப்ளக்ஸ், பிருந்தாவன் தெரு, மேற்கு மாம்பலம், **சென்னை - 33.** போன் : 4840258. ● Y-219, II nd அவின்யூ, பேஸ்மெண்ட் யமஹா ஷோரூம், அண்ணாநகர், **சென்னை - 40.** போன் : 6214407. ● 55-B, சின்னையா காம்ப்ளக்ஸ், ஐந்து ரோடு, கௌரி தியேட்டர் அருகில், **சேலம் - 4.** போன் : 445037. ● 545, அருணா காம்ப்ளக்ஸ், இரண்டாவது மாடி, (கவின் மருத்துவமனை எதிரில்) பெருந்துறை ரோடு, **ஈரோடு - 11.** போன் : 220781. ● 307, மூன்றாவது தளம், ராஜராஜேஸ்வரி டவர், டாக்டர். நஞ்சப்பா ரோடு, **கோயம்புத்தூர் - 18.** போன் : 232381.

முதன்முதலாக ஒரு அரிய திட்டம்!

இலவச வீட்டுமனை

என்கார் வழங்குகிறது

1000 முதலீட்டாளர்களுக்கு மட்டும்

★ இச்சலுகை 45 நாட்களுக்கு மட்டும் (3-3-96 முதல் 17-4-96 வரை)
★ இச்சலுகை எங்களது அனைத்து அலுவலகங்களுக்கும் பொருந்தும்
★ முதல் 25 வாடிக்கையாளர்களுக்கு ரு. 500 மதிப்புள்ள சிறப்பு பரிசுகள்
★ பதிவு செய்யப்பட்ட வீட்டுமனை பத்திரங்கள் 30 நாட்களுக்குள் வழங்கப்படும்

We accept deposits strictly under RBI Regulations section 45S Chapter IIIC RBI Act 1934

பூமிதேவி பாண்ட்

முதலீடு	ரு.25,000/-
திட்ட காலம்	30 மாதங்கள்
முதிர்வுத் தொகை	ரு.50,000/-
சிறப்பு சலுகை	ரு.5,000 மதிப்புள்ள வீட்டுமனை அல்லது 4 கிராம் தங்க காசு

ENCAR HI-GROW INVESTMENTS

• பதிவு மற்றும் நிர்வாக அலுவலகம் : ஏ–20, எஸ்.வி.வி. காம்ப்ளக்ஸ், சிப்பி தியேட்டர் எதிரில், 9, சாஸ்திரி சாலை, தில்லை நகர், திருச்சி–620017 ஃபோன் : 467057 25963 ஃபேக்ஸ் : 0431–432505 டெலக்ஸ் : 0455–316 அசெஸ் இன் • தலைமை அலுவலகம் : 134–2, ராயப்பேட்டை நெடுஞ்சாலை, விவேக் அண்ட் கோ அருகில், லஸ் கார்னர் மயிலாப்பூர், சென்னை–600004 ஃபோன் : 044–8526887 ஃபேக்ஸ் : 91–44–840638 • மண்டல அலுவலகம் : 1–23, அனுமந்தப்பா லேஅவுட், மணிப்பால் மையம் அருகில் 1–ஏ, அல்சூர் சாலை, பெங்களூர்–560042 ஃபோன் : 080–5598092 • கிளை அலுவலகங்கள் : 10–11, இரண்டாவது மாடி, வரதராஜ காம்ப்ளக்ஸ், சத்திரம் பஸ் நிலையம் அருகில் திருச்சி–620002 ஃபோன் : 25963 • 512–பி, என்.எஸ்.ஆர். சாலை, கௌரி காம்ப்ளக்ஸ், அண்ணாமலை ஸ்டோர்ஸ் மாடியில், சாயிபாபா காலனி, கோயம்புத்தூர்–641011 ஃபோன் : 0422–445062, 445065 • 267, அத்வைத ஆஸ்ரம சாலை, ஏ.வி.கே. நகர், புது பஸ் நிலையம் எதிரில், சேலம்–636004 ஃபோன் : 0427–448873 • 7, மேல வடம்போக்கி தெரு பெருமாள் கோயில் அருகில், மதுரை–625001 ஃபோன் : 0452–35667 • 'பி' பிளாக், மூன்றாவது மாடி, பி.பி.சி. மேனர், 10–11, துரைசாமி சாலை, தி. நகர், சென்னை–600017 ஃபோன் : 8526887

"ஐடியா சிறப்பிதழ்" தர வேண்டும் என்று உங்களுக்கு உதித்த 'ஐடியா' அருமை! அதனை உபயோகமானதொரு உன்னத இதழாக உருவாக்கி வழங்கிய விதம் அதைவிட அருமை!
காட்டூர், எஸ். அருள்மொழி.

'ஹை! ஐடியா!' - அலுவலகத்தில் வேலை பார்ப்பவர்களுக்குக் கூறப்பட்ட ஐடியா ஆயினும், ஐடியாவை எப்படிச் சொல்வது என்ற அறிவுரை குடும்பத் தலைவர்களுக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பது உறுதி.
திருச்சி – 17, உஷா முத்துராமன்.

டைரக்டர் ஆர்.வி. உதயகுமாருக்கு "ஐடியா கொடுப்பதே முதல் வேலை"யாகக் கொண்டுள்ளவர் அவருடைய மனைவி சுஜாதாதான் என்பதை அறிந்து, ஒவ்வொரு ஆணுக்குப் பின்னாலும் ஒரு பெண் இருப்பது நிச்சயம் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டேன். 'எஜமான்' திரைக்கதையும், 'சின்ன மாப்ளே!' படத்தின் பிரபல பாடலான "காதோரம் லோலாக்கு... கதை சொல்லுதடி..." ஆகிய இரண்டும் திருமதி சுஜாதாவின் 'ஐடியா'வால் உருவானவை என்ற செய்தி வேறு எந்தப் பத்திரிகையிலும் வெளி வராத புதிய செய்தி.
கொடுமுடி, எஸ். சரஸ்வதி சேதுராமன்.

"துணை தேட சில யோசனைகள்" கட்டுரையில் பாட்டு, பஜ்ஜி, சொஜ்ஜி, விழுந்து வணங்கும் பாரம்பரிய முறைகளிலிருந்து வேறுபட்டு ஆண், பெண் இருவரும் ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொண்டு கல்யாணம் செய்து கொண்டால் இனிமையான வாழ்வுகிட்டும் என்பது உண்மையிலும் உண்மை. இந்தப் புதிய முறை பெண் பார்க்கும் படலம், படித்தவர்கள் அனைவரிடத்திலும் ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும்.
பழவந்தாங்கல், நெல்லை மணிபாரதி.

கிட்டத்தட்ட எல்லாப் பத்திரிகைகளுமே ஆகா, ஓகோ என்று பாராட்டிய 'மீண்டும் சாவித்திரி' படத்தை கல்கி நடுநிலையோடு விமர்சனம் செய்திருந்தது அதன் தனித்தன்மையைக் காட்டியிருக்கிறது.
திருநெல்வேலி - 11, ஆர். சுவர்ணகபா.

வட்ட மேஜை

"மனசெல்லாம் முள்" மிகச் சிறந்த சிறுகதை. பாராட்டுக்கள். இத்தனை மோசமான வாழ்வை, இத்தனை சுத்தபத்தமாக்கிச் சித்திரிக்க யாரால் முடியும்! ரொம்ப வாகவமான சித்திரம். அஞ்சுவின் 'மனசெல்லாம் முள்' மட்டுமல்ல; நம் மனசெல்லாம் கூட முள்ளைப் பாய்ச்சி விட்ட கதாசிரியரின் திறமை கல்கியின் மூலம் பிரகாசிக்கிறது.
தஞ்சாவூர் - 1, தஞ்சை ப்ரகாஷ்.

'ஹவாலா வேட்பாளர்கள், நாட்டை திவாலாக்கி விடுவார்கள்' என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, வருகின்ற தேர்தலில் மக்கள் விழிப்புணர்வுடன் செயல்பட்டு வாக்களிக்க வேண்டும் என்பதைத் தெளிவாகத் தலையங்கத்தில் எடுத்துக் கூறி புரியவைத்து, தெளிவடையச் செய்து விட்டீர்கள்.
சென்னை – 78, சி. பூங்கோதை.

'சூப்பர் ஸ்டாரு'க்குத் தாங்கள் தந்த அட்வைஸ் சூப்பர்! ரஜினிக்குக் கல்கி உரைத்த வாழ்த்து அவரைச் சரியான பாதையில் நடக்க உறுதுணைபுரியுமென்பது உறுதி!
குகமூகாசலபுரம், ச.ஆ. கேசவன்.

புதிய பாதையில் திரும்பும் தமிழகம்!

டாக்டர் எம்.எஸ். உதயமூர்த்தியின் பேட்டி மிக நன்றாக இருந்தது. தன்னம்பிக்கையும், சிந்தனையும், நேர்மையும், பண்பாடும் மிக்க டாக்டர் எம்.எஸ். உதயமூர்த்தி போன்றவர்கள் அரசியல் களத்தில் குதிப்பதால், தமிழகம் ஒரு புதிய பாதையில் திரும்ப ஆரம்பித்து விட்டது என்றே நினைக்கத் தோன்றுகிறது. மக்கள் சக்தி இயக்கம் 25 அசெம்பிளி தொகுதிகளில் மட்டும் வேட்பாளரை நிறுத்தவிருப்பது சற்று ஏமாற்ற மளிக்கிறது. குறைந்தபட்சம் 150 தொகுதிகளிலாவது இவ்வியக்கம் வேட்பாளரை நிறுத்திட வேண்டுமென்பது என் போன்ற பொது நலன் விரும்பிகளின் ஆசை!
கோட்டையூர், 'தஞ்சை' கலைவாணர்தாசன்.

ரா. குருராஜனின், "உறுத்தல்" சிறுகதை யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலித்தது.
விசலூர் – 1, ஜி. ஜி. கிருஷ்ணன்.

கார்டூனிஸ்டின் கரங்களுக்குத் தங்கக் காப்புச் செய்து போட்டாலும் தகும் என்று கூறுமளவிற்கு இவ்வார கார்டூன்கள் மூன்றிலும் புகுந்து விளையாடி விருந்தார் அரஸ்.
தோட்டக்குறிச்சி, இரா. வளையாபதி.

ரூ.20 பரிசு பெறும் கடிதம்

சுஜாதா பக்கம் படித்தேன். உலக வங்கி மற்றும் சர்வதேச நிதி நிறுவனம் ஆகியவற்றின் நிர்ப்பந்தம் மற்றும் வழிகாட்டுதலின் அடிப்படையில் நமது நிதியமைச்சர் டாக்டர் மன்மோகன் சிங் அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு, பிரதமர் பி.வி. நரசிம்மராவ் ஆட்சியால் அமல் நடத்தப்பட்டு வரும் புதிய பொருளாதார, தொழிற் கொள்கைகளின் விளைவுகள் குறித்து நோவம் சாம்ஸ்கி என்ற பொருளாதார வல்லுநர் தெரிவித்திருந்த கருத்துக்களைப் படித்தபோது எனக்கொன்றும் ஆச்சரியம் ஏற்படவில்லை. ஏனெனில், புதிய பொருளாதார மற்றும் தொழிற் கொள்கைகள் அறிவிக்கப்பட்டபோதே எச்சரிக்கை தெரிவித்து மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வெளியிட்டிருந்த கருத்துக்கள் தாம் இவை.
சிறுமுகை, ஜி. கதிரேசன்.

3

தில்லியில் கிட்டத்தட்ட என் பணி முடிந்து விட்டிருந்தது. சப்பாத்திக்கு மாவு பிசைந்து கொண்டிருந்த குடும்பத்தலைவிகள், கார்ப்பரேஷன் குப்பை லாரிக்காரர்கள், கடை கண்ணி வைத்துப் பிழைப்பு நடத்துகிற சர்தார்ஜிக்கள், அடுக்கு மாடிக் கட்டட அலுவலகங்களின் அழகிய டைப்பிஸ்டுகள் என்பதாக ரகம் பிரித்துப் பேசிப் பார்த்ததில், நாட்டு நடப்பைத் தவிரவும் யோசித்துக் கவலைப்பட மக்களுக்குப் பல சங்கதிகள் எப்போதும் இருப்பதாகப் பட்டது. அஜ்மல்கான் ரோடில் ஒரு பிளாட்பாரக் கிழவன் என் கருத்துக் கணிப்பைக் பிடித்துக் கிழித்து நார் நாராக்கினான்.

"யார் ஐயா ஊழல் செய்யவில்லை? யார், யாருக்கு லஞ்சம் தரவில்லை? இங்கே என் கைக்காசைப் போட்டு ஜட்டிக்கடை நடத்துவதற்கு மாதம் ஒரு தரம் தொப்பிக்காரனுக்கு நான் அழுகிற ரூபா முந்நூறுக்கு என்ன பெயர்? சாலா, சேட்டு என்னவோ எழுதி வைத்திருந்தான் என்று சொல்லி ஊரைக் கலக்குகிறார்கள். நான் கூடத்தான் எழுதி வைத்திருக்கிறேன், எவனுக்கு எத்தனை அழுதேன் என்று. கணக்கைக் கொண்டு யாரிடம் காட்ட? வேறு வேலை இருந்தால் பார்க்கப்போ. ஜட்டி வேணுமானால் வாங்கிப் போ. சைஸ் என்ன... முப்பதா, முப்பத்தொன்றா..."

நான் நகர்ந்து, அடுத்த ஆள் தேட, பின்னாலிருந்து "அகர் பேப்பர் மே ஆயே தோ, ஏக் காப்பி பேஜோ" என்று குரல் கேட்டது. அவசியம். அதைவிட எனக்கென்ன வேலை?

"ராஜகோபால், நாளைக்கு நைட்டு நான் கிளம்பறேன்."

"சோலி முடிஞ்சுடுச்சா? என்ன சொல்றாங்க மக்கள்?"

"அதை விடு. இங்கே இருந்து ஆக்ரா எவ்வளவு தூரம்?"

"பார்! தாஜ்மஹால் எல்லாம் தனியாகப் போய்ப் பார்க்கிற விஷயம் இல்லை. அடுத்த முறை உன் பெண்டாட்டியோடு வா."

தருணங்கள். என்ன அழகாக நினைவைக் கிறிப் பிளந்து, உயிரை உரசிப் பார்க்கின்றன?

கைப்பிடித்து, காலெடுத்து வைத்து வரப் போகிற புத்தம்புது மனைவிக்காக ஜமீன் பல்லாவரத்தில் வாடகைக்கு ஒரு வசந்த மாளிகை பார்க்கப் போயிருந்தேன். முன்னதாக நான் அடைந்து இருந்த திருவல்லிக்கேணி அறை, மனிதர்களுக்கானது அல்ல. சாக்கடை வீச்சமும் சாராயக் குமட்டலும் எருமைச் சாணம் இறைந்து கிடக்கிற பாதையும் சப்த நாராசங்களுமாக அது ஒரு அழுக்கு பொந்து. ரேணுகா போன்ற பூச்செடிகளுக்கான தொட்டி அல்ல. ஆகவே ஜமீன் பல்லாவரம்.

சூட்கேஸ் போலச் சின்னதான தனி வீடு. செம்மண் தரையில் செழிக்கும் செடிகள். அங்கே ஒரு தென்னை. இங்கே ஒரு திண்ணை. ஜன்னலுக்கு வெளியே சிறகடிக்கும் உலகம்.

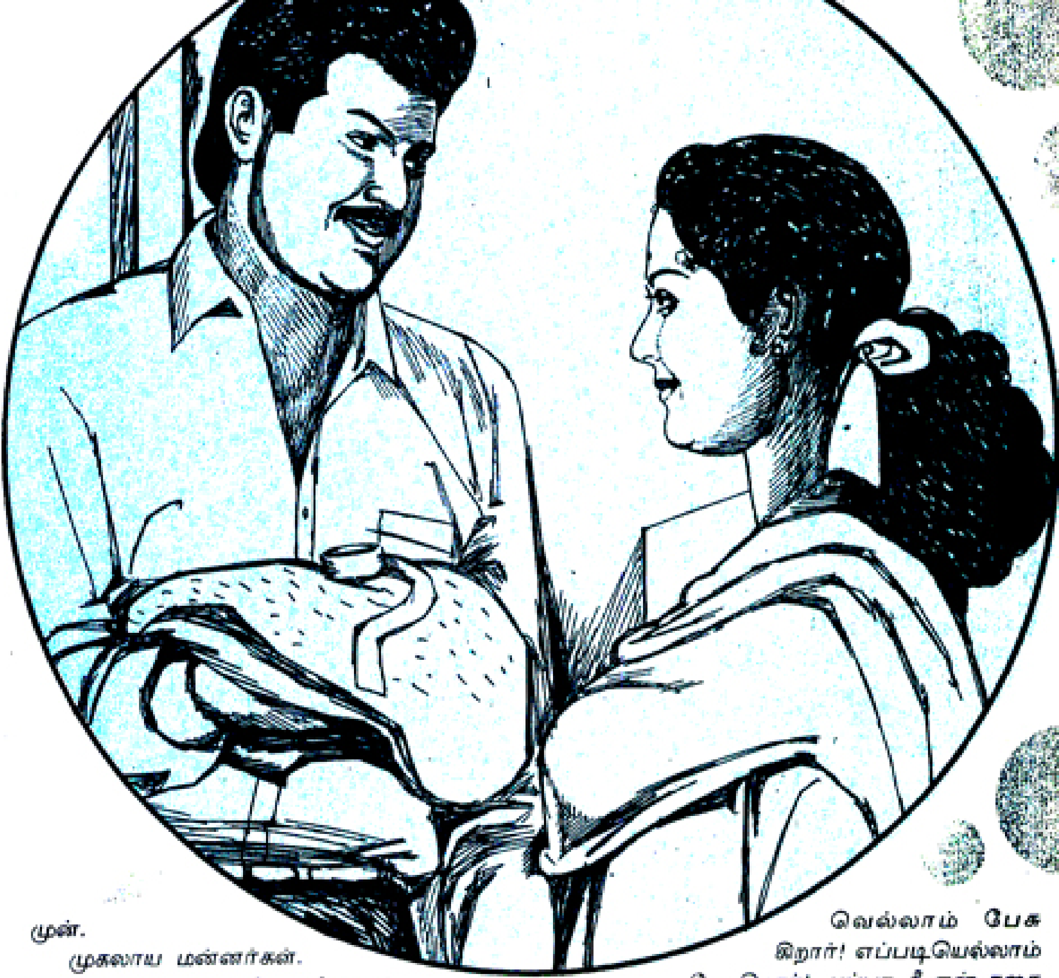
வாடகை கொடுத்துத் தாங்குமா என்று என் அலுவலக நண்பன் கேட்டான். தினம் ஒரு சினிமா, வாரம் ஒரு ரெஸ்டாரன்ட், மாதம் ஒரு பேன்ட்-ஷர்ட் அநாவசியங்களை நிறுத்தினால் சரிப்படும் என்று தோன்றியது. சொர்க்கத்தின் விலை, சின்னச் சின்ன தியாகங்கள். பாதகமில்லை.

முப்பத்தி மூன்று நாட்கள். பக்கத்து வீட்டு மலையாளப் பெண்மணி காப்பித் தாள் இரவல் கேட்பதற்குள்ளாக எல்லாம் உதிர்ந்து விட்டது. ரேணுகா போய்விட்ட மறுவாரம் நான் பழைய திருவல்லிக்கேணி அறைக்குப் போய்விட்டேன். தினம் ஒரு சினிமா பார்க்கத்தான் பிடிக்காமல் ஆகிவிட்டது.

கனாக் கண்டேன் தோழி

உத்தமன் ராஜகோபால், பணிக்கர் டிராவல்ஸில் பேசி, எனக்கொரு சீட் பிடித்து, அதிகாலை ஆக்ராவுக்கு பஸ் ஏற்றி விட்டான். தில்லி பார்டர் தாண்டியதும் வழியெங்கும் புடைவை விரித்தாற்போல் வயல் மெத்தை. குளிர்காற்று. புயல் வேகம். பயணக் களிப்பின் பரவசச் சிறகடிப்பு.

நாலு மணி நேரத்தில் ஆக்ரா. சரித்திரம் சொல்லும் சிறிய நகரம். அடைசல் தெருக்களில் தோல் பொருட்களின் வியாபாரம். கிளிஞ்சல் பொம்மைகள் தொங்கும் கடை, கடை, கடைகள். பளிங்குக் கல்லில் குங்குமச் சிமிழ். கேமராவும் கையுமாக உள்ளூர் தொழிலாளர்கள். பத்து நிமிஷத்தில் உங்கள் புகைப் படம். ஷாஜஹான் கட்டிய சலவைக் கல்லறை

முன்.

முகலாய மன்னர்கள்.

தாடியைத் தடவி விட்டுக் கொண்டபடிக்கு வாள் எடுத்து, சொந்தச் சகோதரர்களை சீவித் தள்ளிய நேரம் போக எஞ்சிய சமயத்தில் எழுப்பிய கோட்டை. கலையைப் பாருங்கள். கல்லிலே கலை வண்ணம். அது மாடம். இது கூடம். அங்கே ஊஞ்சல். இங்கே உறக்கம். வெட்டவெளியில் திராட்சைத் தோட்டம். மன்னர்களுக்கான மதுக் கோப்பைகள். மகாராணிகளுக்கான மஞ்சங்கள். தொண்டை வரண்ட வழிகாட்டி வியர்க்க வியர்க்கக் கத்திக் கொண்டிருந்தான்.

ரேணுகா போய்விட்ட விஷயம் தெரிந்து அப்பா இப்படித்தான் அடித் தொண்டையில் அலறினார். கடவுளே, இந்தக் குடும்பத்துக்கு இதெல்லாம் மிகப் புதிய விஷயம். ஊர் வாயை விட்டுத்தள்ளு. உனக்கு நாண்டு கொண்டு சாகலாம் போல் இல்லை? ஏன் போனாள்? விசாரித்தாயா? என்ன பிணக்கு? காலணா பெறாத குட்டிச் சண்டையா? அதற்குள்? மனைவியை வருத்துவது அல்ல; அணைப்பதே ஆண்மை. ஆட்சி புரிவதைக் காட்டிலும் அடிபணிவதில் சுகம் அதிகம்.

எனக்கு வியப்பான வியப்பு. அப்பா என்னவெல்லாம் பேசுகிறார்! எப்படியெல்லாம் பேசுகிறார்! அப்பா, நீ ஏன் கதை எழுதக் கூடாது? சாசுவத நிதி நிறுவனத்தில் கணக்கு எழுதி என்னத்தை சாதித்தாய்?

நான் யாருக்கும் எதையும் சொல்லவில்லை. நிஜமான எதையும். சில விஷயங்களை விண்டு, கடை விரிக்காமல் இருப்பதுதான் நல்லது. நரம்புகள் இல்லாத நாக்குத் துடிப்புகளில் ரேணுகா புரட்டிப் போடப்படுவதில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. அவள் கொலைபாதகம் ஏதும் செய்துவிட்டதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆனால் மனவெளியில் குண்டூசிக் குத்தல்களுடன் எப்படி என்னால் மலர்ந்து இருக்க முடியும்?

அவமானம். அது எப்படி இருக்கும்? ரேணுகா போன மூன்று நான்கு மாதங்களில் அதை வெகு நெருக்கமாக நான் கண்டு கொண்டேன். அது ஒரு பூதம். எக்காளச் சிரிப்பும் இளக்காரப் பார்வையும் புறங்கையால் விரட்டி அடிக்கும் சொற்களும் முதுக்குக்குப்

பா. ராகவன்

பின்னால் விரல் நீட்டிய பரிகசிப்புமாக.

நடு வாசலில் நின்று ரேணுகாவின் பெற்றோர் உரக்கக் கூவி அழைத்து, சாபமிட்டுப் போனார்கள். நான் நாசமாகப் போவேன். பெண்டாட்டியைப் பூப்போல் வைத்துக் காக்கத் துப்பில்லாத வெட்கம் கெட்ட ராஸ்கல் நான். ஒரு போலீஸ் கம்ப்ளெயிண்டில் என்னை உள்ளே தள்ளிக் களி தின்ன வைக்க முடியும் அவர்களால். தவிர, அவர் பெண் ஒரு பூ; நான் ஒரு குரங்கு என்பது போன்ற வழக்கமான சொலவடைகள்.

என் மூளை நரம்புகள் துடித்துக் கொண்டிருந்தன. எந்த நிமிஷமும் நான் வெடித்துச் சிதறிவிடக் கூடும். நெஞ்சை அழுத்திப் பிடித்துக் கொண்டு சாந்தி, சாந்தி என்று சொல்லிக் கொண்டேன். ஒரு சொல் போதும். அத்தனை பேரையும் துரத்தி அடிக்க. ஆனால், என்னால் ஏன் ரேணுகாவைக் குற்றம் சாட்டி விரல் உயர்த்த இயலாமல் போகிறது? மனசுக்குள் அவள் முகம், மின்னல் போல் பளிச் பளிச் சென்று சுடர்விட்டு மறைந்தது. இத்தனை நீதிபதிகளின் விசாரணைக்கு அவள் தாங்கமாட்டாள். அவள் ஒரு துளிர். அவள் ஒரு ஐஸ் க்யூப். அவள் ஒரு பூனைக்குட்டி.

இது ஆக்ரா கோட்டையின் உப்பரிகை. சிற்பம் இழைத்த கைப்பிடிச்சுவர் அருகே நின்று பார்த்தால் வெளியே விரியும் யமுனை நதி. கால்வாய் போல் ஓடும் தண்ணீரில் மிதக்கும் கல்லறையின் நிழல். நட்டு வைத்த தாஜ் மஹாலைத் தொட்டுப் போகும் மேகக் கூட்டம். டூரிஸ்ட் பஸ்கள். வெள்ளைக்கார சீமாட்டிகள். வெள்ளரிக்காய் விற்கும் பையன்கள். விழுந்து கும்பிடும் காதல் ஜோடிகள்.

கல்தான் ஷாஜஹானின் குண விசேஷங்களைப் படம் பிடித்துக் கண் முன் நிறுத்தும் முயற்சியில் வழிகாட்டி. ஷாஜஹானின் காதல். காதல் சோகம். உதவாக்கரை பையன்கள். தாஜ் மஹால் கனவு.

"அதுதான் சார் காதல்! தாஜ்மஹால் கட்டி ஆனதும் இருபதாயிரம் கொத்தனார்களின் விரல்களையும் வெட்டி விட்டார் கல்தான். இந்த விரல்கள் இதற்குப் பின்னும் வேறு கட்டடம் செய்வதா...?"

எனக்கு அந்தப் பிரதேசப் புற்களெல்லாம் விரல்களாகத் தெரிந்தன.

கல்யாணத்துக்குப் பின், 'நான் உன்னைக் காதலிக்கிறேன்' என்று ரேணுகாவிடம் ஒருதரமாவது சொல்ல ரொம்ப ஆசைப்பட்டேன். ஆனால் கூச்சமாக இருந்தது. அவள் அதை எப்படி எதிர் கொள்வாள்? சொல்வதற்கு லைசென்ஸ் இருக்கிறது. ஆனால் என் ஒட்டு மொத்த உணர்வுகளின் சாறு எடுத்து அவள் மேல் தெளிக்க அந்த ஒரு சொல் போதுமா? லேசாகத் திரும்பிப் பார்த்து, களுக்கென்று சிரித்து விட்டால் என்னால் தாங்க முடியுமா, தெரியவில்லை. எனக்கு reciprocation முக்கியம். வருடலாக ஒரு பார்வை. சிலீரென்று ஒரு வெட்கம். சிவந்து போகிற காது மடல்கள். மெத்தென்று கையைப் பற்றி இறுக்கிக் கொள்கிற புனிதம்.

'நீயெல்லாம் யதார்த்த வாழ்க்கைக்கு லாயக்கே இல்லை' என்று ராஜகோபால் முன்பு ஒருதரம் என்னிடம் சொல்லி இருக்கிறான். புடலங்காய் யதார்த்தம். வாழ்க்கையின் சுவாரஸ்யம், அதை அனுபவிப்பதில் இருக்கிறது.

ஆனால், என் ரசனைகள் பெரும்பாலும் அடுத்தவர்களுக்கு கேலிக்குரியதாகவே இருக்கின்றன.

திடீரென்று ஒருநாள், ரேணுகாவை மடித்துக்கட்டிய ரெட்டைப் பின்னலும் தாவணியுமாகப் பார்க்க வேணும் போல் தோன்றியது. மொட்டு மாதிரி மனத்தில் உதித்து, பூதாகரமாகப் பெருகி விட்ட ஆசை. அலுவலகத்தில் வேலை ஓடவில்லை. அந்தக் கணம் எழுந்து, அசுர வேகத்தில் வெளியேறி, பஸ் பிடித்து பாண்டிபஜாரில் இறங்கி, கருநீலக் கலரில் தாவணியும் தோராயமான அளவில் ரெடிமேட் பிளவுஸூம் வாங்கிக் கொண்டு, பிளாட்பாரக் கடையில் இரண்டு ரிப்பன்கள் பொறுக்கிக் கொண்டு, அடுத்த அரை மணியில் வீடு.

"என்ன இன்னைக்கு இத்தனை சீக்கிரம்?"

நான் பரபரப்பாகக் கதவைச் சாத்தி விட்டு, "இதைக் கட்டிப்பியா? எனக்காக?" என்றேன்.

சிலீர் என்றொரு சிரிப்பு.

"ஐயே, ஆசையைப் பார்!"

"ப்ளீஸ் கட்டிக்கோ. அப்படியே தலைவாரி ரெட்டைப் பின்னல் போட்டுக்கோ. பட்டாம்பூச்சி ஷேப்பில் ரிப்பன் கட்டத் தெரியுமோ உனக்கு?"

"நான் அப்போதுதான் கவனித்தேன். முதுகு வரை தவழ்ந்த கூந்தலை, தோள் வரை கத்திரித்து, புஸூபுஸூவென போனிடெயில் போட்டிருந்தாள் ரேணுகா.

"உங்களுக்கு என்னவெல்லாம் ஆசை வருகிறது? இன்னிக்குக் காலையில்தான் பியூட்டி பார்லர் போய் கட் பண்ணிட்டு வந்தேன்."

பிறகு நான் அந்த ரிப்பன்களை புஸ்தக பண்டில் கட்டவும் தாவணியை ஸ்கிரீனாகவும் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டேன்.

பொழுது சாய்கிற நேரம் பணிக்கரின் ஆம்னி பஸ் என்னை புது தில்லியில் கொண்டு இறக்கி விட்டுப் போனது.

ஹோட்டலுக்குப் போய், ராஜகோபால்

KALKI SHOPPING PAGE

சத்தியம் சீலம் நாணயம் தர்மம் இதுதான் சசிநாத்
சத்தியம் சீலம் நாணயம் தர்மம் இதுதான் சசிநாத்
சத்தியம் சீலம் நாணயம் தர்மம் இதுதான் சசிநாத்

ஆபீஸுக்கு போன் செய்தேன்.

"வந்துட்டியா? குட். நேரே வீட்டுக்கு வந்துடு. என் ஒய்ஃப் வந்திருப்பா. பத்து நிமிஷத்தில் நானும் வந்து விடுவேன்."

அன்று இரவு எனக்கு மறுபடி ராஜகோபால் மனைவி கையால் சாப்பாடு. இந்த முறை குழம்பு, ரஸம் இல்லை. சப்பாத்தி, போளி, தவிர சில இனிப்பும் புளிப்புமான பஞ்சாபி ஸ்வீட்கள்.

''ஷாஜஹான், மும்தாஜ் எல்லாம் சௌக்கியமா இருக்காங்களா?" என்று ராஜகோபால் கேட்டான். நான் பதில் சொல்லவில்லை. ஒரு வாரமாகச் சப்பாத்தியைக் கடித்துக் கடித்து, பல் வலிக்கத் தொடங்கி இருந்தது.

"ஆக்ராவுல தண்ணி, வாயில் வைக்க முடியாதபடிக்கு உப்பா இருக்குமே?"

இதற்கும் நான் பதில் சொல்லவில்லை.

"கோட்டை எல்லாம் பார்த்தியா? மகனுங்க மாசம் ஒரு கல்யாணம் கட்டிக்கிட்டு ஆட்டம் போட்டிருக்காங்க."

நான் வெறுமனே சிரித்தேன்.

"என்னடா பேசமாட்டேங்கறே? பேய் அடிச்சாப் போல் இருக்கே? என்ன பார்த்தாய் ஆக்ராவில்?"

"இரண்டு லட்சம் விரல்கள்." என்றேன் நான்.

சாப்பிட்டு ஆனதும் கொஞ்ச நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டுக் கிளம்பினேன். நாளை பகலில் நேரு பிளேஸ் ஒர்க்கிங் காம்ப்ளக்ஸ் வளாகங்கள், ராமகிருஷ்ணாபுரம், செங்கோட்டை பக்கம் கொஞ்சம் சுற்றி விட்டு இரவு மூட்டை கட்ட வேண்டியதுதான்.

ராஜகோபாலிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு கிளம்பினேன். இருட்டுச் சாலைகளில் கல்காஜியை நடந்து கடந்து கோவிந்த்புரி மெயின் ரோடை அடைந்தேன்.

சாலையை அடைத்துக் கொண்டு பிளாட்பாரச் சந்தை. நூற்றுக் கணக்கான அறுபது வாட்ஸ் பல்புகள் அந்தரத்தில் தொங்க, ஜகஜ் ஜோதியாக மீன் வியாபாரம். மிளகாய் வியாபாரம், பழந்துணிக் குவியல்கள். பழரசப் பிழியல்கள்.

கிரீன் லைன் பஸ் வருமா என்று காத்து இருந்தபோது அந்தக் கோவில் கண்ணில் பட்டது. ராஜகோபால் குறிப்பிட்ட ஹனுமான் மந்திர்.

ஆவல் உந்த, சட்டென்று உள்ளே நுழைந்தேன். ராஜகோபால் சொன்னது சரிதான். நேற்றுப் பார்த்த ஸ்கூட்டர் பெண்களின் முற்றிலும் மாறுபட்ட தோற்றம். நெற்றி நிறையக் குங்குமமும் பதவிசாகக் கட்டிய புடைவையும் கைகளில் கோலாட்டக் கட்டைகளையும் வைத்துக் கொண்டு, புஸ்தகத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து ராமபஜன். ஸ்வெட்டர் போட்ட பண்டிட்ஜி, ஹனுமான் மேனியிலிருந்து வெண்ணெய்க் காப்பை கொஞ்சம் எடுத்து, தட்டில் ரூ. ஐந்தும் அதற்கு மேலும் போடுகிறவர்களுக்கு வாழை இலையில் மடித்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

ஒருமித்த குரலில் அத்தனை பெண்களும் ராமரின் தோள், தான் அழகைப் பாடிக் கொண்டிருக்க, என் பார்வை, தூண் ஓரம் முணுமுணுக்காத வாயுடன் விழிமூடி வயித்திருக்கும் பெண்ணின் மேல் பட்டு, ஆணி அடித்தாற் போல் நின்றது. படபடப்புடன் கூட்டத்தை விலக்கிக் கொண்டு, கிட்டே போய், தயங்கியபடி அவள் தோளைத் தொட்டேன்.

மெல்லக் கண் விழித்தவள், என்னைப் பார்த்ததும் சட்டென்று எழுந்து, "நீங்களா?" என்றாள்.

"நல்லா இருக்கியா ரேணுகா?" என்றேன் நான்.

(தொடரும்)

பிப்ரவரி மாத சிறப்புப் பரிசுகள்!

• திவ்யா

பிப்ரவரி மாத கல்கி இதழ்களில் வெளியான சிறுகதைகளில், சிறந்த சிறுகதை என்று பெரும்பாலான வாசகர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பது : பறக்கும் ஆசைகள். எழுதியவர் : திவ்யா (என். ராஜ லட்சுமி, அக்கவுண்ட்ஸ் ஆபீசர், BHEL, பி.எச். 467/468, பெல் டவுன்ஷிப், திருச்சி - 620 014.)

இவருக்கான சிறப்புப் பரிசாக ரூ. 500 வழங்கப்படுகிறது.

'கனவுகளைத் துறந்து, யதார்த்தத்தை ஏற்கும் பக்குவம் இன்றைய இளைய தலைமுறைக்கு உண்டு என்பதை இக்கதை உணர்த்துகிறது' என்று இந்தக் கதையைத் தாம் தேர்ந்தெடுத்ததற்கான காரணத்தை கச்சிதமாகவும் சுருக்கமாகவும் எழுதி ரூ. 100 பரிசு பெறும் வாசகர் : எஸ். வரதராஜன், 5/18, அபிராமபுரம் முதல் தெரு, சென்னை - 18.

— ஆர்.

பழக்கம்

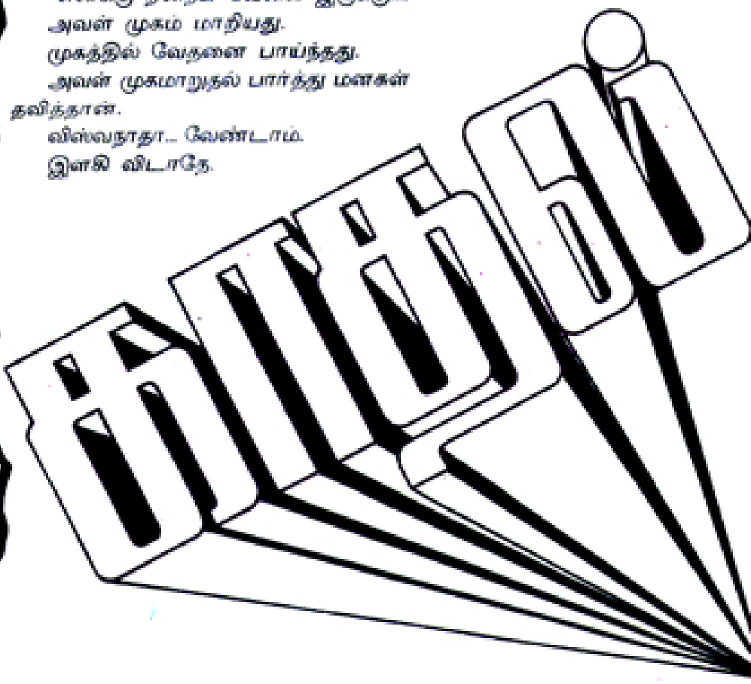
நான் சிறுவனாயிருக்கும்போது, ஒரு பானைக்குள் இருந்த ஒரு வெள்ளரிக்காயை என் தந்தை எனக்குக் காட்டினார். பானையின் வாய் குறுகலாயிருந்தது. காய் பெரியதாயிருந்தது. ''காய் எப்படி உள்ளே போயிற்று?'' என்று தந்தையிடம் கேட்டேன்.

அவர் என்னைத் தோட்டத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார். வேறொரு பானையை கொடி மீதிருந்த ஒரு சிறு வெள்ளரிக்காய் மீது அவர் கவிழ்த்தார். தந்தை முன்னே காட்டிய பெரிய காய், பானைக்குள்ளேயே வளர்ந்து பருத்துப் போயிருக்கிறது என்று நான் கண்டு கொண்டேன்.

தந்தை என்னைப் பார்த்தார். ''மகனே, பல மனிதர்களின் கெட்ட பழக்கங்களும் இப்படித்தான்! காயைச் சூழ்ந்த பானை போல, சிறு வயதிலேயே கெட்ட பழக்கங்கள் அவர்களைக் கவிந்து கொள்கின்றன. அவர்கள் பெரியவர்களாய் வளர்ந்த பிறகு, அந்தப் பழக்கங்களிலிருந்து வெளிவர முடியாமல் தவிக்கின்றார்கள். நீ அத்தகைய கெட்ட பழக்கங்களிடம் ஜாக்கிரதையாயிரு'' என்று எச்சரித்தார்.

— வானதி திருநாவுக்கரசு தொகுத்த 'சான்றோர் சிந்தனைகள்' நூலிலிருந்து.

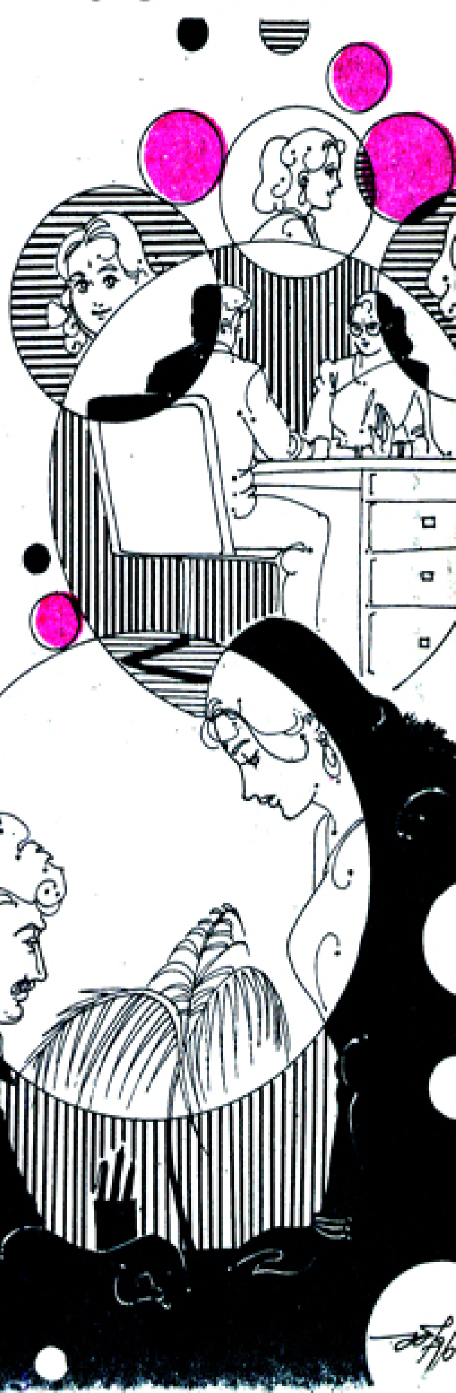
மெலிதான வாசம் அடித்தது.
விஸ்வநாதன் நிமிர்ந்தான்.
சுபத்ரா.
புதிதாகப் பூத்த ஒரு பூப் போல இருந்தாள்.
சடக்கென பார்வையைத் தாழ்த்திக் கொண்டான்.
"விஸ்வநாதன்...!"
அவள் குரல் குழைந்தது.
நிமிர்ந்தான்.
மஞ்சள் புடைவை உடுத்தியிருந்தாள்.
அற்புதமான நிறம்.
அவள் உடம்புக்கு மிகவும் பாந்தமாயிருந்தது.
விஸ்வநாதன் தலையைக் குலுக்கிக் கொண்டான்.
சே... என்ன ஆயிற்று?
அவள் தவிப்பை ரசித்தாள்.
"விஸ்வநாதன்...!"
"எஸ்...!"
"உட்காரலாமா...?"
தலையசைத்தான்.
உட்கார்ந்தாள்.
சின்னப் பெட்டி எடுத்து உறை அகற்றி நீட்டினாள்.
சாக்லேட் துண்டங்கள்.
"என்ன?"
"என் பிறந்த நாள்...!"
எடுத்துக் கொண்டான்.
"நன்றி...!"
அவள் உதடுகள் முணுமுணுத்தன.
அவள் இவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.
அந்தப் பார்வையில் ஒரு செய்தி இருந்தது.
இதுதான் வேதனை.
புரிந்து கொண்டதைப் புரியாதது போல பாவனை செய்வது.
"ஏதாவது பேசுங்க விஸ்வநாதன்?"
அவள் புன்னகையுடன் சொன்னாள்.
யோசித்தான்.
வேண்டாம்.
"எனக்கு நிறைய வேலை இருக்கு...!"
அவள் முகம் மாறியது.
முகத்தில் வேதனை பாய்ந்தது.
அவள் முகமாறுதல் பார்த்து மனகள் தவித்தான்.
விஸ்வநாதா... வேண்டாம்.
இளகி விடாதே.

ஃபைலை புரட்ட ஆரம்பித்தான்.
அவள் சரக்கென எழுந்து கொண்டாள்.

இண்டர்காம் சிணுங்கியது.
விஸ்வநாதன் எடுத்தான்.
எஸ்தர்.
"விக...!"
"ஆமாம்... என்ன விஷயம்?"
"உன்கிட்டே கொஞ்சம் பேசணுமே...!"
"ஓ.கே. பேசுங்களேன்...!"
"இப்ப இல்ல.... லஞ்ச் டயத்தில்...!"
"சரி...!"
"அடை கொண்டு வந்துருக்கேன்... வா... ஷேர் பண்ணிக்கலாம்...!"
"சரி...!"
விஸ்வநாதன் யோசிக்க ஆரம்பித்தான்.

விக்கலெடுத்தது.
தண்ணீர் பாட்டில் நீட்டினாள்.
குடித்தான்.
"சரி. சொல்லுங்க...!"
எஸ்தர் நிதானமாக அவன் முகம் பார்த்தாள்.
"விக... நீ ஏன் சுபத்ராகிட்ட அப்படிச் சொன்னே...?"
சட்டென தென்பட்டது.
"எப்படி...?"
"எனக்கு வேலை இருக்குதுன்னு...!"
"வேலை இருந்தது... அதனால சொன்னேன்!"
"நீ சுலபமாச் சொல்லிட்டே... அவ எவ்வளவு நேரம் அழுதா தெரியுமா...?"
மௌனமாக இருந்தான்.
"உனக்குப் புரியலையா... அல்லது புரியாத மாதிரி நடிக்கிறியா...?"
"புரியுது... ஆனா வேண்டாம் எஸ்தர்...!"
எஸ்தர் சிறிது நேரம் இவனையே பார்த்தாள்.
"த பார் விக... பொம்பளை மனசு உனக்குப் புரியாது... காதல் விஷயத்தில் பொம்பளை சுலபமா முடிவு எடுக்க மாட்டா... அவ ஒரு சந்தேகப் பிராணி... நாலு திசையிலும் பார்த்துட்டுத்தான் தீர்மானம் பண்ணுவாள்... அவ தன்னை மிகவும் நுட்பமாத்தான் ஆணிடம் வெளிப்படுத்துவாள். சுபத்ரா எல்லா எல்லைகளையும் மீறி உன்னிடம் தன்னைக் காட்டிக் கொள்கிறாள்...!"
சிறிது இடைவெளி கொடுத்தாள்.
"ஏன்...! உன் மீது அவளுக்கு ஏற்பட்ட அளவுக்கு அதிகமான பிரியம்... போன வாரம் முழுக்க உனக்கு மஞ்சள் நிறம் பிடிக்குமென

மதுமிதா

"நாடும் அரசியலும் எவ்வளவு தூரத்துக்கு முன்னேறிடிச்சு பாருங்க?"

"எதைச் சொல்றீங்க?"

"அந்த கட்சித் தலைவர், 'தேர்தல் டிக்கெட் கேட்கிறவங்க, விண்ணப்பத்தோடு அவர்கள் செய்திருக்கிற கிரிமினல் குற்றத்துக்கான ஆதாரங் களையும் இணைச்சு அனுப்பினாத்தான் பரி சீலிக்கப்படும்'னு அறிக்கையே விட்டுட்டாரே!"

– சீர்காழி வி. ரேவதி

நகரத்திலுள்ள எல்லா ஜவுளிக் கடையும் நானும் அவரும் ஏறி இறங்கினோம்... அந்த மஞ்சள் புடைவையை எடுக்க...!"

விஸ்வநாதன் ஆச்சர்யமாகப் பார்த்தான்.

"ஆனா... நீ... இன்னைக்கு அவளை அவ மானப்படுத்திருக்கே...!"

"இல்லை எஸ்தர்... நான் ஒதுங்கிக் கொள் கிறேன்... அவ்வளவுதான்!"

"அதான்... ஏன்?"

விஸ்வநாதனின் முகம் மாறியது.

"சுபத்ரா அன்பானவள்... அறிவானவள்.. அழகானவள்...!"

எஸ்தர் நிமிர்ந்தாள்.

"நான் ஒரு ஆண் மகனாய் மட்டும் இருந் தால் இது போதும்... ஆனால் நான் மூன்று தங்கைகளுக்குத் தாய், தகப்பன், சகோதரன்...!"

"தெரியும் விசு...!"

"எனக்கு நிறைய கடமைகள் இருக்கு... இந்த நேரத்தில் எனக்கு ஆடம்பரங்களுக்கு இட மில்லை...!"

"என்ன சொல்றே?"

"என்னைப் பொறுத்தவரை காதல் ஆடம் பரமான விஷயம்...!"

"விசு...?"

"மன்னிச்சிடு எஸ்தர்... சுபத்ராகிட்டயும் சொல்லிடு.. கனவுகள் வேண்டாம் என்று சொல்லிடு...!"

விஸ்வநாதன் எழுந்தான்.

ரங்கராஜன் வீட்டிலிருந்தார்.

"வா... விசு...?"

உள்ளே போனான்.

"ஜாதகம் கொண்டு வந்திருக்கியா?"

ஜோல்னாப் பையிலிருந்து எடுத்துக் கொடுத்தான்.

"ஜாதகம் பொருந்தியிருந்தா முடிச்சுடலாம் விசு...!"

தலையசைத்தான்.

"ரொம்ப எதிர்பார்ப்பாங்களா சார்?"

"இல்ல நான் சொல்லியிருக்கேன்... நாரா யணன் நல்ல மனுஷன்...!"

விஸ்வநாதன் அவரையே பார்த்துக் கொண் டிருந்தான்.

எழுந்து அருகில் வந்தார்.

அவன் தோளில் தட்டினார்.

"கவலைப்படாதே விசு... சுமதி என் பொண்ணு மாதிரி... நான் இந்தக் கல் யாணத்தை நடத்தி வைக்கிறேன்...!"

விஸ்வநாதனின் கண் நிறைந்தது.

விஸ்வநாதன் சைக்கிளை நிறுத்தினான்.

நந்தினி எட்டிப் பார்த்தாள்.

"அண்ணா...!"

கூவினாள்.

அந்தக் கூவலில் வித்தியாசம் தெரிந்தது.

பதறினான்.

"என்ன நந்து...?"

"சரஸ்வதி.... சரஸ்வதி...!"

திணறினாள்.

"என்ன சரசுக்கு...?"

சொன்னாள்.

சரஸ்வதி பெரிய மனுஷி ஆகிவிட்டாள். இவனது மூன்றாவது தங்கை. விஸ்வநாதன் ஸ்தம்பித்தான்.

"இப்ப எங்கே...?"

பின்பக்கம் கைநீட்டினாள்.

தடக்கென நகர்ந்தான்.

நந்தினி முன்னால் போய் மறித்தாள்.

அவசரப்பட்டதுக்கு சின்னதாய் வெட்கப் பட்டான்.

அம்மாவின் ஞாபகம் வந்தது.

அம்மா நீ இருந்து கவனிக்க வேண்டிய விஷயம்.

சரஸ்வதியின் தலைமயிர் நீவி, கன்னம் வழித்து இதம் சொல்ல வேண்டிய நேரம்.

ஆண்பிள்ளை நான் என்ன செய்யப் போகிறேன்?

"சுமதி இருக்காளா...?"

நந்தினி தலையசைத்தாள்.

"அவங்க சாயங்காலம் வந்தாங்க... அவங்க தான் எல்லாம் செஞ்சாங்க...!"

"யார்...?"

"உங்க ஆபீஸ் சுபத்ரா...!"

அதிர்ந்தான்.

பின்பக்கமிருந்து சுபத்ரா வந்தாள்.

"வாங்க... ஏன் லேட்டு...!"

அவள் கண்களையே பார்த்தான்.

ஒரு லிஸ்ட் நீட்டினாள்.

சிறுகதைத் தேர்வுக் கூப்பன்

கடந்த 3.3.96 கல்கி இதழ் முதல் இந்த (31.3.96) இதழ் முடிய வெளி வந்துள்ள சிறுகதைகளில் நீங்கள் சிறந்ததாகக் கருதுவது எந்தச் சிறுகதையை?

கீழுள்ள கூப்பனில், சிறுகதையின் தலைப்பு, ஆசிரியர் பெயர் மற்றும் நீங்கள் அதைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்கான காரணத்தையும் இரண்டே வரிகளில் சுருக்கமாக எழுதியனுப்புங்கள்.

ஒவ்வொரு மாதமும் நீங்கள் இப்படித் தேர்ந்தெடுக்கும் சிறுகதையை எழுதிய ஆசிரியருக்கு ரூ.500 சிறப்புப் பரிசு. காரணத்தை இரண்டே வரிகளில் எழுதினாலும் கச்சிதமாக எழுதும் ஒரு வாசகருக்கும் சிறப்புப் பரிசாக ரூ.100 வழங்கப்படும்!

இம்மாதக் கூப்பன் அனுப்பக் கடைசித் தேதி : 10.4.96.

மார்ச் மாத சிறுகதைத் தேர்வுக் கூப்பன்

சிறந்த சிறுகதை : ....

....

கதாசிரியர் பெயர் : ....

தேர்ந்தெடுக்கக் காரணம் : ....

....

....

....

என் பெயர் : ....

முகவரி : ....

....

....

"நான் கடைக்குப் போகணும்னு நினைச்சேன்... வந்துட்டீங்க... வாங்கிட்டு வந்துடுங்க...!"

தலையசைத்தான்.

"புதுசு கட்டணும்... ஒரு புடைவை எடுத்துட்டு வந்துடுங்க...!"

அதற்கும் தலையசைத்தான்.

பை எடுத்துக் கொண்டு கிளம்பினான்.

புதுப் புடைவையில் சரஸ்வதி வந்து நின்றது.

நடக்கென முழு மனுஷியாய் மாறியது போல பட்டது.

காலையில் பார்த்த அந்தக் குழந்தை எங்கே?

விஸ்வநாதன் உள்ளுக்குள் உடைந்து போனான்.

கண்ணீர் திமிறியது.

சுபத்ரா இவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

விஸ்வநாதன் சமாளித்துக் கொண்டான்.

அப்போதுதான் ஞாபகம் வந்தது.

மணி பார்த்தான்.

ஒன்பது.

"சுபத்ரா... நேரமாயிடுச்சே...!"

"ஆமாம்...!"

"ரொம்ப நன்றி...!"

மிருதுவாய்ச் சிரித்தாள்.

"அப்ப நான் கிளம்பறேன்...!"

தலையசைத்தாள்.

சரஸ்வதி அருகே போனான்.

அவள் கன்னம் தொட்டான்.

"வரட்டுமா...?"

சரஸ்வதி பூவாய்ச் சிரித்தது.

"தெருமுனையில் ஆட்டோ கிடைக்கும்... அதுவரை நான் வர்றேன் சுபத்ரா...!"

நடந்தார்கள்.

சுபத்ராவே பேசினாள்.

"எஸ்தர் சொன்னாங்க விசு... காதல்ங்கிறது ஆடம்பரம்னு நீங்க சொன்னதா...!"

தலையசைத்தான்.

"தப்பாப் புரிஞ்சுக்கிட்டீங்க... காதல் என்பது விரல்கள் உரச சினிமா பார்ப்பது, கால்கள் புதைய கடற்கரை மணலில் நடப்பது, ஜில்லென ஐஸ்க்ரீம் சாப்பிடுவது மட்டுமல்ல விசு... என்னைப் பொறுத்தவரை காதல் என்பது காத்திருத்தல்..."

விஸ்வநாதன் உறைந்து போனான்.

மெல்லத் தொட்டான்.

ஆட்டோ நின்று கொண்டிருந்தது.

அமர்ந்தான்.

கை அசைத்தாள்.

ஆட்டோ புறப்பட்டது.

விஸ்வநாதன் வெகு நேரம் அங்கேயே நின்று கொண்டிருந்தாள்.

மாலை மயங்குகின்ற நேரம்...

25

ரமணி சந்திரன்

சில்லென்று முகத்தில் நீர்பட்டுக் கண் விழித்தவளுக்கு 'ஹோ'வென்று நெஞ்சை அடைத்துக் கொண்டு வந்தது.

அவள் ஆசைப்பட்ட அந்த இரண்டு நாட்கள்! அந்த இரண்டே நாட்கள் அவளுக்கு மறுக்கப்பட்டு விட்டன!

இனி, அவளுடைய கணவனை அணைத்து, ஆறுதல் கூறி, தேற்றி, தைரியம் கொடுத்து... எதுவும் செய்வதற்கில்லை.

"நாளைதான் என்றீர்களே?" என்று மணிவாசகத்திடம் குமுறினாள்.

விசாரித்து அறிந்த விவரத்தை அவன் சொன்னான்.

அறுவை சிகிச்சையைத் துரிதப்படுத்தியது கிருஷ்ணசந்திரன்தானாம். ஒவ்வொரு நாளும் வீணாவதாகச் சொல்லி முடிந்த அளவு விரைவாக- அன்றே சிகிச்சை அளிக்கச் சொல்லி வற்புறுத்தியிருக்கிறான்.

அவனது உடல் ஆரோக்கியம் நன்றாகவே இருந்தது. ஆனால், அவனது மனதின் அமைதியின்மை உடம்பைப் பாதித்து விடக் கூடாதே என்ற கவலை டாக்டருக்கு உண்டாகி விட்டது.

அத்தோடு, டெல்லி 'ஆல் இந்தியா இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் மெடிகல் சயன்ஸ்' ஸிலிருந்து ஒரு பெரிய நரம்பியல் மருத்துவர், ஒரு 'கான்ஃபரன்'சுக்காக பெங்களூருக்கு அன்று வந்திருக்கிறார். டாக்டர் புருஷோத்தமன் அவரிடம் பயின்றவரும் கூட. கேஸ்பற்றி அந்த சீனியரிடம் புருஷோத்தமன் விவரிக்கவும், அந்த அறுவை சிகிச்சையைத் தாமே செய்வதாக அவரும் ஒத்துக் கொண்டு விட்டார்.

முன்தினம் இரவு 'கான்ஃபரன்ஸ்' முடிந்து, கிட்டத்தட்ட நள்ளிரவில்தான் அவர் இதற்கு ஒத்துக் கொண்டதே. எனவே அவருக்கு வசதியாக, அன்று விடியற்காலையிலேயே ஆபரேஷனைச் செய்து முடித்து விட்டார்கள்.

"இந்தியாவின் தலைசிறந்த 'ந்யூரோ சர்ஜன்' அவர். அவர், இந்த அறுவை சிகிச்சையைச் செய்யக் கிடைத்ததே நமக்குப் பெரும் நல்ல காலம் என்பது டாக்டர் புருஷோத்தமனின் கருத்து" என்றான் மணிவாசகம்.

"அப்படியானால் உங்கள் நண்பர் பிழைத்து விடுவாராமா? நல்லபடியாக?" என்று ஆவலே வடிவாகக் கேட்டாள் உதயரேகா.

"அது... அது டாக்டர்தான் சொல்ல வேண்டும்" என்று, மருத்துவரைக் கை காட்டினான் அந்த நல்ல நண்பன்.

"பொதுவாகக் கேசி பிழைத்து நல்லபடியாக வாழ்வதற்கு உரிய வாய்ப்பு விகிதம் மிகவும் குறைவே. நூற்றுக்கு ஒன்று... இரண்டு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் கிருஷ்ணசந்திரனுக்கு வாழ வேண்டும் என்கிற பிடிவாதம் இருக்கிறது. உங்களிடம் அளவு கடந்த அன்பு இருக்கிறது. உங்களை விட்டுப் பிரிந்து போய்விடக் கூடாது என்கிற வெறியே இருக்கிறது. இது ஒரு நல்ல அறிகுறி. "ஒரு நோயாளிக்கு அளிக்கப்படும் சிகிச்சை வெற்றி பெறுவது மூன்று விஷயங்களைப் பொறுத்தது. ஒன்று வைத்தியரின் முயற்சி. கேசிக்கு இந்த அறுவை சிகிச்சை செய்தவர் இந்தியாவிலேயே தலை சிறந்தவர். ஏன், உலகத்தின் தலை சிறந்த நிபுணர்களில் ஒருவர் அவர். அடுத்து நோயாளியின் மனவலிமை. கேசிக்கு அதிலும் குறை வில்லை. அடுத்தது இறையருள். எல்லாம் இருந்தாலும் அந்தக் கடவுளின் கருணையில்லாமல் எதுவும் நடப்பது இல்லை" என்றார் டாக்டர் புருஷோத்தமன்.

இவ்வளவு நேரம் பேசியதில் தனக்கு வேண்டியதாய் அவர் ஒன்றுமே சொல்லவில்லையே என்றிருந்தது உதயரேகாவுக்கு. "இப்போது தான் 'ஆபரேஷனைச் செய்து முடித்தாயிற்றே. அது வெற்றியா இல்ல... அது என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்குமே, டாக்டர்?" என்று நேரடியாகக் கேட்டாள்.

கைகளை இறுக மூடிமூடித்திறந்தபடி, கண்ணிலேயே உயிரைத் தேக்கி அவள் கேட்பதைப் பார்க்க டாக்டருக்கும் பரிதாபமாகத் தான் இருந்தது. ஆனால் அவள் விரும்பும் பதி

லைச் சொல்வது அவர் கையில் இல்லையே!

" 'ஆபரேஷன் வெற்றி. ஆனால்..' என்று அநியாயமாய் ஒன்று சொல்வார்கள். கேஸி விஷயத்தில் வேடிக்கையாகக் கூட அந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்த நான் விரும்பவில்லை. ஆனால், அறுவை சிகிச்சையைப் பொறுத்த வரையில் அது முழு வெற்றிதான். கட்டியைப் பூரணமாக அகற்றிவிட்டோம். ஆனால் மூளை நம் உடலில் மிகமிக முக்கியமான பகுதி; மிகமிக நுண்ணியது. அதன் ஒவ்வொரு 'செல்'லும் முக்கியமானது. அதில்.... இப்போதைக்கு மூளைக்கு எந்தவித பாதிப்பும் கூடாது என்பது முக்கியம். உடல் உறுப்புகளினால் பாதிப்பு கூடாது என்று 'ஹார்ட் லங்' மிஷினில் போட்டிருக்கிறோம். வெளிப் பாதிப்பு கூடாது என்று மயக்கத்தில் வைத்திருக்கிறோம். உன் காயங்கள் ஆறும்வரை இப்படியே இருக்கட்டும். பிறகு பார்ப்போம்."

கிருஷ்ணசந்திரன் அஞ்சிய 'கோமா' நிலை பற்றி இவர் எதுவும் கூறுவதாக இல்லை. கட்டியினால் இனி மரணம் இல்லை. ஆனால், அந்த 'மெர்சி கில்லிங்?' அவனுக்கு அவன் இருந்தாலே போதுமே! 'பொட்டோடு, பூவோடு' என்பதற்காக இல்லை. அவன் இருக்கிறான் என்பது மட்டுமே கூட....

"ஆனால் டாக்டர்.." என்று தொடங்கியவளை இடைமறித்து, "மற்றதெல்லாம் பிறகு பார்க்கலாம் என்றேனே. முதலில் நீங்கள் கடவுளிடம் வேண்டிக் கொள்ளுங்கள். இனி எல்லாம் அவர் கையில்தான் இருக்கிறது" என்று முடித்து விட்டார் டாக்டர்.

அதாவது, எது நடந்தாலும் பொறுப்பு அவருடையது இல்லை என்கிறார்! கனவில் நடப்பவள் போலக் கணவனின் அறைக்கு வந்து சேர்ந்தாள் உதயரேகா. கட்டிலின் அருகே சென்று நின்றவளின் பார்வை அங்கம் அங்கமாகக் கணவனை வருடியது. எத்தனை [illegible]கள்! இவையெல்லாம் என் கணவரை எப்படிக் காப்பாற்றப் போகின்றன?

ஆனால், கடவுள்தான் காப்பாற்ற வேண்டுமாம்?

கிருஷ்ணசந்திரனின் கட்டிலின் அருகே மண்டியிட்டவளின் மூடிய இமைகளின் பின்னே ஒளி வெள்ளம் தோன்றிப் புருவ மத்தியில் நிலைகொண்டு பேரொளியாய் மாற, அவள் தன்னை மறந்தாள்.

தொடர்ந்து மூன்று தினங்கள், தன்னைச் சுற்றிலும் என்ன நடந்தது என்றே உதயரேகா அறியாள்.

''வர வர அரசியல்வாதிங்களுக்கு துளிக் கூட மக்களிடம் பயமில்லாம போச்சு!''

''எப்படி சொல்றே?''

''முதலீடே இல்லாமல் கோடி கோடியா சம்பாதிக்கும் முதல்வரே வருகன்னு பேனர் கட்டி இருக்காங்க!''

– தஞ்சாவூர் ராஜபாரதி

அது அவளது கற்பனையாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால், சுயம் பிரகாசமாய் உருவம் அறியாமல் நின்ற ஏதோ ஒன்றிடம் கணவனைக் காப்பாற்றும்படி முறையிட்டது மட்டுமே அவளுக்குத் தெரியும்.

மற்றபடி, மணிவாசகத்தின் வற்புறுத்தலில் உண்டது, உறங்கியது, டாக்டர்கள் கிருஷ்ணசந்திரனின் சிகிச்சைக்காக வந்தபோது வெளியே சென்றது, வந்தது எதுவுமே அவளுக்கு நினைவில்லை.

எல்லாமே, விழித்தெழுந்தபின் நினைவுகூட வாராத கனவு போல நடக்க, அவளின் ஒரு கூறு மட்டும் தன் முறையீட்டை நிறுத்தவே இல்லை!

கடைசியாக ஒரு நர்ஸ். அவள் கன்னத்தில் மென்மையாகத் தட்டி, "பாருங்கள் மிசஸ் கிருஷ்ணசந்திரன், உங்கள் கணவர் பிழைத்து விட்டார். இப்போது கண் விழிக்கப் போகிறார். பாருங்கள்!'' என்று இனிய குரலில் கூறி, அவளை எழுப்பி நிறுத்தியபோதுதான் அவள் முழுமையாக நனவுலகுக்குத் திரும்பினாள்.

வெள்ளமாகப் பொங்கிப் பெருகிப் பார்வையை மறைத்த கண்ணீரை, அவசரமாக இமைகளைத் தட்டித்தட்டி அகற்றியபடியே கணவன் முகத்தை வைத்த கண் வாங்காமல், அவள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது, கிருஷ்ணசந்திரனின் இமைகள் லேசாக அசைந்தன.

இருமுறை தட்டி விழித்தவனின் பார்வை, மனைவியின் முகத்தில் நிலைக்க, "உதி..." என்றான் பலவீனமான குரலில்.

அதன்பின், கிருஷ்ணசந்திரனின் ஆரோக்கியம் சற்றும் பின்னடையவில்லை.

டாக்டர் புருஷோத்தமனே வியக்கும்படியாக வெகு விரைவில் குணமடைந்தான். "எல்லாம் மனைவி என்கிற மந்திரமாக்கும். 'காற்றில் ஏறி அவ்விண்ணையும் சாடுவர் காதல் பெண்டிர் கடைக்கண் பணியிலே' என்றார் பாரதியார். நம் கேசி, யமலோக வாசல் வரை சென்றுவிட்டு, பாசக்கயிறு, எமகிங்கரர்கள் எல்லோரையும் உதறித் தள்ளி விட்டுத் திரும்பி ஓடி வந்து விட்டான்பா'' என்று கிண்டல் செய்தார் அவர்.

நண்பன் மனைவியைப் பெருமையுடன் நோக்கி, "அந்தக் கால சாவித்திரி சத்தியவான் கதையை இனி நான் கூட நம்புவேன் கேசி. அப்ப்பா! அந்த மூன்று நாட்கள் சிஸ்டர் முகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமே! பொதுவாக எனக்கு இந்தக் கடவுள் நம்பிக்கை எல்லாம் அவ்வளவாகக் கிடையாதுதான். ஆனால்... என்னவோ, சிஸ்டரின் பிரார்த்தனைதான் உன்னைத் திருப்பிக் கொணர்ந்தது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம்!'' என்றான் மணிவாசகம்.

கிருஷ்ணசந்திரன் பெருமிதமாய்ப் புன்னகைக்க, "என்ன அநியாயம்! என் சீனியரைக் காலைப் பிடித்துக் கெஞ்சாத குறையாகக் கூட்டி வந்து 'ஆபரேட்' பண்ண வைத்து, என் பசி, தாகம், தூக்கம் அத்தனையும் தியாகம் செய்து, மணிக்கொருதரம் வந்து நானே நேரடியாகக் கவனித்திருக்கிறேன், பாராட்டு மட்டும் ஒட்டுமொத்தமாய் சிஸ்டருக்கா?'' என்று குறைப்பட்டு விட்டுச் சிரித்தார் புருஷோத்தமன்.

"இப்படி அருமையான நண்பர்கள் இருப்பதுதான் அவர் பிழைத்ததன் முக்கிய காரணம்'' என்றாள் உதயரேகா மகிழ்ச்சியோடு. முறுவலித்தபடி, நண்பர்கள் இருவரும் குடித்து முடித்த காப்பி கப்களை வாங்கி வைத்தாள்.

"ஓகே, மணிவாசகம். இனி கேசியாய் நம்மை வெளியே போ' என்று சொல்லும்முன்பாக, நாமாகக் கிளம்பி விடலாமா?'' என்று புருஷோத்தமன் எழ, மணிவாசகமும் புன்னகையோடு கிளம்பினான்.

"ஆமாமாம். அதுவும் சரிதான். அத்தோடு, இன்று எனக்கு உங்கள் பெங்களூரைச் சுற்றிக் காட்டுவதாகச் சொல்லியிருப்பதையும் மறக்க வேண்டாம்'' என்று டாக்டர் நண்பனிடம் நினைவூட்டியவன், "சிஸ்டர், உங்களுக்கு ஏதாவது வாங்கி வரவேண்டுமா?'' என்று அவளிடம் விசாரித்தான்.

அதற்குள், "புரு" என்று நண்பனை அருகழைத்து, கிருஷ்ணசந்திரன் ஏதோ கேட்க, அதற்குப் பதிலளித்து விட்டு, "ஜமாய்!'' என்று சிரித்தான் அந்த சிநேகிதன்.

கிருஷ்ணசந்திரன் உடலில் பலம் பெருகப் பெருக, முன் மாலையில் நண்பர்கள் இப்படிச் சேர்ந்து பேசுவது வழக்கம்தான். அன்று மணிவாசகமும் புருஷோத்தமனும் சென்றதும், மனைவியை நோக்கி முறுவலோடு கை நீட்டினான் கிருஷ்ணசந்திரன்.

பதிலுக்குப் புன்னகை புரிந்தவாறே, அருகில் வந்து அமர்ந்து, அவன் கையைப் பற்றிக் கொண்டாள் மனைவி.

மக்கள் உடலில் நோய் தோன்றும் வரலாறு

நோய் வருவதற்கான காரணங்கள் :–

1. பழவினை – முன்வினைத் துன்ப (பாப)ங்களாலும்
2. நாம் உண்ணுகின்ற உணவின் செயல்களாலும் அளவுப்படி நீர்பருகாமை – அளவுக்கு மீறி நீர் அருந்துதலாலும் அளவுப்படி உணவு உண்ணாமை – அளவுக்கு மீறி உணவு உண்ணுதலாலும் ஒரு பொழுது மட்டும் உணவு உண்டு பலபொழுதுகள் உண்ணா நோன்பு நோற்பதாலும் – அடிக்கடி பட்டினி கிடத்தலாலும் சலிப்புடன் சாப்பிடுவதினாலும்
3. சகிப்புத்தன்மை இல்லாததினாலும்
4. கோபப்படுதலினாலும்
5. எப்பொழுதும் சத்தமாய்ப் பேசுதலினாலும்
6. உடற்பயிற்சி யாதுமின்றி – தொழிலற்று சோம்பலாய் இருத்தலினாலும்
7. பச்சை மரத்தை வேருடன் வெட்டி சாய்ப்பதாலும்
8. ஈரத்துணியை எப்போதும் உடலில் கட்டிக்கொண்டே இருத்தலினாலும் – அடிக்கடி மழையில் நனைவதினாலும் எப்போதும் ஒத்மாயிருக் (ஈரமாய்)கின்ற சதுப்பு நிலத்தில் வசிப்பதனாலும் – எப்போதும் பனியிலேயே திரிகின்றதாலும்
9. மது அருந்தி வெறிகொண்டு மதிமயங்கி பேசுவதனாலும் – சூது ஆடுவதினாலும் – சூது செய்வதினாலும்
10. சபையில் சங்கீதம் கேட்கும் போது இராக ஆலாபனையின் போது தப்பும் தவறுமாக தாளமிடுதலும் தலையசைத்தலும்

என்று பதினென் சித்தர்களில் ஒருவரான தேரையர் இயற்றிய
தேரையர் கரிசல் என்கிற பழமையான சித்த மருத்துவ நூல் கூறுகிறது.

–சித்த மருத்துவர் டாக்டர் A. ராமலிங்கம், பி.ஐ.எம்.

சற்று நேரம் அப்படியே இருந்தவள், ஓர் ஆறுதல் பெருமூச்சுடன், "இப்போது எவ்வளவு நிம்மதியாக இருக்கிறது! முன்பெல்லாம், ஒருபக்கம் உன் அருகாமையை அனுபவிக்கும் போதே இன்னொருபுறம் 'ஐயோ ஐயோ' என்று பதைப்பாகவே இருக்கும். எல்லாம் மறைத்து நடிப்பது வேறு. அந்தத் துன்பம் ஒன்றும் இனி இல்லை என்றால் பாதி, அதை நம்பக்கூட முடியவில்லை!" என்றுரைத்தாள்.

பேச்சின்றி அவன் நெற்றியை வருடி விட்டான் அவன்.

தலையைத் தொட்டுப் பார்த்துவிட்டு, "முடியை ஒட்ட எடுத்து விட்டார்களோ! பார்க்க அசிங்கமாக இருக்கிறதா?" என்று அவள் வினவினாள்.

"உதடும், மூக்கு, புருவம், கண் எல்லாம் இன்னமும் பளிச்சென்று எடுப்பாய்த் தெரிகிறது" என்று மென்குரலில் இயம்பியவன், "சந்திரனுக்குச் சிகை உண்டாமா?" என்று சன்னமாய்ச் சிரித்தாள்.

கூடச் சேர்ந்து முறுவலித்தவன் முகத்தில் யோசனை பரவியது. "அம்மா, அப்பா அறிவார்களா, உதி?" என்று கிருஷ்ணசந்திரன் சற்றுக் கவலையோடு வினவினான்.

"அது... அது பிறகு பேசுவோமே!" என்று உதயரேகா தயங்கவும், "எனக்கு இனி ஒன்றுமில்லை, உதிம்மா. டாக்டரிடமே கேட்டு விட்டேன். சொல்லு. அவர்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று மீண்டும் கேட்டான்.

"இல்லை, குணமாகி வீடு திரும்பினால் பிறகு சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று சும்மா உங்களோடு செல்வதாக மட்டும் சொல்லச் சொன்னேன்..."

லேசாக இமை இடுக்கி நோக்கி, "குணமாகியிரா விட்டால்?" என்று கேட்டான் கணவன்.

லேசாக அவள் முகம் வாடியபோதும் அவன் விடாமல் கேட்கவும், "உங்களோடு நானும் தேசாந்திரம் போகப் போவதாக எழுதி விட்டு இங்கேயே இருந்து விடலாம் என்று, காரில் இங்கு வரும்போதே முடிவு செய்திருந்தேன்" என்றாள் அவள்.

அவன் மீண்டும் கேள்வியாய் நோக்கவும், "அப்படி உங்களை அழிக்க நான் விட்டு விடுவேன் என்று நினைத்தீர்களா? தடுக்க சத்தியாகிரகம் செய்திருக்க மாட்டேனா? இந்த டாக்டர் உங்கள் நண்பர். அவருக்கும் இந்த 'மெர்ஸி கில்லிங்' அப்படி ஒன்றும் உவப்பாய் இருக்க முடியாது. எனவே, அதை நிறுத்துவது கடினமல்ல. கல்வியில் எனக்குப் பல தகுதிகள் உண்டு. நம் இருவர் செலவுக்கும் போதுமானதாக, இங்கேயே ஒரு நல்ல வேலையைத் தேடிக் கொண்டு, உங்களையும் பார்த்துக் கொண்டு, இங்கேயே இருந்து விடுவது என்று தீர்மானித்திருந்தேன்" என்றாள் அவள் உறுதியான

குரலில்.

பெருமை பொங்க, மனைவியின் முகத்தை மெல்ல வருடினான் அவன். மனைவி, தன்னிடம் உயிரை வைத்திருக்கிறாள் என்றால் எந்த ஆண்மகனுக்குத்தான் ஆனந்தமாய் இராது?

"முடிந்த அளவு என்மேல் படும்படி நெருங்கி உட்காரேன், உதி. உன்னைத் தொடத் தொட என்னமோ பலம் பெருகுவது போலத் தோன்றுகிறது.. ஒன்றும் பயமில்லை. நான் புருஷோத்தமனிடம் கேட்டு விட்டேன்" என்று மனைவியை அருகழைத்தான் கிருஷ்ணசந்திரன். கூடவே, "இன்றைய நிலையில் நானும் அதிகப்படியாய் ஒன்றும் போய் விடப் போவதுமில்லை!" என்று உதட்டைப் பிதுக்கி விட்டு நகைத்தான்.

டாக்டரின் 'ஜமாய்'யும் சிரிப்பும் நினைவு வர, உதயரேகாவின் முகம் சிவந்த போதும், கணவனின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற அவள் சற்றும் தயங்கவில்லை.

கைகள் பின்னிப் பிணைத்திருக்க, தோளோடு தோள் ஒட்டியபடி இருவரும் அமர்ந்து கொண்டனர்.

ஏதோ, மலையை வென்ற உணர்வு இருவருக்கும். களைப்புந்தான். ஆனால், "அப்பாடி!' என்பது போல நிம்மதியான சோர்வு.

மனைவியின் மென் விரல்களை வருடியபடி கிருஷ்ணசந்திரன் சொன்னான். "அம்மா, அப்பா, இப்படியே நினைத்துக் கொண்டிருக்கட்டும், உதி. என்னை நீ திருத்தி அழைத்து வந்து விட்டதாகவே இருக்கட்டும். இதையெல்லாம் அறிந்தால் வேதனைப் படுவார்கள். அனாவசியமாய் அவர்களுக்கு அந்தத் துன்பம் ஏன்?"

"சொல்ல வேண்டாம் என்றுதான் நானும் நினைத்தேன். ஆனால் அதன் காரணம் வேறு. ஒரு தரம் இப்படி நடந்து விட்டதால், அவர்களுக்கு உங்களை உன்னிப்பாய்க் கவனித்துக் கொண்டே இருக்கத்தோன்றும். சும்மா, ஏதேனும் யோசனையில் நீங்கள் வேறு கவனமாய் இருந்தால்கூட, மீண்டும் எதை மறைக்கிறீர்களோ என்று கவலைப்படத் தோன்றும். அதனால்தான், அநியாயமாய் உங்களை மாமா அத்தை தவறாக நினைத்துக் கொண்டு இருப்பார்களோ என்று மனதுக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருந்தால்கூட, பரவாயில்லை, இப்படியே இருக்கட்டும் என்று எண்ணினேன்" என்றாள் அவள்.

"உன் காரணமும் சரிதான்" என்றான் கணவன்.

"ஆனால் ஒன்று. இனி, இந்த மாதிரி ஒளிவு மறைவுகள் எதுவும் என்னிடம் கூடாது. என்ன! இனிமேல் எதையும் ஒளித்து வைத்துத் தனியாக வேதனைப்படமாட்டீர்களே?"

மனைவியின் முகத்தைத் திருப்பிப் பார்த்து விட்டு, ''போச்சுடா! அப்பா அம்மாவைச் சொல்லி, நீயே அதுபோலக் கவலைப்படு வாயா? நிச்சயமாக உன்னிடம் எதையும் மறைக்க மாட்டேன். சத்தியமாய் மாட்டேன். இனி நிம்மதியாக இருப்பாயா? என்னடா? அதுதான் சத்தியம் செய்துவிட்டேனே, நான் சத்தியத்தை மீறுவேனா?'' என்று ஆதரவாய்ப் பேசி, அவள் கண்களில் திரண்டிருந்த கண்ணீரை அன்போடு துடைத்து விட்டான் கிருஷ்ணசந்திரன்.

ஆறுதல் உற்றவளாய் அவள் மெல்லப் புன்னகைக்கவும், ''உன்னிடம் ஒன்று கேட்க நினைத்திருந்தேன், உதி. உன்னிடம் நான் பல முறை மிகவும் கடுமையாவும், வருந்தப்படும் படியாகவும் பேசியிருக்கிறேன். அதெல்லாம் ஏன், எதனால் நேர்ந்தவை என்று இப்போது புரிந்து கொண்டாய் தானே? என்று வினவினான்.

“உம்... எல்லாமே... ஆனால், கிருஷ், அந்த முதல் தடவைதான் கொஞ்சம் குழப்பம். அப்போது என்னைக் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளுவேன் என்றீர்களே! அதுதான் இன்னமும் புரியவில்லை. முதல் முதலாகப் பார்க்கும் போதே எப்படி, அப்படி?'' என்று விளக்கம் கேட்டாள் மனைவி.

“முதல் தடவையா? உன்னை நான் அதற்கு முன் பலமுறை பார்த்திருக்கிறேன், தெரியுமா?''

“அப்படியா?! எப்போது?”

“உதி, அம்மா, வகவிடம் நேரில் பார்க்கும் போதெல்லாம் கடுமையாகப் பேசி, முகம் வாடச் செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் எனக்கு. அவர்களின் சிரித்த முகத்தை ஆசை தீரப் பார்ப்பதற்காக அங்கங்கே மறைந்திருந்து கவனிப்பேன். ஆசை தீரப் பார்ப்பதில் அவர்களோடு உன் முகமும் சேர்ந்து கொண்டது. அதனால் நீ புதியவள் என்கிற எண்ணமே எனக்குக் கிடையாது.''

“ஓகோ!” என்று கணவன் பேச்சை ரசித்தவளுக்குத் தனக்கும் அதேபோல அவன் புதியவன் என்கிற எண்ணமே இல்லாதிருந்தது நினைவு வந்தது. என்ன பொருத்தம் என்று வியந்தபடி அவனிடம் அதைக் கூறினாள்.

கூடச் சேர்ந்து முறுவலித்தான் அவன். ''அன்றைக்கு, நீ அலுவலகத்துக்கு வந்து என்னை அதட்டினாயே, சிறு குழந்தை ஒன்று நீதிபதி ஸ்தானத்தில் இருந்து கண்டிப்பது போல எவ்வளவு அழகாக இருந்தது தெரியுமா? உன்னிடம் என் நிலைமையைச் சொல்லலாமா என்றுகூட ஒரு கணம் தோன்றி விட்டது. யோசித்தேன். உனக்கு என் வீட்டாரிடம் அவர்களிலும் அம்மாவிடம் மிகுந்த பாசம் இருந்தது நன்றாகத் தெரிந்தது. நான்தான் அன்றைக்கு எல்லோருக்கும் பொல்லாதவன் ஆயிற்றே! உன்னிடம் கடுமை காட்டினால் என்னவர்களிடம் இன்னமும் அதிகமாய் ஒட்டிக் கொள்வாய் என்பது ஒரு காரணம்...''

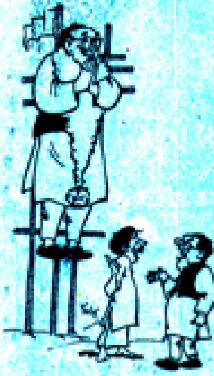
“மற்றது?”

“மற்றதா?... அடுத்த காரணம்... உனக்கு என் மேல் எந்த விதப் பற்றும் உண்டாகி விடக் கூடாது என்பதுதான்.''

சட்டெனச் சிரித்தாள் உதயரேகா. “என்னை விரட்டுவதற்காகவா? நல்ல திட்டம்தான்! பிரமாதம்! ஆனால், உரிமைக் காரியாக வந்து நின்றால் இப்படி வெளியேற்ற முடியாதே என்று அன்றிலிருந்துதான் உங்களை மணப்பது குறித்து நான் தீவிரமாக நினைக்கத் தொடங்கினேன், தெரியுமா?'' என்றுரைத்து, சலங்கை ஒலியாய் மீண்டும் நகைத்தாள்.

மனைவியின் சிரிப்பை ஆவலாகப் பார்த்திருந்து விட்டு, "இதே சிரிப்புத்தான்! இந்தச் சிரிப்புத்தானே என்னை விழத் தட்டியது!'' என்றவன், உடனே திருத்தி, "இதுவேதான் என் உயிரைக் காத்ததும். அன்று என் பிடிவாதம் வீழ்ந்திரா விட்டால், பிழைப்பதில் இந்த வேகமும் எனக்கு வந்திராது. உதி, அமுதம் உண்டு அமர ஆனார் என்று படித்திருக்கிறாயாடா? நானும் அப்படித்தான்! இந்த இதழ் அமுதம் உண்டு, நானும் இறப்பிலிருந்து மீண்டு விட்டேன்! ம்ம... பழைய நினைவு என்னென்னவோ ஆசைகளைத் தூண்டுகிறது. இப்போதைக்கு, ஒரு சின்ன 'சாம்பிள்' கிடைக்குமா? அல்லது ஊருக்குப்போய், ஒட்டு மொத்தமாகவே பெற்றுக் கொள்ளலாமா?'' என்று அவன், ஒற்றைப் புருவம் உயர்த்திக் கேட்கவும், உதயரேகாவின் முகம் அந்த உதயகாலக் கீழ் வானம் போலவே செக்கச் சிவந்து போயிற்று!

(முற்றும்)

“என்னோட 57-வது பிறந்தநாள் விழாவுக்கு 57 அடி உயரத்துக்கு கட்-அவுட் வைக்காம, வெறும் 52 அடி உயரத்துக்கு ஏன்யா கட்-அவுட் வச்சிருக்கீங்க...?”

“அது உங்க வயசைப் பொறுத்தது இல்லை தலைவரே... ரூபா ஒரு கோடி ஊழலுக்கு ஒரு அடி உயரம் வீதம், நீங்க பண்ணின 52 கோடி ரூபா ஊழலுக்காக அப்படி செஞ்சோம்...!”

- ஆர்.கே.

தாவணி

தலையில் சுமந்து வந்து போட்ட வேலிக்கருவை முள்கட்டு தொப்பெனத் தரையில் விழுந்தது. கம்மாடாகிய சேலைத் தலைப்பை உதறி இடுப்பில் செருகினாள் அஞ்சலை. காலை எட்டு மணிக்கே வெயில் தகித்தது. உடலெங்கும் வியர்வை ஆறு போல் ஓட, கிழிந்திருந்த ரவிக்கை உடலோடு ஒட்டிக் கொண்டது. உடுத்தியிருந்த புடைவை வேர்வையால் நனைந்து முடைநாற்றம் வீசியது. தனக்குத் தானே முகத்தைச் சுழித்துக் கொண்டாள். 'இந்தப் பொங்கலுக்காச்சும் ஒரு சீலை எடுக்கணும்.'

சேலையைப் பற்றி யோசித்ததுமே முத்தம்மா கிழவிதான் நினைவுக்கு வந்தாள் அஞ்சலைக்கு. முத்தம்மா யாருமற்ற அனாதை. அவளது நிலையை உள்ளூர் வி.ஏ.ஓ.தான் தாசில்தாருக்கு எழுதி, மாதந்தோறும் உதவித் தொகை வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதோடு கூட வருடத்துக்கு ஒருமுறை நூல் சேலை இலவசமாகக் கொடுக்கிறார்கள்.

பொங்கலுக்கு ஒரு புடைவை கிடைத்தது. சாம்பல் வண்ணத்தில் சிவப்பு நிறக் கரை போட்டு. உயரம் குறைவுதான் என்றாலும் கூட அந்தப் புடைவை பார்க்க மிகவும் அழகாக இருந்தது. பொங்கலன்று அதைக் கட்டிக் கொண்டு அஞ்சலையிடந்தான் முதலில் வந்தாள் முத்தம்மா.

"அஞ்சலே... எலே அஞ்சலே... ஏஞ்சீல நல்லாயிருக்கான்னு பாரு புள்ளே." சிறு குழந்தையின் மகிழ்ச்சி முகமெல்லாம் சிதறிக் கிடக்க, வாயில் வெற்றிலையை மென்றபடியே கூப்பிட்டவளைப் பார்த்தாள் அஞ்சலை. தையலே நெய்தலாய் ஆகிப் போயிருந்த புடைவையையே கட்டிக் கொண்டிருந்த முத்தம்மா மறைந்து, புத்தம் புதுச் சேலையில் அவளை அடையாளமே தெரியவில்லை அஞ்சலைக்கு.

"அத்தே... ரொம்ப நல்லாருக்கத்தே. அடையாளமே தெரியலைத்தே."

"அப்பிடியா சொல்றே... இந்தச் சீலய அந்தாபீஸுக்குப் போயி வாங்கிட்டு வர்றதுக்குள்ள என்பாடு ரொம்பக் கஷ்டமாப் போச்சு புள்ளே!"

"ஏன்த்தே... சீல சும்மாதான குடுத்தாங்க! நீ என்னமோ ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டேங்கறியே..."

"சும்மா குடுத்ததுனாலதான்புள்ள அப்படி சீரழிச்சாங்க! காசு கொண்டு போயிக் கடையிலே வாங்கினா, நம்ம சவுகரியத்துக்கு வாங்கலாம்லே? என்ன கலரு இது! சோளையா.. ரத்தஞ்சுண்டுனாப்ல..."

அலுத்துக் கொண்டாள் முத்தம்மா. இதே முத்தம்மா சென்ற ஆண்டு வரை வேலையுமில்லாமல், கூலியுமில்லாமல் கிழிந்து நைந்து போன துணியுடன் உலாவியது நினைவுக்கு வந்தது. வானம் பொய்த்துப் போய்... மழையில்லாமல் கிணறுகளெல்லாம் வறண்டு போய்... 'சென்ற ஆண்டின் கொடுமை எந்தக் காலத்துக்கும் வரக்கூடாது' என்று தனக்குள் முனகிக் கொண்டவளைப் பார்த்தாள் முத்தம்மா.

'தானங்குடுத்த மாட்டப் பல்லப் புடிச்சுப் பாத்தானாம்' கதையால்லே இருக்கு? ஒண்ணுமே இல்லாம நாறிப் போயிக் கெடந்ததுக்கு இது பத்தாதா இவளுக்கு? கலர் புடிக்கலையாமுல்லே கலரு... கெழவிக்கி வந்த வாழ்வப் பாரேன்'. மனசுக்குள் நொடித்தாள். ஆனாலும் முகத்தில் முறுவல் காட்டினாள் அஞ்சலை.

"ஆமாத்தே... நீ சொல்றதும் சரிதான்... என்ன இருந்தாலும் காசு போட்டு வாங்குனம்னா அது கணக்கே தனிதானே..."

"ஆமா அஞ்சலை... புள்ளைங்கல்லாம் எங்க?"

"ஏத்தே? எதுக்குக் கேக்கற?"

"இல்ல புள்ள. நல்ல நாளும், பெரிய நாளுமாப் புள்ளைகளைப் பாத்துட்டுப் போகலாம்னு வந்தேன். எனக்காரு இருக்கா சொல்லு..."

"ஏத்தே, நாங்கல்லாம் இல்லியா... இப்பிடிப் பேசுனா எனக்குக் கெட்ட கோவம் வரும்!"

"சரி, பேசலடி தங்கம். புள்ளைங்க வந்துச்சுன்னா... இந்தா நாங் குடுத்தேன்னு ஆளுக்கு எட்டணா எடுத்துக்கச் சொல்லு."

இரண்டு ரூபாய்த் தாளை நீட்டினாள் முத்தம்மா. இதைச்

நாகை கவின்

சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை அஞ்சலை. வாங்குவதற்குத் தயக்கமாக இருந்தது அவளுக்கு. அன்றைய நிலையில் இரண்டு ரூபாய் என்பது பெருந்தொகையே. எவ்வளவோ செலவுகளுக்காகும்.

"உக்காருத்தே காப்பித் தண்ணி குடிச்சிட்டுப் போவலாம்."

"ஏம் புள்ள பொங்க வைக்கலியா நீ?"

"எங்கத்தே பொங்கறது? என் மனசுதான் பொங்குது? அந்தப் பாவி மனுஷ னுக்கு இப்படியா சாவு வந்து பொட்டுனு போவணும்... போனவரே போனாரு.. எங்களையும் கூட்டிட்டு போயிருக்கக் கூடாதா... கண்ணுல்ல அந்த ஐயனா ருக்கு."

"ஏங் கெடந்து புலம்பறே? நடந்தது நடந்து போச்சு... சமாளிக்கணும் புள்ள."

"சமாளிச்சிட்டுத்தானே இருக்கேன்த்தே!"

பேசிக் கொண்டே வெல்லத் தூள் போட்டு வடிகட்டிய வெறுங் காப்பியை வைத்தாள் அவள் முன். எடுத்துக் குடித்த படியே கேட்டாள் :

"புள்ளைங்க எங்கன்னு கேட்டா பதிலு சொல்லலையே!"

"தப்புக் கடலை பொறுக்கப் போயிருக்குங்கத்தே."

"இப்ப ஆரு ஊட்லே கடலைக்காய் வெட்டு னாங்க... ஒண்ணுந் தெரி யலியே..."

"அதான், பூச்சக் காட்ல."

"சரி சரி, புள்ளைங்க

தாறுமாறாக விலையேறப் போகிறது தர்பூசணி!

இந்த ஆண்டு தர்பூசணியின் விலையும் எக்கச்சக்கமாக உயர வாய்ப்பிருக்கிறது. காரணம்?

"இந்த தர்பூசணி மானாவாரிப் பயிர். 90 நாட்களில் விளையக் கூடியதுதான். என்றாலும் இது முழுக்க முழுக்க வட கிழக்குப் பருவ மழையைத்தான் நம்பியிருக்கிறது. இந்த ஆண்டோ 26 நாட்கள் பெய்ய வேண்டிய வடகி. பருவமழை ஏமாற்றி விட்டது. வழக்கமாகப் பெய்வதில் முப்பது சதம்தான் பெய்துள்ளது. இதனால் வழக்கமான தர்பூசணி விளைச்சலில் 25 சதம்தான் இந்த ஆண்டு விளைந்துள்ளது!" என்று கூறும் விவசாய நிபுணர் எஸ்.எஸ். நாகராஜன், "இது நடுத்தர விவசாயிகளின் பயிர் என்பதால் இந்த ஆண்டு அவர்களுக்கும் ஏக பாதிப்பு!" என்கிறார்.

தர்பூசணிக்குக் கிராக்கி ஏற்பட்டதற்கு இன்னொரு சமூகக் காரணமும் இருக்கிறதாம். "முன்பெல்லாம் வசதிபடைத்தவர்கள் தர்பூசணி சாப்பிடுவதை கௌரவக் குறைச்சலாக நினைத்தார்கள். இப்போது ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டல்களிலும் இதை அலங்காரமாகப் பரிமாற ஆரம்பித்து விட்டதாலும் கிராக்கி அதிகமாகி விட்டது!" என்கிறார் நாகராஜன்.

- எஸ்.வி.என்.

வண்ணப்படம் : யோகா

வர்றதுக்குள்ளே கஞ்சி காச்சு. ஆர்னாச்சும் பொங்கச் சோறு கொண்டாந்தா நா வந்து குடுக்கறேன்."

"சரித்தே."

மறக்காமல் இரண்டு ரூபாயைத் தந்து விட்டுத்தான் போனாள். அதற்கு முன் மூன்று நாட்களாகப் பட்டினி இல்லை. கடலைக்காய் வெட்டப் போயிருந்தாள் குழந்தைகளோடு. கடலை வெட்டும் போது எவ்வளவு கடலை வேண்டுமானாலும் தின்று கொள்ளலாம். அதற்குக் கட்டுப்பாடில்லை. ஆனால் வெட்டி முடிந்து, கடலையைக் கொடியிலிருந்து ஆய்ந்து, அளந்து கொட்டி விட்டு வரும் போது கூடையைக் கவிழ்த்து, மடியை உதறிக் காட்டி விட்டுத்தான் வர வேண்டும்.

கடலைக் காடு முழுக்க வெட்டி முடிந்ததும், பெட்டிக் கூடை, களைக் கொட்டோடு போய் மண்ணைச் சேய்த்து, மண்ணில் தப்பியிருக்கும் கடலைகளைப் பொறுக்கிக் கொள்ளலாம். மூன்று நாட்களாவது இடைவெளி வேண்டும். வெட்டிய உடனேயே தப்புக் கடலை பொறுக்க அனுமதிக்க மாட்டார்கள். ஆய்ந்த கடலையை மண்ணுக்குள் கொட்டி மறைத்து வைத்து விட்டுத் தப்புக் கடலை பொறுக்கும் சாக்கில், கடலையைத் திருடி விடுவார்கள் என்பது உரிமையாளர்களின் நினைப்பு.

வீட்டில் சமைக்க ஏதுமில்லை. பண்டிகை நாளாதலால் கூலி வேலைக்கும் போக முடியவில்லை. கூப்பிடவும் மாட்டார்கள். தப்புக் கடலை கொண்டு வந்தால், வேகவைக்கலாம். ஒருவேளையாவது பசியாறலாம். குழந்தைகளின் வரவை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தாள் அஞ்சலை.

கிணறு தோண்டப் போன மாதையன் மேல், வெடி மருந்தில் பிளந்த பாறை விழுந்து ரத்தக் கூழாய் வெளியே வந்த போது கூட அவள் நிலைகுலைந்து போகவில்லை. நான்கும் பெண்கள். பதினைந்து வயது முதல் அடுத்தடுத்த இரண்டு வருடங்களில். காடு கழனி என்று அலைந்து திரிந்தாலும் ஒருவேளை சாப்பிடுவதே பெரும்பாடாக இருந்தது. பதினைந்து வயது பாப்பாத்தியும் அடுத்தவளும் தாவணி போடும் வளர்ச்சியில் இருந்தனர். குழந்தைகளை நினைத்துக் கொண்டே கொண்டு வந்து போட்டிருந்த முள்ளை வாகாகத் தரித்து அடுக்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

வெறும் பெட்டிக் கூடையைத் தலையில் கவிழ்த்தவர்களாக நான்கு பேரும் சோர்ந்து போய் வந்தனர்.

"ஏண்டி குட்டிகளா என்னாச்சு? ஏன் இப்படி அழுது போயி வர்றீங்க?" பதறியபடி கேட்டாள் அஞ்சலை. தப்புக் கடலை பொறுக்கப் போனவர்கள் மதியவெயிலில் வெறுங்கூடையுடன்

T.S.S. NIDHI LTD.

ESTD 1973

THIRUMYLAI SASWATHA SAHAYA NIDHI LIMITED

Regd. Off.: 230, R.K. Mutt Road, Mylapore, Madras - 600 004 Ph.4942303/4943365

BRANCHES		
	THIRUVANMIYUR	: 112, Thiruvalluvar Salai, Kamaraj Nagar, Madras-41 Ph. 410058
	TONDIARPET	: 667, T.H.Road, Madras-81 Ph.5950472
	SAIDAPET	: 11, Jones Road, Madras, -15 Ph.4851468

FIXED DEPOSIT SCHEME

Period (Months)	12	24	36	60
Rate of Int. P.A.	17%	18%	19%	20%

KARPAGA VIRUTCHAM DEPOSIT SCHEME

(Re-Investment Plan) For Deposit of Rs.1,000/-

Period (Months)	12	24	36	45	67
Maturity Value Rs.	1190	1425	1760	2025	3025

SENIOR CITIZEN DEPOSIT SCHEME

Minimum Deposit Rs.10,000/-

Period 12 Months

Interest payable Monthly **19.5%** p.a

Interest payable Annually **21%** p.a

(APPLICABLE FOR AGED PERSONS ABOVE 55 YEARS, PENSIONERS, HANDICAPPED, WIDOWS, REGD. EDUCATIONAL AND CHARITABLE ORGANISATIONS)

T.S.S. SPECIAL DEPOSIT SCHEME

For Deposit of Rs.10,000/-

Period (Months)	Maturity Value
120	Rs.66,000
180	Rs.1,82,000

RECURRING DEPOSIT SCHEME

MONTHLY DEPOSIT RS.100/-

Period in Months	12	24	36	48	60	72
Maturity Value Rs.	1310	2850	4650	6710	9050	11,580

SAVINGS DEPOSIT SCHEME 9% P.A.

BUSINESS HOURS

	Week Days		Sunday	Holiday
Regd. Office Mylapore	9.00 to 12.30	2.00 to 4.30	9.00 to 12.30	Friday
Branch Offices	9.00 to 12.30	2.00 to 4.30	9.00 to 12.30	Tuesday

HIGHLIGHTS

* Recognised as a NIDHI COMPANY by Central Government of India.
* Company is in 23rd year of service.
* Transaction with members only. (Rupees two only for membership)
* Premature repayment facility as per terms and conditions.
* Monthly interest Warrants would be despatched in advance for the year of Deposits.

LOANS

A) Jewel loans granted on Gold ornaments at Rs.300/- per gm. (Rs.2400/- per 8 gms.)

* No Ceiling
* No Charges
* No Interest Tax
* Recurring Deposit not required
* Your Jewels are insured at our cost.

B) Property Mortgage Loans granted on RD basis within Madras city limits.

P.S. SAMBASIVAM
Secretary

G.KUMARAVELU
Vice-President

K.R.V. RAMANI
President

'சுருக் - நறுக்' என்றொரு சொல்லோவியம் - 25

பயணம் என்பது....

பயணம் செய்யாத மனிதர்களே இருக்க முடியாது. மனிதர்கள் மட்டுமா, பயணம் செய்யாத ஜீவராசிகளே கிடையாது!

அப்படிப்பட்ட பயணம் குறித்து ஒரு சொல்லோவியம் தீட்டுங்களேன்! நறுக்கென்று தீட்டுங்கள்.

பிரசுரமாகும் ஒவ்வொரு சொல்லோவியத்துக்கும் ஐம்பது ரூபாய் பரிசு. அடுத்த வாரத்தோடு முடியப் போகும் இந்தப் போட்டியில் உங்களில் யார் அதிக முறை பரிசுகள் வாங்குகிறீர்களோ, அவருக்கு ஒரு ஜோடி டைடன் கைக்கடிகாரங்கள் மெகா பரிசு!

முடிவு தேதி : 8.4.96

ஆசிரியர் தீர்ப்பே இறுதியானது.

பயணம் என்பது : ....

....

....

....

....

பெயர் : ....

முகவரி : ....

....

....

....

வந்தது கூட அவளுக்குப் பெரிதாகப்பட வில்லை. அழுது வீங்கிய முகம் தான் அவளது கவலையை அதிகரித்தது. மூத்தவள்தான் ஆரம்பித்தாள். மற்றதுகள் மூன்றும் அக்காவின் இடுப்பையும் தோளையும் ஆதாரமாகப் பற்றியிருந்தன.

"அம்மா... அம்மா... அந்தப் பூச்சக்காட்டுப் பெரியய்யா..."

"பெரியய்யா என்னடி செஞ்சாரு... சொல்லித் தொலையேன்!" படபடத்தாள் அஞ்சலை.

"அம்மா, நாங்க காலையிலேருந்து... நெறயப் பொறுக்கினம்மா... என்னமோ தெரியலை. சிய்க்க சிய்க்க நெறைய கடலை.. வந்துட்டே இருந்துச்சு.. நாலு பேருக்கும் முக்காப் பொட்டிக் கூடைம்மா.. அப்பப் பாத்துப் பெரி யய்யா வந்தாரும்மா."

"வந்தா என்ன? தப்புக் கடலை பொறுக்க வந்தமுன்னு சொல்றதுதானே?"

"சொன்னம்மா... அவுரு கேக்கலை..."

"என்னடி செஞ்சாரு?"

"நாலு பேரும் வரிசையா நில்லுங்கன்னாரு. ம்மா... அப்புறம்... அப்புறம்..." சொல்ல முடி யாமல் நால்வரும் அழுதனர்.

"சொல்லிப் போட்டாச்சும் அழுது தொலைங்கடீ. அடக் கண்ணுல்லாத கட வுளே..."

அடுத்தவள் தொடர்ந்தாள்.

"வரிசையாப் பாத்துட்டே வந்தவரு, அக் காட்ட போயித் தோள்லே கை வெச்சாரும்மா.. நாங்க அப்புடியே கனைக்கொட்டால ஆளுக் கொரு அடி போட்டதும், அவுரால நகர முடிய லேம்மா. விழுந்துட்டாரு... நாங்க... ஓடியாந் துட்டோம்!"

சொல்லி முடித்ததும் அழ ஆரம்பித்தனர். இன்னொருத்தி சொன்னாள். "இந்தத் தப்புக் கடலைக்காய்தானே அவர அப்படிச் செய்ய வச்சதுன்னு. கீழே விழுந்த அந்தாளு மேலே கொட்டிட்டு வந்துட்டோம்."

"யாரானாச்சும் பாத்தாங்களா...?"

"முத்தம்மா பாட்டிதான் சித்த முந்தி மந்தைக்கி போச்சு போல."

மனத்தில் பீதி படர்ந்தாலும் சமாளித்தாள் அஞ்சலை. சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் முத்தம்மா வந்தாள்.

முதல் வருடம் கொடுத்த அதே புடைவை யில் முத்தம்மா கிழிசலாக. "நாளும் கெழமை யுமா... இந்தாங்க. ஆளுக்கொண்ணா பொரிக இரண்டும் கட்டிக்கங்க புள்ளைகளா."

சற்று முன் உடுத்தியிருந்த புதிய சிவப்புப் புடைவையை இரண்டாகக் கிழித்து, தாவணி களாக நீட்டினாள் முத்தம்மாக் கிழவி.

தன் புடவைக் கிழிசல் இப்போது அஞ் சலைக்குத் தெரியவில்லை.

பூவே உனக்காக

பல போர், பலவாறாகக் கடித்துக் குதறிப் போட்ட காதல் - ஜாதி விஷயம்தான். அணுகுமுறையில் வித்தியாசம் காட்டி இருப்பதால் புத்தம் புதிதாக ஒரு விஷயம் கேள்விப்படுகிற உணர்வுக்குக் கொண்டு போகிறார் விக்கிரமன். வருடலான காட்சி அமைப்புகளும் சாட்டையடி வசனங்களும் யாருக்கும் பிடிக்கும்.

டைரக்டரின் பெரிய சாதனை - முதல் முதலாக 'விஜய்'யை 'நடிக்க' வைத்திருப்பது! சண்டை, டப்பாங்குத்து, தெருப்புழுதி இல்லாமல் வெல்வெட் போல அசைவுகள். ரசிக்கும் படியான பாவங்கள். தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்க வேண்டுமே!

இந்து-கிறிஸ்தவ குடும்பக் காதல், அதனால் குடும்பப் பகை. எங்கிருந்தோ வரும் விஜய் அதை எப்படித் தீர்த்து வைக்கிறார்?

ஃப்ளாஷ்பேக்கில் சொதப்பி விடாமல் நேர்த்தியாக அதற்கொரு பின்னணி. யார் அந்தப் புதுமுகப் பாப்பா? அவர் சிரிப்பில் நட்சத்திரங்கள் உதிர்கின்றன. நடையில் ஒயில் இருக்கிறது. நடிப்பில் ஒரு துடிப்பு தெரிகிறது. ஆடை அவிழ்ப்பு நாயகிகளுக்கு ஓர் அட்டகாசச் சவால்.

படத்தில் சங்கீதாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் 'என்ட்ரி', ஏற்கெனவே பார்த்தாற்போல இருக்கிறது. முன்பின் தெரியாத ஒருவனிடம் வந்து, "ஹலோ கணவா, சுகமா?" என்று ஆரம்பிப்பது. நம் ஞாபகம் சரியென்றால் அது பாக்யராஜின் காப்பிரைட்.

மிக மெல்லிய நகைச்சுவை நூல் கண்டால் முழுப் படத்தையும் பிணைத்திருக்கும் நேர்த்தி ரசனைக்குரியது. குறிப்பாக, மீசை முருகேஷின் எட்டு மணி பாட்டுக் கச்சேரி, சார்லியின் ஆஸ்பத்திரி கலாட்டா, சங்கீதாவின் கால் உடைந்த டிராமா.

நாகேஷ், நம்பியார், சுகுமாரி என்று பல பழைய பரமசிவன் பிள்ளைகள். யாரையும் ஒப்புக்கு நிறுத்தாமல் சோபிக்க வைத்திருப்பது விக்கிரமனின் சாமர்த்தியம்.

உச்சகட்டத்தில் வரும் மதநல்லிணக்க வசனங்கள் வெகு உருக்கம்.

படத்தின் ஒரே குறை எஸ்.ஏ. ராஜ்குமாரின் இசை. வெள்ளி விழாப் படத்தில் சொல்லிக் கொள்ளும்படியாக இருக்க வேண்டாமோ? ரகுமானை நகல் எடுக்கப் போய், கையில் அல்ல; உடம்பு முழுக்கச் சூடு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

மற்றபடி விக்கிரமனுக்கு மற்றுமொரு புது வசந்தம்.

பரதன் அச்சகத்தில் அச்சிட்டவர் : வி. முரளி. பரதன் பப்ளிகேஷன்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் சார்பாக வெளியிடுபவர் : வி. ராஜேந்திரன்.
ஆசிரியர் : சீதா ரவி.
முகவரி : 47, ஜவஹர்லால் நேரு சாலை, ஈக்காட்டுதாங்கல், சென்னை - 600 097. தொலைபேசி : ஆசிரியர் குழு அலுவலகம் : 2345624; சர்க்குலேஷன் மானேஜர் : 2345623; விளம்பரம் - சந்தா : 2345622; மானேஜிங் டைரக்டர் : 2345621.
ஆண்டுச் சந்தா உள்நாடு : ரூ. 156/-; வெளிநாடு - கப்பல் தபால் : ரூ. 400/-; விமானத் தபால் ரூ. 1050/-.
ஆறு மாதச் சந்தா - உள்நாடு : ரூ. 78/-; வெளிநாடு - கப்பல் தபால் : ரூ. 200/-; விமானத் தபால் ரூ. 525/-.

மாற்றமில்லாத கொள்கைகள்
1946 முதல்

50 ஆண்டு திட நம்பிக்கை மற்றும் சிறந்த சேவைக் கொண்டாட்டம்

பிக்செட் டெபாசிட்டுகளை வரவேற்கிறது

பிக்செட் டெபாசிட் திட்டங்கள்

காலம் மாதங்களில்	ஆண்டுக்கு வட்டி விகிதம்	
	மாதாந்திரம்	காலாண்டு (மாதந்தோறும் கூட்டு வட்டியாக)
12 மாதங்கள் & 1 நாள் 25 மாதங்கள் 36 மாதங்கள் 48 மாதங்கள் 60 மாதங்கள்	15%	15.19%

* குறைந்தபட்ச டெபாசிட் ரூ. 1000/- பின், அதன் மடங்குகளில்.
** ரூ. 16,000 வரையிலுள்ள டெபாசிட்டுகளுக்கு இங்கு வரிக்கழிப்பு இல்லை.

குமுலேட்டிவ் டெபாசிட் திட்டங்கள்

காலம் மாதங்களில்	ரூ. 1000 டெபாசிட்டுக்கு முதிர்வடையும் போது தரப்படும் தொகை	ஆண்டு வருவாய் (மாதந்தோறும் கூட்டு வட்டியாக)	நீண்ட டெபாசிட்டுகள் வரை வரிக் கழிப்பு இல்லை
12 மாதங்கள் & 1 நாள்	ரூ. 1161	16.10%	ரூ. 15000
25 மாதங்கள்	ரூ. 1364	17.47%	ரூ. 13000
36 மாதங்கள்	ரூ. 1564	18.80%	ரூ. 11000
48 மாதங்கள்	ரூ. 1815	20.38%	ரூ. 10000
60 மாதங்கள்	ரூ. 2107	22.14%	ரூ. 8000

* குறைந்தபட்ச டெபாசிட் ரூ. 1000/- பின், அதன் மடங்குகளில்.

ரெக்கரிங் டெபாசிட் திட்டங்கள்
(குறைந்தபட்ச தொகை ரூ. 500)

காலம் மாதங்களில்	ஆண்டு ஒன்றுக்கு வட்டி	முதிர்வடையும் போது மதிப்பு (ரூ. 500-க்கு)	கூடுதலான ஒவ்வொரு ரூ. 100-க்கும்
12 மாதங்கள் & 1 நாள்	14%	ரூ. 6477	ரூ. 1295
25 மாதங்கள்	15%	ரூ. 14749	ரூ. 2949
36 மாதங்கள்	15%	ரூ. 22840	ரூ. 4568

தி இன்வெஸ்ட்மென்ட் டிரஸ்ட் ஆஃப் இந்தியா லிட்

ஒரு H. C. கோத்தாரி குரூப் நிறுவனம்

மஷ்கூர் பில்டிங்ஸ், 1 கிருஷ்ணமாச்சாரி சாலை, நுங்கம்பாக்கம் சென்னை 600 034
தொ. பே: 827 6297, 827 4871, 823 3202

For statutory details, refer to our advertisement in The Hindu dated 7.9.95

REGISTERED NO. M. 4392
Registered as Newspaper in Srilanka